

საქართველო

გაზეთი | ღარი

gazeti@inbox.ru

7 ნიშანი იმისა, რომ ქართული სახელმწიფო მკვდარია

ყოფილი ხელისუფლების დავალებით, თურქეთში ჩუსული გეი უნდა აგეფეთქებინა!

მურაზ ნაბინიძე

«ამ ზაფხულს საქართველოდან სირიაში სამასკასიანი ბატალიონი ნავიდა საბრძოლველად... მქონდა ინფორმაცია, რომ შს სამინისტროს რამდენიმე თანამშრომელი იყო ამ დაჯგუფების მხარეს გადასული»

«სააკაშვილს ეგონა, რომ ჩუსული გეის აფეთქების შემდეგ ჩუსათს შეეძენებოდა პრობლემა თურქეთთან, მსოფლიოს ყურადღება მიიყრობილი იქნებოდა თურქეთისკენ და ამ მომენტში აიღებდა ხსინავალსა და აფხაზეთს, შეეძებ კი განავრდებოდა ნატოში»

სიძევ, შენ გეუბნები

დაო, შენს გაიგონე!

«იდალური წყვილი – კომოსაქსუალი ზაუარი და ლესბოსელი მერკელი»

ქრისტინანობა – ყველაზე რაბრული რელიგია

საქართველო ივანიშვილისგან უნდა გაავათავისუფლოთ!

«ნახიონალების» მიერ დაანონსებულ მიტინგზე თბილისში ჯოჯო სოროსი ჩამოდიხ

«სოროსის საქმე არის ქაოსის შექმნა და გადატრიალების მოწყობა. დანარჩენი თქვენ განსაჯეთ, რა უნდა და რისთვის შეიქლება ჩამოდიოდან ის საქართველოში»

15 ნოემბერის არრდილები და ბილიობინა «ნახემოქრაობისთვის»

ტროას ხხანი თუ ლაღვის ფოთოლი?

2 აღფოთებულაბი და შეფოთებულაბი

„ირაკლი ალასანიასა და მისი თანაბუნდებულის აპელირება პოლიტიკურ დავნასა და ევროინტეგრაციის კურსიდან გადახვევაზე, აბრეთვე, მინიშნება ამჟამინდელი ხელისუფლების პრორუსულობაზე, კალიან ჰგავს აუშ-ის მიერ საქართველოს ხელისუფლებაში მოყვანილი „ნაცმოქრაობისა“ და მისი დამნაშავე ლიდერის რიტორიკას“

«დარწმუნებული ვარ, რომ ალასანიას ბათავისუფლება რაღაც ფორობით ვაუინგბონთან შეთანხმებული იყო»

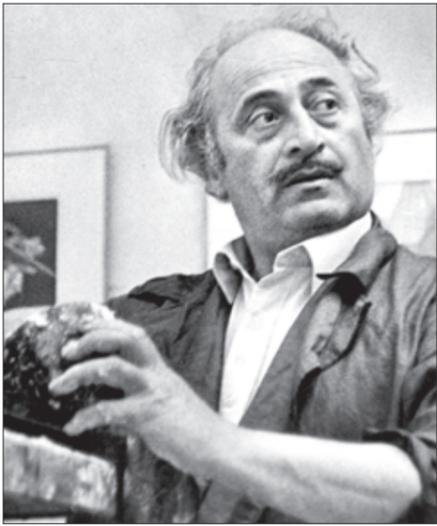

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ახსენი

ბიძინა ივანიშვილი: «ნაციონალური მოქარაობა» კვლავ განაგრძობს მოსაენებს

„ნაციონალური მოძრაობა“ ისევ აგრძელებს მოსაენებს, — განაცხადა ბიძინა ივანიშვილმა საინფორმაციო გადაცემა „მოამბის“ ეთერში, ამის საფუძველად კი ირაკლი ალასანიასთან შეხვედრის საკითხი დაასახელა. ივანიშვილის თქმით, მას შემდეგ, რაც ის ირაკლი ალასანიას შეხვედრის შესახებ ტელეფონით დაუკავშირდა, თხოვნით ნუთუმი ადგილზე მივიდა „რუსთავი 2“. ყოფილი პრემიერი ეჭვობს, რომ მოსაენებს კვლავ ყოფილი სახელისუფლებო გუნდი ახორციელებს. მან ასევე გაიხსენა, ნანუკა ყორჭოლიანის მიერ ახალი ტელეპროექტის შესახებ გავრცელებული ინფორმაცია, რომელიც, ივანიშვილის თქმით, ეჭვს აღრმავებს, რომ მოსაენებს „ნაციონალური მოძრაობა“ ახორციელებს.

მერაბ ბერძენიშვილი: ზუგდიდში აღორჩინილი ქაღაბის ჩვენებით, უხსოვლ ღობისტაგს დავაჯიკებთ, ვისთან გვექონდა და გვაქვს საქმი

2014 წლის 6 ნოემბერს რუსთაველის თეატრის დიდ დარბაზში, საზოგადოებრივი მოძრაობა „ლაზარეს“ გაფართოებული ეროვნული შეკრება გაიმართა. მსახიობმა დიმა ჯაიანმა წაიკითხა ქართველი მოქანდაკის, ფერმწერისა და გრაფიკოსის, საქართველოს დამსახურებული მხატვრის, ბატონი მერაბ ბერძენიშვილის წერილი, რომელსაც მცირე შემოკლებით გთავაზობთ:

„მიზეზთა გამო ვერ ვესწრები შეკრებას, ამიტომ თავს უფლება მივეცი, წერილი გამოგიგზავნა და ჩვენი ქვეყნის დღევანდლობაზე ჩემი აზრი და გულისწყრომა გამოგიხატო. ძნელია, უსმინო და უყურო, როგორ გვინგრევნენ ერის კულტურას, რწმენას, ტრადიციას, როგორც უცხონი, ისე შინაურნი. ძნელია, უსმინო ქაუის დარიგებებს იმ უცხოელ „ჩინოვნიკთაგან“, რომლებიც გვიფერმკრთალებენ ქართულ ეროვნულ ღირებულებებს. ძნელი ასატანი და საყურებელია, ქართულ დელეგაციას უცხოეთში „შალახით“ ხვდებოდნენ. ნინა ხელისუფლებისგან არადაამიანურად ნანაშენი ხალხი, უსახლკაროდ დარჩენილი, მოტყუებული, ექვემდებარებული, სამართლიანობას ითხოვენ. ითხოვენ ახალ კანონს, რომელიც მათ დაცავს. საუბედუროდ, პარლამენტს ეს არ ესმის, რადგან ისინი მონოდებული არიან, გადაარჩინონ „ნაციონალური“ პარტია, ეს მათ თავიდანვე განაცხადეს. პარლამენტის ასეთმა ქმედებამ გზა გაუხსნა „ნაციონალური მოძრაობას“ და, თუკი რაიმე სიამე ჩაუდენიათ, ყველაფერს აბრალებენ „ქართულ ოცნებას“. ვიღაც ქარაფშუტა პარლამენტარი ქილიკით საუბრობს სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქზე, უწმინდესსა და უნეტარესზე — ილია მეორეზე. გავხსენოთ „ნაციონალურებს“ მათი დანაშაულებრივი ნუსხა. საზოგადოებას აუცილებლად უნდა ვაჩვენოთ ზუგდიდში აღმოჩენილი ვიდეომასალა, როგორ არადაამიანურად უსწორდებიან საკუთარ თანამოქალაქებს. მათ უცხოელ ლობისტებსაც დავაჯიკებთ, ვისთან გვექონდა და გვაქვს საქმი. საზოგადოებისთვის ამის დამალვა არის შეცდომა და დანაშაული!

დღევანდელი იყოს საქართველო!
მერაბ ბერძენიშვილი

ნოემბერი საქართველოსთვის საბედისწერო თვეა. 2003 წლის ნოემბერში მოაწყვეს ე.წ. ვარდების რევოლუცია, რომლის შედეგადაც „ნაციონალური მოძრაობა“ 9 წლის განმავლობაში ანიოკებდა საქართველოს; 2007 წლის 7 ნოემბერს ამ პირსისხლიანმა რეჟიმმა სასტიკად დაარბია მშვიდობიანი დემონსტრაცია.

ამ ამბიდან 7 წლის და 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნებიდან ორი წლის თავზე კი ქვეყანაში პოლიტიკური კრიზისია — ხელისუფლების სათავეში მყოფმა კოალიციამ რღვევა დაიწყო — „ქართული ოცნება“ დატოვა „ჩვენი საქართველო — თავისუფალი დემოკრატიის“ დიდმა ნაწილმა ან უკვე ყოფილი თავდაცვის მინისტრის — ირაკლი ალასანიას მეთაურობით, თუმცა „ქართული ოცნება“ პარლამენტში, როგორც ჩანს, მინც შეინარჩუნებს უმრავლესობას, ოღონდ „ნაციონალური მოძრაობისა“ და „თავისუფალი დემოკრატიის“ ყოფილი წევრების ხარჯზე. პოსტები დატოვეს საგარეო საქმეთა მინისტრმა მათა ფანჯიკიძემ და ევროპულ და ევროატლანტიკურ სტრუქტურებში ინტეგრაციის საკითხებში სახელმწიფო მინისტრმა ალექსი პეტრიაშვილმა. თავდაცვის მინისტრი ირაკლი ალასანია კი პრემიერმინისტრმა ირაკლიმ დარბაზში მოხსნა...

ავანტიურისტი, უნიჭო და ამბიციური — ამ ეპითეტებით შეამკო ირაკლი ალასანია აღმშობელთა პრემიერმა ირაკლიმ ლარიაშვილმა მას შემდეგ, რაც ან უკვე ყოფილმა თავდაცვის მინისტრმა განაცხადა, რომ თავდაცვის სამინისტროს მალაღრიზონების დიკლევიზა, რომლებსაც ბრალი 4,1 მილიონი ლარის გაფლანგვაში ედებოდა, ევროინტეგრაციასთან ბრძოლას ნიშნავს.

„ევროპასა და ამერიკის შეერთებულ შტატებში ვერ მოიხსნა განცდა, საქართველოში პოლიტიკური ნიშნით დევნასთან დაკავშირებით, რომელსაც პირდაპირ პასუხისმგებელი არიან მათა ფანჯიკიძე, ირაკლი ალასანია, ალექსი პეტრიაშვილი. როცა ირაკლი ალასანია დაილოდა ევროპასა და ამერიკაში, ღიად აცხადებდა, რომ სააკაშვილის დროს მიღწეული რეფორმები იყო სამაგალითო და ჩვენ მას უნდა დავეფუძნოთ, საუბარი არ მიმდინარეობდა იმ სადისტურ მკვლევარებზე, ნამებაზე, არაადამიანურ მოპყრობაზე, ადამიანის უფლებების დარღვევის ფაქტებზე, რომლებზეც ახლა გამოიძიება მიმდინარეობს. ბუნებრივია, ამის გამგრძელებელი იყო მათა ფანჯიკიძე და, შესაბამისად, ის არსნორი განცდა, რაც ევროპასა და აშშ-ში არსებობს, ჯერ კიდევ ვერ მოიხსნა. ეს უნდა მოეხერხებინა საგარეო საქმეთა მინისტროს, უშუალოდ მინისტრებს და მათ გუნდს, თუმცა ასე არ მოხდა. ამიტომ, იმაზე, რომ განცდა ვერ მოიხსნა, პასუხისმგებელი არიან მათა ფანჯიკიძე, ირაკლი ალასანია და ალექსი პეტრიაშვილი. ვეჭვობ, რომ ეს იყო მიზანმიმართული მუშაობა, რათა არ მოხდარიყო რეალობის ჩატანა ევროპასა და აშშ-ში. მათა ფანჯიკიძის ქმედებაზე მქონდა შეკითხვები და ეჭვები. ალასანია კი ღიად აცხადებდა, რომ უნდა გავაგრძელოთ ის კურსი, რომელიც სააკაშვილს ჰქონდა ადებული. ამაზე მე-

აღფოტოგულაბი და შეფოტოგულაბი

ირაკლი ალასანიას და მისი თანაგუნდელების აპელირება პოლიტიკურ დევნას და ევროინტეგრაციის უკონტროლო გადახვევაზე, აგრეთვე, მიიხსნა ანაზინდელი ხელისუფლების პროკურატორაზე, კალიან კვავს აშშ-ის მიერ საქართველოს ხელისუფლებაში მოყვანილი «ნაციონალური მოძრაობის» და მისი დანაშაულებრივი ლიდაის რიტორიკას

ტი თვითლუსტრაცია რა უნდა იყოს, არ ვიცი“, — განაცხადა 10 ნოემბერს ირაკლი დარბაზში. ამ სამთავრობო აურზაურთან ორი მნიშვნელოვანი დასკვნის გამოტანა შეიძლება:

1. ბიძინა ივანიშვილი, როგორც ჩანს, ადამიანების ამოცნობის უნარი დაპყრობითი აქტიურობის აქვს, რადგან, მიუხედავად იმისა, რომ თანამებრძოლებს არჩევამდე პოლიტიკურ სპექტრს სამი წლის განმავლობაში აკვირდებოდა, არჩევანში შეცდვა; ცდებოდა, როდესაც მხარს უჭერდა სააკაშვილს; შეცდა, როდესაც გიორგი მარგველაშვილი ჩასვა პრეზიდენტის სავარძელში; შეცდა, თავდაცვის მინისტრად ირაკლი ალასანიას (თუმცა, 2013 წელს, როგორც კი შეატყობ ალასანიას, რომ პრეზიდენტობის ამბიცია გაუჩნდა, ვიცუპრემიერობიდან გაათავისუფლა) და საგარეო საქმეთა მინისტრად მათა ფანჯიკიძის დანიშვნის შემთხვევაშიც, ლაპარაკი აღარ არის ალექსი პეტრიაშვილზე;

2. ირაკლი ალასანიას და მისი თანაგუნდელების აპელირება პოლიტიკურ დევნასა და ევროინტეგრაციის უკონტროლო გადახვევაზე, აგრეთვე, მიიხსნა ანაზინდელი ხელისუფლების პროკურატორაზე, კალიან კვავს აშშ-ის მიერ საქართველოს ხელისუფლებაში მოყვანილი «ნაციონალური მოძრაობის» და მისი დანაშაულებრივი ლიდაის რიტორიკას. ეს კი აჩენს ეჭვს, რომ ორივე პოლიტიკური ნარმონაქმი — „ნაციონალური მოძრაობა“ და „თავისუფალი დემოკრატიის“ — ერთი ძალისგან იმართება, ერთი მფარველი ჰყავს — აშშ. ამის დასტურია საქართველოში აშშ-ის ელჩის — რიჩარდ ნორ-

ანდის (და სხვა დასავლელი პოლიტიკოსების) შემამოფოტებელი განცხადება: „თავდაცვის სამინისტროს მალაღრიზონების მიმართ დაწყებული სისხლისსამართლებრივი დევნა, გამოძიების რაოდენობა და მასშტაბი წარმოშობს ლეგიტიმურ შეფოტოგულაბას, რომ სასამართლო სისტემა გამოიყენება პოლიტიკური მიზნებისთვის“.

ალასანიშვილი, რომ ნორლანდსა და აშშ-ის სხვა პოლიტიკოსებს არასოდეს გამოუხატავთ „ლეგიტიმური შეფოტოგულაბა“ სასამართლოს სისტემის პოლიტიკური მიზნებით გამოყენების გამო, როცა ანალოგიური რამ თავიანთ ქვეყანაში (ან სხვა ქვეყნებში) ხდებოდა, ანუ როცა სახელმწიფოს მაღალი რანგის პირებს ადანაშაულებდნენ კორუფციაში და აპატიმრებდნენ კიდევ.

„ლეგიტიმური შეფოტოგულაბა“ არ გამოუხატავთ, როცა: * 2007 წლის სექტემბერში დააპატიმრეს საქართველოს თავდაცვის ყოფილი მინისტრი ირაკლი ოქრუაშვილი, რომელმაც მიხეილ სააკაშვილი ანტისახელმწიფოებრივ ქმედებასა და მკვლელობებში დაადანაშაულა;

* 2012 წლის აპრილში გადასახადების დამალვის გამო დააპატიმრეს საბერძნეთის თავდაცვის მინისტრი აკის ცოხაძოპოლოსი და მწიფი ალექსანდრე თავისუფლება;

* 2013 წლის ნოემბერში პოსტიდან გადააყენეს პოლონეთის ტრანსპორტის მინისტრი სლავო-

მირ ნოვაკი, რომელმაც ქონებრივ დეკლარაციაში არ ჩაწერა, რომ საჩუქრად ძვირად ღირებული საათი მიიღო;

* 2014 წლის ივნისში კორუფციაში ბრალდებით დააპატიმრეს ვენეციის მერი ჯორჯო ორსონი და მასთან ერთად კიდევ 37 იტალიელი პოლიტიკოსი;

* 2014 წლის ივლისში 10-წლიანი პატიმრობა მიუსაჯეს ნიუ ორლეანის (აშშ) მერს — რეი ნეიგინს ქარიშხალი „კატრინას“ მიერ დაზარალებული მოსახლეობის დასახმარებლად გამოყოფილი თანხების მითვისებისა და კორუფციული პრაქტიკების გამო;

* 2014 წლის ოქტომბერში კორუფციაში დადანაშაულებს და პოსტიდან გადააყენეს ლიტვის მინისტრი ალფონსას ბარაკაუსკასი;

* 2014 წლის ოქტომბერში უკრაინის თავდაცვის მინისტრი ვალერი გლუცკი პოსტიდან გადააყენეს.

აი, ამ შემთხვევებში დემოკრატიის დასავლელი დამცველები დუმისს ამჯობინებდნენ. ისინი „ლეგიტიმურად შფოთავენ“ მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როცა საქმი მიხეილ სააკაშვილს, ვანო მერაბიშვილს, დავით კეზერაშვილს, ბაჩანა და დათა ახალაიებს, მეგის ქარდავას, სოსო თოფურიაძეს და სხვა პირებს შეეხება, იმ პირებს, რომლებსაც ქართველი ხალხის წინაშე უამრავი დანაშაული აქვთ ჩადენილი...

ბიორბი განმეილაკი

P.S. დაუსჯელობის სინდრომითა და ამერიკელი პატრონების „ლეგიტიმური შეფოტოგულაბა“ გათამამებული „ნაცები“ 15 ნოემბერს აქციის გამართვას გეგმავენ; სურთ, კიევიური მაიდანის მოაწყონ, ქვეყანა ქაოსში ჩაძირონ და ამ გზით დაბრუნდნენ ხელისუფლების სათავეში. მათი განზრახვის სისრულეში მოყვანას კი ხელისუფლებასთან ერთად საზოგადოებაც უნდა აღუდგეს წინ.

კატალონიელთა 80,1 პროცენტი დაყოვიდავლი სახელმწიფოს შიგნით მოხდა

ესპანეთიდან კატალონიის გამოყოფას 1,65 მილიონმა (გამოკითხვაში მონაწილე 80,1%-მა) ადამიანმა დაუჭირა მხარი. საარჩევნო უბნებზე კი სულ 2,25 მილიონი კატალონიელი მივიდა. 9 ნოემბერს გამართული არაოფიციალური რეფერენდუმის შედეგების მიხედვით, კატალონიელთა 80,1 პროცენტი მხარს უჭერს კატალონიის სრულ დამოუკიდებლობას, 10 პროცენტი კი — დამოუკიდებელი სახელმწიფოს შექმნას, ოღონდ ესპანეთის შემადგენლობაში. კატალონიის დამოუკიდებლობის წინააღმდეგ ხმა მხოლოდ 4,6 პროცენტმა მისცა. კატალონიელებს იმედი აქვთ, რომ, ესპანეთის ხელი-სუფლების წინააღმდეგობის მიუხედავად, დამოუკიდებლობის საკითხზე ოფიციალურ რეფერენდუმსაც ჩაატარებენ.

გეოგრაფია

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ვილი ვიმერი: ოსნაბე საერთო ევროპულ სახლზე ნატო დააფხვრია!

„საერთო ევროპულ სახლზე“ ოცნება მას შემდეგ დაიშლავს, რაც ჩრდილოატლანტიკური ალიანსი მოსკოვსა და ევროპას შორის ჩაგდება, — განაცხადა ეუთოს საპარლამენტო ასამბლეის ყოფილმა ვიცემარხიანდელმა, გერმანელმა პოლიტიკოსმა ვილი ვიმერმა, რომელსაც მიაჩნია, რომ ნატოს სურს მხოლოდ ერთი რამ: რუსეთის დამორჩილება და მისი რესურსების ხელში ჩაგდება.

მუამარ კადაფი სწორედ მსოფლიოს ფინანსურ ბაზარზე ამერიკული დოლარის ჰეგემონიის წინააღმდეგ ბრძოლის დაწყების გამო გამოასალმეს სიცოცხლეს. თუმცა BRICS-ის ქვეყნები (ბრაზილია, რუსეთი, ინდოეთი, ჩინეთი და სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკა —

პუტინისა და ობამას შეხვედრა პეკინში

10 ნოემბერს რუსეთის პრეზიდენტი ვლადიმერ პუტინი და აშშ-ის პრეზიდენტი ბარაკ ობამა ერთმანეთს პეკინში გამართულ აზიანა-წყნარი ოკეანის ეკონომიკური თანამშრომლობის სამიტზე შეხვდნენ. დარბაზში, სადაც აზიანა-წყნარი ოკეანის ეკონომიკური თანამშრომლობის ქვეყნების ლიდერები იყვნენ, რამდენიმე წუთის დაგვიანებით შესულ პუტინს ობამამ მისალმების ნიშნად ხელი აუწია. პუტინი მივიდა ობამასთან, ისინი ერთმანეთს მიესალმნენ და 7-8 წუთის განმავლობაში ისაუბრეს, ამის შემდეგ ყველა ქვეყნის ლიდერებთან ერთად ფოტოების გადასაღებად გავიდნენ.

ვლადიმერ პუტინის პრესსპიკერ დიმიტრი პესკოვის განცხადებით, ორი ქვეყნის ლიდერები ერთმანეთს სამუშაო შეხვედრის დასრულების შემდეგაც გამოელაპარაკნენ. „ვლადიმერ პუტინმა და ბარაკ ობამამ რამდენიმეჯერ გამოიყენეს სამიტის მუშაობისას გამოცხადებული პაუზა და ერთმანეთთან საუბრისას ისეთ საკითხებს შეეხნენ, როგორც არის ორმხრივი ურთიერთობები და უკრაინაში, სირიაში და ირანში შექმნილი ვითარება“, — განაცხადა დიმიტრი პესკოვმა.

«ნატო ხდის რუსეთის იზოლირებას. ან დაგვიპირადონ და მოგვასით თქვენი სიფიქრები, ან ევროპიდან გაგვანთონ — ასეთია ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის გზავნილი»

გერმანიის ქრისტიან-დემოკრატიული პარტიის წარმომადგენელმა ვილი ვიმერმა გერმანული გამოცემა Freie Welt-ისთვის მიცემულ ინტერვიუში განაცხადა, რომ კაცობრიობა ახლა ცვლილებების წინაშეა, მაგრამ მთავარია, ეს ცვლილებები ურთიერთდობისა და გაგების ატმოსფეროში მიმდინარეობდეს და არა ისე, როგორც ამას აკეთებენ ამერიკელები, რომლებიც „გლობალური პოლიტიკური ომის“ გზას დაადგენ. „აშშ-მა იუზოსლავიაში ომის დაწყებით ძირითადი გამოუთხარა საერთაშორისო სამართლის საფუძვლად. ამ ომმა ეუთო ხარხარადა დატოვა. ახლა კი ნატო გამაფრთხილებს იტალიას უკრაინაში მიმდინარე მოვლენების შესახებ, მიუხედავად იმისა, რომ ეუთო არაერთხელ განაცხადა, უკრაინის კონფლიქტში რუსი სამხედროები არ მონაწილეობენ. გარდა ამისა, ამერიკელი ცდილობს ახლო და შორეული აღმოსავლეთის რუსის გადაკეთებას. საიტაც უნდა გაიხადოს, ყველგან კონფლიქტი და ომი. იმ კი, სადაც ჯერ არ ისმის სროლების ხმა, ყოველი შემთხვევისთვის, ნაღებიანი ჩაღებულნი.“

ვილი ვიმერის დასრულების შემდეგ ვიმედოვნებდით, რომ ჩვენ და რუსები შევძლებდით „საერთო ევროპული სახლის“ აშენებას, კანადა და აშშ კი ჩვენი პარტნიორები გახდებოდნენ, მაგრამ ეს ოცნება მაშინ დაიშლავს, როდესაც ნატო ევროპისა და რუსეთის საზღვარზე ჩადგა. ათწლეულების განმავლობაში რუსეთს ხმის ამოდების უფლებას არ აძლევდნენ, ახლა კი ყველაფერი სხვაგვარად არის. ნატო ცდილობს რუსეთის იზოლირებას. ან დაგვიპირადონ და მოგვასით თქვენი სიფიქრები, ან ევროპიდან გაგვანთონ — ასეთია ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის გზავნილი. რუსეთს სანქცი-

ებს უწესებენ და მის ეკონომიკას ძირს უთხრიან ნავთობზე ფასების მანიპულირებით. ანალოგიური პროცესები მიმდინარეობდა სსრკ-ის დაშლის წინაც. და რადგან დასავლეთმა ვერ შეძლო რუსეთის სასარგებლო წიაღისეულზე კონტროლის დაწესება ისეთი ფორმების მეშვეობით, როგორც არის „იუკოსი“, ახლა ამ მიზნის მიღწევას მრავალმხრივი ეკონომიკური ზემოქმედებით ცდილობს და რუსეთისგან „უპირობო კაპიტულაციას“ მოითხოვს.

მართვის შესანიშნავი ინსტრუმენტია, აგრეთვე, ამერიკული დოლარი, თუმცა ეს აშშ-ის აქილევსის ქუსლიც არის. სადაც პუსტინი და რედ.) გაცილებით სერიოზული მონაწილეობა არიან, ვიდრე ლიბია და ერაყი. გაშინგტონი თავს ცივი ომში გამარჯვებულად თვლის და რუსეთს ქედმაღლურად დასცქერის. აშშ-ის რეპრეზენტაციის აშშ-ის დეპუტატი ანდრეა მალკენი მიმართა: „საერთო ევროპული სახლის“ აშენება და დიპლომატიის დასრულება არის ადამიანობის ნიშანი. თუმცა ამ პოლიტიკოსებს აკრიტიკებენ და დისკრედიტებასაც კი ცდილობენ ე. წ. მეინსტრიმული მედიასაშუალებები, რომლებიც დაკავებული არიან სიცოცხლისთვის სახიფათო ფოტოური ურთიერთობებით. ისინი არად დაგვივენ ევროპულ კრეფოს: Dubito, ergo, cogito; cogito ergo sum („ვეჭვობ, ესე იგი, ვაზროვნებ; ვაზროვნებ, ესე იგი, ვარსებობ“!).

ევროკავშირის მაღალჩინოსნებმა 7 მლრდ ევრო არამიზნობრივად დახარჯეს

აუდიტორებმა ევროკავშირის მაღალჩინოსნები გაერთიანებული ევროპის საბიუჯეტო თანხების არამიზნობრივად ხარჯვაში გამოიჭირეს, — იწყება Wall Street Journal-ი. ევროსკეპტიკოსებს ახალი საბაბი აქვთ თანხებით ქვეყნების ევროკავშირისგან გამოსვლის აგიტაციისთვის. აუდიტორებმა, რომლებმაც ევროკომისიის შარშანდელი ბიუჯეტი შეამოწმეს, აღმოაჩინეს, რომ 7 მილიარდი ევრო არამიზნობრივად არის დახარჯული. ეს თანხა ევროკავშირის 2013 წლის ბიუჯეტის (148,5 მლრდ ევრო) 5 პროცენტს შეადგენს.

დევიდ კემერონი: თუ ჩეჭორები არ ჩატარდება, დიდი ბრიტანეთი ევროკავშირის შემადგენლობაში არ უნდა დარჩეს, რადაც არ უნდა დაუფდეს ეს, — განაცხადა დიდი ბრიტანეთის პრემიერმინისტრმა დევიდ კემერონმა.

„ჩვენი ქვეყნისთვის დიდი მნიშვნელობა აქვს დიდი ბრიტანეთის მომავალს ევროპაში. ჩვენი თვალთახედვით, ახლა ყველაფერი ისე არ მუშაობს, როგორც საჭიროა და აუცილებელია ცვლილებები. მე ვარ პოლიტიკოსი, რომელსაც აქვს რეფორმების

მჭიდრო კავშირი“, — განაცხადა კემერონმა. კემერონი პირობას დებს, რომ, თუ გაიხად საპარლამენტო არჩევნებში გამარჯვებს, 2017 წელს ჩატარებს რეფერენდუმს ევროკავშირიდან გამოსვლის თაობაზე. მაგრამ იმედოვნებს, რომ ასეთი ნაბიჯის გადადგმა არ დასჭირდება და შეძლებს პარტნიორებთან მოლაპარაკებას ევროკავშირის რეფორმებისა და სახელმწიფოებისთვის დაკარგული სუვერენიტეტის დაბრუნების თაობაზე.

გეგმა, რომელსაც სურს ერთიანი ბაზრის დაცვა და რომელსაც არ სურს, რომ მიგვივითებდნენ ერთიანი ვალუტის ქვეყნები. მე ვარ პოლიტიკოსი, რომელსაც სურს, ბრიტანეთის ყოფნა ევროკავშირის შემადგენლობაში და თანამშრომლობა, მაგრამ ის არ ხდება

„საქართველოდან სირიაში საბრძოლველად წასული სამასი კაციდან სამის სახელიც კი არ იცოდა ხელისუფლებამ. მეტიც, მქონდა ინფორმაცია, რომ შს სამინისტროს რამდენიმე თანამშრომელიც იყო ამ დაჯგუფების მხარეს გადასული. მიხედვით, დავხმარებოდი ხელისუფლებას, მაგრამ ვერ დავინახე პროფესიონალი ხალხი, რომელთაც მუშაობაც შესაძლებელი იქნებოდა.“

მურაზ ნაგვიევი:

ყოფილი ხელისუფლების დავალებით, თურქეთში რუსული გემი უნდა აგეფეთქებინა!

„მსოფლიო ხალხთა ქრისტიანულ-მუსლიმანური მეგობრობის“ ხელმძღვანელი მურაზ ნაგვიევი „საქართველო და მსოფლიოს“ მკითხველს იმ სკანდალურ ისტორიაზე მოუთხრობს, რომელიც თავს გადახდა. მურაზ ნაგვიევი საქართველოს ხელისუფლებას უსამართლო მოპყრობაში ადანაშაულებს, სასამართლო დავის დასრულების შემდეგ კი ქვეყნის დატოვებას აპირებს...

— ამ ზაფხულს მოვიდნენ მცხეთის რაიონის სოფელ მურხანის პოლიციის განყოფილებიდან და სახლი გამიჩხრიკეს, — ინფორმაცია გვაქვს, იარაღსა და ნარკოტიკებს ინახავო. ეს ჩემთვის დიდი შეურაცხყოფა იყო, რადგან მთელი ცხოვრება საქართველოსთვის ვიბრძოდი და უცებ ვიღაც ახალდანიშნული პოლიციის თანამშრომლები ასე მომეკეტნენ. სახლიდან უკანონოდ გამიტაცეს და თანამშრომლობა შემომთავაზეს. წინა ხელისუფლების პერიოდში სპეცსამსახურები უფრო პროფესიონალურად მუშაობდნენ და უფრო მეტად იყვნენ დისციპლინირებული, რა ხდებოდა ამა თუ იმ პოლიტიკურ პარტიაში. დღეს კი არაფრის აზრზე არ არიან და მხოლოდ ის ინტერესებენ, ვის აქვს იარაღი. **საპუტარო მოძრაობის დასაქარად დარბინა, მაგრამ მთავარი — ვის შიმშილს ეს იარაღი დასაძინებენ — არ აინტერესებთ.** თუმცა სამართალდამცავი ორგანიზაციების მხრიდან რამდენიმეჯერ იყო გადაბირების მცდელობა.

— დღეს თუ შემოდის უკანონო იარაღი საქართველოში? — რა თქმა უნდა. იარაღიც და ასაფეთქებელი საშუალებებიც შემოაქვთ. ადრე ნარკოტიკების თემაზეც ვმუშაობდი და ვიცი, რომ **2009 წელს ნარკოტიკი ტრაილერებიდან გაპარულან** — საპატრულო მანქანები აცილებდნენ. გადიოდა თურქეთში, ირანში — ევროპაში.

ამ ზაფხულს საქართველოდან სამსახურიდან გათავისუფლებულ მურაზ ნაგვიევს სირიაში საბრძოლველად გაემგზავნა. მურაზ ნაგვიევი, ძირითადად, ქვემო ქართლის რეგიონიდან იყვნენ. ჩემთან მოვიდნენ ანტიტერორისტული ცენტრის თანამშრომლები და მითხრეს, ვიცით, აქტიურად

მუშაობდი ამ მიმართულებით და გვჭირდება კაცი, რომელიც ამ დაჯგუფებებში ჩაენერგავთ და ინფორმაციას მოგვანდისო. იმხანად მარნეულის მუნიციპალიტეტში კულტურის საკითხებზე ვმუშაობდი და ეს თემა ჩემთვის აღარ იყო საინტერესო, მაგრამ ვიფიქრე, ხელისუფლება შეიცვალა, ნორმალური ხალხი მოვიდა-მეთქი და დახმარებას დავპირდი. **ჩემი სახსრებით მოვამზადე ჩანერგვის კანდიდატი, ვუყვირე სამინისტროს ახალ ხელისუფლებას და ვთხოვე, ახალ ხელისუფლებას დაეხმარებინა ჩემი კანდიდატი, მაგრამ აღსანიშნავია, რომ საქართველოდან სირიაში საბრძოლველად წასული სამასი კაციდან სამის სახელიც კი არ იცოდა ხელისუფლებამ. მეტიც, მქონდა ინფორმაცია, რომ შს სამინისტროს რამდენიმე თანამშრომელიც იყო ამ დაჯგუფების მხარეს გადასული. მიხედვით, დავხმარებოდი ხელისუფლებას, მაგრამ ვერ დავინახე პროფესიონალი ხალხი, რომელთაც მუშაობაც შესაძლებელი იქნებოდა.**

«დაეიბაჩეს და გითხეს, გზად ვიყავი თუ არა გემის ასაფეთქებლად. თავდაპირველად ეს სურვილი ჩავთვალე, — როგორც ტაროლისტი მე ვარ-მეთქი?! მაგრამ გითხრეს, არ გეხმარებოდა, ეს საქმე ქვეყნის პირველ პირთან, ანუ საპატრულო უნდა აგეფეთქებინა!»

«საპატრულო ეგონა, რომ რუსული გემის აფეთქების შედეგად რუსეთს შეეძებოდა პარტია თურქეთთან, მსოფლიოს უკან გადაეხრებოდა თურქეთისკენ და ამ მომენტში აიღებდა ხსენებულს და აფხაზეთს, შეეძებ კი განეგრძებოდა ნაბოვი»

გალითად, შეიძლება, ახლა ეს ვიდეოსთვის დაუჯერებელი და ზღაპარი იყოს, მაგრამ 2008 წელს, მ-თვიანი მუშაობის შემდეგ, უსამა ბენ ლადენის კვლასაც კი ვიგავდით პაკისტანში. ინფორმაცია და კონტაქტები გადაეცემა გაეროს და შემდეგ უკვე მისი საქმე იყო, როგორ მოიქცეოდა. ამის შემდეგ საქართველოში დანიშნულ, ქვეყანაში ვითარება აირია და ჩვენი თანამშრომლობაც შეწყდა.

— გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მსოფლიო ხალხთა ქრისტიანულ-მუსლიმანური თანამეგობრობის შემდეგ, უსამა ბენ ლადენის, რელიგიისა და სექტის წარმომადგენელთან დამეგობრებინა მეგობრული ურთიერთობა და მათ შესახებ ყველაფერი გამეგო.

— ნამდვილად, ეს ორგანიზაცია ინფორმაციის შესაგროვებლად შეიქმნა. გაეროს ნებისმიერ ქვეყანაში შესვლის უფლება აქვს და ავტენტურულ საქმიანობასაც ეწევიან. ამ საკითხებზე მუშაობა 2007 წლიდან დავიწყე, მაგრამ ანტიტერორისტული ცენტრის თანამშრომლებმა ფაქტობრივად, ქუჩიდან გამიტაცეს. სტუდენტი ვიყავი, თბილისის პოლიტიკურ აკადემიაში ვსწავლობდი, უბრალოდ, მაინტერესებდა ეს საკითხები,

ვხვდებოდი ვაჭარებს, ჩემს ნებს, დაღესტნელებს, პაკისტანელებს და ა.შ. ასევე ვესწავლავდი სხვადასხვა სექტის — ილოველების, 50-იანელების შეკრებებს. მათ კი ეგონათ, რომ ჩემ უკან სერიოზული ძალა იდგა, რომელიც მმართავდა. არადა, მართლა არაფერი ვიცოდი. იმხანად ანტიტერორისტულ ცენტრში მუშაობდა ახალგაზრდა ბიჭი, რომელიც შემდეგ საგარეო დაზვერვის სპეციალურ სამსახურში გადავიდა. ერთ დღესაც დამიკავშირდა და მითხრა, შენაირი ხალხი გვჭირდება. შეგვადიოთ კეკელიძის ქუჩაზე, მათ ოფისში. 2007 წელი იყო. მეუბნებოდნენ, შენ პატრიოტი ხარ, ქვეყანას რაც სჭირდება უნდა შეასრულო. იმხანად ეს ჩემთვის დიდი პატივი იყო, ასე რომ მესალუბრებოდნენ.

პირველი დავალებით თურქეთის რესპუბლიკაში, ტრაზოზონი გაგზავნეს. მუშაობა უნდა დამეხსოვრებოდა. აქედან იყო ნახშირზე, რომელიც შეიღობა აფხაზეთიდან და ის იყო კონტრაბანდული ტვირთი. პორტში მუშაობა რიგით მუშად დავიწყე... სპეცსამსახურიდან დავალე-ბული მქონდა გემების გადაღება, მათი ეკიპაჟის შესახებ ინფორმაციისა და ფოტოების მიწოდება. ერთმანეთს სპეციალური კონტრბანდის ტექსტებით, ელექტრონული ფოსტის მეშვეობით ვეკონტაქტობოდი. მაგალითად, პორტი იყო სტადიონი, ეკიპაჟი — გუნდი და ა.შ. ძირითადად აინტერესებდათ ინფორმაცია იქ მომუშავე ქართველებისა და რუსების შესახებ. ეს პირველი სერიოზული დავალება იყო. სამი თვის შემდეგ დავბრუნდი საქართველოში.

შემდეგ მომცეს მეორე დავალება. **დამიბარეს და მიმითხრეს, გზად ვიყავი თუ არა გემის ასაფეთქებლად. თავდაპირველად ეს სურვილი ჩავთვალე, — როგორც ტაროლისტი მე ვარ-მეთქი?! მაგრამ გითხრეს, არ გეხმარებოდა, ეს საქმე ქვეყნის პირველ პირთან, ანუ საპატრულო უნდა აგეფეთქებინა!**

— რომელი გემის აფეთქება დავალება? — არ ჰქონდა მნიშვნელობა. მთავარი იყო, ნახ-

ვაშინგტონში მარიხუანის მოხმარება დაუშვეს

ვაშინგტონის მარიხუანის მოხმარების ლეგალიზაციის დაუჭირეს მხარი. ქალაქის მთავრობის შეფასებით, მარიხუანის გაყიდვის მოცულობა ყოველწლიურად ნახევარ მილიარდს აღემატება და ამ ნარკოტიკული საშუალების მოხმარების ლეგალიზების შემდეგ ბიუჯეტი 70 მლნ ლარით შეივსება. კოლუმბიის ოლქში ჩატარებული კენჭისყრის შედეგების მიხედვით, მოსახლეობის

64%-მა მხარი დაუჭირა მარიხუანის მოხმარების ლეგალიზაციას, 29% — წინააღმდეგი იყო. სამედიცინო მიზნებით მარიხუანის გამოყენების ნებართვა მიიღეს წყნარ ოკეანეში მდებარე ატოლის გუამის მცხოვრებლებმა. ფლორიდაში კი მარიხუანის ლეგალიზების წინადადებას ხმათა აუცილებელი უმრავლესობა (60%) ვერ მოაგროვეს. ჯერჯერობით უცნობია კენჭისყრის შედეგები

ბი ორგონისა და ალასკის შტატებში. თუმცა, ექსპერტები ვარაუდობენ, რომ ალასკა იქნება მესამე შტატი, რომელშიც მარიხუანის მოხმარება ნებადართულია. აღსანიშნავია, რომ ფედერალურ დონეზე მარიხუანა კვლავ აკრძალულ საშუალებად ითვლება. ექსპერტთა ვარაუდით, ფედერალურ კანონზე თვალის დახუჭვით, ვაშინგტონის ცალკეულ შტატებს საექსპერიმენტო პოლიგნად იყენებს და ყველა შტატში მარიხუანის მოხმარების ლეგალიზებისთვის ემზადება.

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„აჭარაში მუშაობს ტარიელ ნაკაიძე, რომელიც დაკავშირებულია თურქეთის საგარეო დაზვერვასთან (ეჭვი მაქვს, სხვა ქვეყნებთანაც, მას დავალებული აქვს, საქართველოში ისეთი რელიგიური თემის აბორეზა, რომელიც მართლმადიდებლებს არ მოეწონებათ.“

შირთ დატვირთული რუსული გემი ყოფილიყო. ყოფილი სელიუსოვების დავალებით, თურქეთში, ტრაპიზონის პორტში რუსულ გემი უნდა აბრეშთებინა. დავთანხმდები, მაგრამ იმ პირობით, რომ აფეთქების მომენტში გემზე არავინ უნდა ყოფილიყო, ვინაიდან, დაახლოებით 8-15 კაციანი ეიპიზაფი მუშაობდა გემზე, ადამიანს ვერ მოვკლავდი.

დაც დიდ ქვეყანასთან იყო შეთანხმებული, ვინაიდან ამ დიდ ქვეყნებს ყოველთვის აქვთ განსაკუთრებული ინტერესები. რა გომონათ, დღეს საქართველო დამოუკიდებელია? დაახლოებით და მოკუპირებულია არა მხოლოდ ცხინვალის, არამედ სრულიად საქართველო გარეგანი ინტერესები.

«როდესაც ყველაფერი გათავალა, გაიქცა, რომ არაფეროდ ერთი რუსული გემი, არაფერ, ფაქტობრივად, მთელი პორტი აფეთქებოდა, ამას სპარტაკოსის სპანდელი მოეწონებოდა. სპანდელი უნდა მოეკლავდნენ. ნახევარი მილიონი ვერ უნდა გადაეხადათ ამ საქმეში, მაგრამ უარი ვთქვი და საქართველოში ჩემად დავბრუნდი»

გობრუბთან მეძინა. ტელეფონიც გავთიშე, მაგრამ მაინც მომაგნეს. ინტერნეტკაფეში შევედი, ელექტრონული ფოსტის შესამოწმებლად, მაგრამ ორ წუთში თავზე დამადგნენ და ნაბიყვანეს.
— ვის შეხვდით?
— იმხანად საგარეო დაზვერვის უფროსი ბეჟუშვილი იყო. პირადად მას და მის მოადგილეებსაც შევხვდი. თუმცა, ვიცი, ამ ყვე-

ლობა, მაგრამ ვგაჩვენეთ, რა შეგიძლიათო და მთხოვეს, ნავსადუბნში ძალადაც დასვათ, რომელიც ირანს და პაკისტანსა და ავღანეთს შორის მდებარეობს. იმ ინფორმაციას უნდა შემგებოდათ შინა ახლულ-ხამიდის შესახებ, რომელიც ყოველ პარასკევს მინათ ალ-მამრუთი დასვამდა. სწორედ ამ იპრიზაციასთან დაკავშირებით, მაგრამ უარი ვთქვი და საქართველოში ჩემად დავბრუნდი.

რორისტულ ცენტრს არ სურდა, პირდაპირი კონტაქტი მქონოდა გაეროსთან. ამის შემდეგ ჟურნალის გამოცემასა და დოკუმენტური ფილმების გადაღებას ვეგებოდი. უკვე გადაწყვეტილი იყო ყველაფერი, მაგრამ ომი დაიწყო. ცოტა ხანში ანტი-ტერორისტული ცენტრის დახმარებით, დაარსდა ჩვენი ოფისი და ყველაფერი დაიწყო, მაგრამ უარი ვთქვი და საქართველოში ჩემად დავბრუნდი.

ისევ გავმგზავრე ტრაპიზონში. ყველა დეტალს ვაზუსტებდი. გავარკვიე, რომ გემზე 4 კაცი ყოველთვის რჩებოდა. აი, ეს იყო მიზანი, რომელიც ამ ოპერაციის შესრულება უნდა შეეძლებინა. ამას გარდა, გავარკვიე, რომ იქვე იყო საიდუმლო გზაზე, რომელიდანაც თურქეთის წყალქვეშა ნავი გადიოდა. ამდენი გამომდინარე, შეიტყობდნენ, ვინ ვიყავი, რადგან რომელიმე ვიდეოთვალში

რისთვის სჭირდებოდათ ეს ყველაფერი?
— როცა თანხმობა განვაცხადე, ვკითხვე — რისთვის გვჭირდება რუსული გემის აფეთქება-მეთქი? მითხრეს, რუსული გემი, რუსული დროშით, კონტრაბანდული ნაწილებით დატვირთული იყო, ეს ყველაფერი ჩვენ ვინც ვიცით, მაგრამ მსოფლიოში არ იცის და უნდა გავაგვიჩვენოთ, ანუ ამ გემის აფეთქების შედეგად მსოფლიოში შეიტყობდნენ, რომ რუსეთსა და თურქეთს შორის კონტრაბანდული ვაჭრობა მიმდინარეობდა. თუმცა, ოდნავ მოგვიანებით მივხვდი, რომ სიმართლე არ მითხრეს და მათი მიზანი სხვა იყო. თურქეთი, ამერიკა, რუსეთი, ინგლისი, ისრაელი — ეს ქვეყნები ქმნიან დღეს მსოფლიოში პოლიტიკურ ამინდს და წარმართავენ ყველაფერს. მათ შორის გამუდმებით მიმდინარეობს ჩუმი და ცივი ომი. ზოგჯერ ერთმანეთს თავის ტერიტორიაზე არ ებრძვიან, მიდიან სხვა ქვეყნებში, მაგალითად, ერაყში, ავღანეთში, სირიაში და იქ ებრძვიან ერთმანეთს... ასე იყო საქართველოშიც. 2008 წლის აგვისტოს ომი — ეს იყო რუსეთ-ამერიკის ომი საქართველოს ტერიტორიაზე...

«საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისთვის პრობლემა მხოლოდ აფხაზეთი და ცხინვალის არ არის. დღეს სერიოზულად დგას აჭარის პრობლემა. ბათუმი ფორმალურად არის ჩვენი, თორემ რეალურად საქართველოს აღარ ეკუთვნის»

დაგაფიქსირებდა. როდესაც ყველაფერი გათავალა, გაიქცა, რომ არაფეროდ ერთი რუსული გემი, არაფერ, ფაქტობრივად, მთელი პორტი აფეთქებოდა, ამას სპარტაკოსის სპანდელი მოეწონებოდა. სპანდელი უნდა მოეკლავდნენ. ნახევარი მილიონი ვერ უნდა გადაეხადათ ამ საქმეში, მაგრამ უარი ვთქვი და საქართველოში ჩემად დავბრუნდი.
— ასე ადვილად დაგანება თავი ხელისუფლებამ?
— საქართველოს სპეცსამსახურებს ვემბლეობდი. მე-

ლაფრის შესახებ სააკაშვილიც საქმის კურსში იყო. ძალიან უკმაყოფილო იყვნენ. გადავიცი ინფორმაცია და ვთხოვე, სხვისთვის დაევალებინათ ამ დავალებების შესრულება. მოტივი ის იყო, რომ ხალხს ვერ დავხოცავდი.
— ორგანიზაციის დაარსება როდის და რა მიზნით გადაწყვიტეთ?
— ორგანიზაცია 2008 წელს დავაფუძნე. გაეროს ოფისში დავტოვე პროექტი და დაინტერესდნენ. ისევ ანტიტერორისტული ცენტრიდან დამიკავშირდნენ და გაეროს წარმომადგენლებს შემახვედრეს. მითხრეს, გვინდა თანამშრო-

რი ისლამისტური დაჯგუფებები და ტერორისტები. ქალაქი ოფიციალურად ირანს ეკუთვნის და, ძირითადად, ქურთები, ტერორისტები, შეიხები, კრიმინალები, ნარკობარონები ცხოვრობენ. ძალიან ქალსური ქალაქია, რომელიც ბოლო ოცი წელია, ერთი ტურისტული არ მესულა. ირანშიც მიჩნევი, ამ ქალაქში არ შევსულიყავი, თუმცა, მაინც გავრისკე და მეჩეთთან ახლოს დავბინავდი. მეორე დღეს სასტუმროში პოლიციელები და კიბლემამდე შეიარაღებული ჯარისკაცები დამადგნენ თავზე და დაკითხვაზე წამიყვანეს. მეშინოდა, რომ მოკლავდნენ, მაგრამ შეხიბვნი მიმიყვანეს. აუფსენი, რომ სხვადასხვა ქვეყანაში სამოგზაუროდ დავდიოდი.
— დაგიჯერეს?
— თავდაპირველად არ დამიჯერეს. მაგრამ შემდეგ მაინც მოვხატე მათი დარწმუნება. 6 თვეში გასაკეთებელი საქმე სამ დღეში გავაკეთე. მათი ჟურნალი, „ისლამის ხმა“, რომელიც მხოლოდ მათ ნეკრებს შორის ვრცელდება, მოვიპოვე და ჩამოვიტანე. ასევე შევაროვე ტელეფონის ნომრები, ელექტრონული მისამართები. ვინაიდან ეს საქმე ხუთიანზე შევასრულე, მივიღე დაფინანსება. თუმცა შევამჩნიე, რომ ჩვენს ანტიტე-

საგაბი, გაათავოვალისკი მოხსნას. ასევე წაიღეს გადაღებული დოკუმენტური ფილმები და ავღანეთში, რომელიც ავღანეთში უკმაყოფილება ცხინვალის შინაგან უსაფრთხოებას გამოიწვია. მთელი აზრით, კონტროლიდან გამომდინარე და ეს არ მოეწონათ.
საკაშვილის ხელისუფლება ჩქარობდა, რაც შეიძლება სწრაფად დაებრუნებინა ცხინვალის ტერიტორიული მთლიანობა, რათა ნატომ განეგრეხულიყო, თუმცა პირიქით მოხდა — უფრო მეტი დაკარგეს და რუსეთთანაც გაიფუჭეს ურთიერთობა.
— თქვენ ურთიერთობა გქონდათ სხვადასხვა რადიკალური დაჯგუფების წარმომადგენლებთან. დღესაც გეჭვინებთ, გარკვეული კავშირები. მათგან რაიმე საფრთხე თუ ელის საქართველოს?
— რა თქმა უნდა. საქართველო დღეს ბევრი საფრთხის წინაშეა. როდესაც ქვეყანაში სიტუაცია ირევა, სხვადასხვა ქვეყნის სპეცსამსახური აქტიურდება. არსებობს ტერორის-

ტული აქტის განხორციელების რამდენიმე საშუალება: პირველი — ომის, დაპირისპირების მეშვეობით; მეორე — პოლიტიკური ორგანიზაციების დაპირისპირებითა და ქვეყანაში ქაოსის შექმნით; მესამე — ადამიანების სულიერი განადგურებით. როდესაც სულიერად განადგურებ ადამიანს, მისი კონტროლი მარტივია. ამ საფრთხის წინაშე არამხოლოდ საქართველო, არამედ მთელი კავკასიაა. ეს სურთ გლობალისტებს, რომლებსაც არ უნდათ რელიგია, რადგან მორწმუნე კაცი ღმერთს ემორჩილება და არა მათ.

— ბოლო ხანს რელიგიური ნიადაგზე არაერთი დაპირისპირების მომსწრენი გავხდით, ეს პროცესები იმართება?
— დიას. საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისთვის პრობლემა მხოლოდ აფხაზეთი და ცხინვალის არ არის. დღეს საქართველოში დგას აჭარის პრობლემა. ბათუმი ფორმალურად არის ჩვენი, თორემ რეალურად საქართველოს აღარ ეკუთვნის.

თურქები აშენებენ სასტუმროებს, იღებენ მოქალაქეობას. აჭარაში მუშაობს ტარიელ ნაკაიძე, რომელიც დაკავშირებულია თურქეთის საგარეო დაზვერვასთან (ეჭვი მაქვს, სხვა ქვეყნებთანაც). მას დავალებული აქვს, საქართველოში ისეთი რელიგიური თემის აბორეზა, რომელიც მართლმადიდებლებს არ მოეწონებათ. ნაკაიძესთან კონფლიქტი მქონდა, მაგრამ უარი ვთქვი და საქართველოში ჩემად დავბრუნდი. რიგითი მოქალაქეებს, ქრისტიანებსა თუ მუსლიმანებს შორის პრობლემები არ არის, თუ პოლიტიკოსები არ ჩაერევიან და არ არევენ სიტუაციას. პოლიტიკოსები პიარს იკეთებენ ამ თემებით, რაც ქვეყნისთვის დამაღუბებელია. მეც შემომთავაზეს ბრიფინგის გამართვა, მაგრამ უარი ვთქვი, რადგან პიარს არ მჭირდება, ამ ინტერვიუსას იმიტომ გაკლავთ, რომ ყველაფერს თავს ვანებავ, მხოლოდ ჩემი ოჯახისა და მეგობრების უსაფრთხოება მაინტერესებს. ეროვნებით არაბი ვარ, რელიგიით — მუსლიმანი, მაგრამ — საქართველოში დაბადებულ-გაზრდილი კაცი, ამ ქვეყნის შვილი ვარ. ყოველთვის ამ რწმენით ვიბრძოდი, მაგრამ დღეს საქართველოს მოქალაქეობა აღარ მინდა. როგორც კი სასამართლო დასრულდება, ქვეყნიდან წავალ და სახელსა და გვარსაც შევიცვლი. ეს არ ნიშნავს, რომ საქართველოს ვღალატობ, რომელი ქვეყნის მოქალაქეც უნდა ვიყო, საქართველო და ეს ხალხი ყოველთვის მეყვარება, მაგრამ სხვა გამოსავალი აღარ დამიტოვა.

«ანტიტერორისტული ხანტიდან მოვიდნენ, დააკვირეს ჩვენი ოფისი და ყველაფერი წაიღეს, გააბრუნეს, სხვაგვარი დოკუმენტური ფილმები წაიღეს, რომლებსაც ვერ ვაჩვენებთ. მათი უკმაყოფილება, ცხინვალის ჩვენს უსაფრთხოებას გამოიწვია. მთელი აზრით, კონტროლიდან გამომდინარე და ეს არ მოეწონათ»

კანონიერება ქალს სხვა მოაჭაბა

დიდ ბრიტანეთში პოლიციელებმა მოკლეს კანონიერი, რომელიც სასტუმროში თავს დაესხა ქალს, ნახევარი სახე მოაჭაბა და თვალი ამოუღდნენ. ეს გამოგონებული ინციდენტი მოხდა სამხრეთ უელსში მდებარე სასტუმრო Sirhowy Arms-ში. სასტუმროს პერსონალმა პოლიცია გამოიძახა, როდესაც 34 წლის მეტი უილიამსი თავს დაესხა 22 წლის ქალს და თავის ნომერში შეათარა.

ადგილზე მისული სამართალდამცველები იძულებულნი შეიქნენ, კარი შეემტვრიათ და მამაკაცის წინააღმდეგ ელექტროშოკური გამოყენებინათ. იმან, რაც ნომერში ნახეს, პოლიციელები შოკში ჩააგდო: მსხვერპლს ნახევარი სახე მოჭმული ჰქონდა, თვალი — ამოღებული. ქალი გონს მოუსვლელად გარდაიცვალა. ტრამეებისგან მოკვდა ბოროტმოქმედიც, რომელიც ცხინვალის ახალი გამოსული იყო.

მსხვერპლი

მეტი უილიამსი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ჩვენი

მედასავლეთი ლიბერალიზმის უზენაესი ამოცანა პირნათლად შეასრულეს — ქვეყანა მოწყობილი იქნა ისტორიულ ფესვებს და, პირტულურ „ევროპირაში“ გადატყორცნეს. ეს არის იმის ნიშანი, რომ სახელმწიფო მკვდარია, რომ ქვეყანამ დაკარგა სწორი ორიენტაცია, თორემ რეალურად შემდგარ და ძლიერ სახელმწიფოს ვერც ასე და ვერც ათასი „მამალი რესპი“ მსგავს რამეს ვერ უზამდა.

საქართველოს პარლამენტი პარლამენტის 14 ნომბერს გამოავსებს

14 ნომბერს, 12:00 საათზე პარლამენტის პლენარული სხდომა პრეზიდენტის განცხადებით დაიწყება. პრეზიდენტის შემდეგ კი საპარლამენტო ტრიბუნალის პარლამენტის თავმჯდომარე დაიკავებს.

პრეზიდენტის პარლამენტში მოსვლისა და მოსმენის ფორმაზე გადაწყვეტილება ბიუროს სხდომაზე მიიღეს. პარლამენტის თავმჯდომარის — დავით უსუფაშვილის ნინადადებამ, რომ პრეზიდენტის მიმართვის შემდეგ პარლამენტის სახელით განცხადება პარლამენტის თავმჯდომარე გააკეთოს, ხოლო იმ შემთხვევაში, თუ პრეზიდენტის მიმართვა დებატების გამართვის მიზნით სურვილს გააჩენს, მათზე შემდგომ საპარლამენტო სხდომაზე იმსჯელონ.

პრეზიდენტს პარლამენტში მისვლა და სიტყვით გამოსვლა ქვეყნის ევროატლანტიკურ კურსთან დაკავშირებულ საკითხებზე სურს.

თბილისის 2015 წლის ბიუჯეტის პროექტი დაახლოებით 800 მილიონი ლარით განისაზღვრა

როგორც თბილისის მერმა დავით ნარმანიამ განაცხადა, ნინა წლებისგან განსხვავებით, 2015 წლის ბიუჯეტი უფრო გამჭვირვალე იქნება.

„მთელი რიგი პროექტებისა იქნება უფრო დეტალურად მოცემული. მნიშვნელოვანია, რომ ბიუჯეტის პროექტის შედგენამდე მოხდა მოსახლეობის გამოკითხვა. 8 000-მდე ადამიანი გამოიკითხა და მათი მხრიდან გამოთქმულ საჭიროებებზე იქნა დაფუძნებული მომავალი წლის ბიუჯეტი“, — განაცხადა ნარმანიამ. ბიუჯეტის პროექტი საქართველოში 15 ნომბერს შევა.

7 ნიშანი იმისა, რომ ქართული სახელმწიფო მკვდარია

საქართველოს „საოცნებო“ ხელისუფლება, წინამორბედის მსგავსად, ლამის ტყავიდან გამოძვრეს მტკიცებით, რომ თურმე მისი მმართველობის პირობებში დემოკრატია აყვავდა, რომ საქართველო, როგორც სახელმწიფო, ახლა ნამდვილად შედგა და ქვეყანა ჭეშმარიტად პროდასავლურ, პროგრესისა და განვითარების შეუქცევად გზას ადგას. ეს რიტორიკა უკვე აბსურდად იქცა; არადა, ტელევიზორი კი არა, მიქსერი რომ ჩართოთ, შესაძლოა, იქაც ეს იპოქონდრია მოისმინოთ.

მოკლედ, ივანიშვილის „ოცნებამ“ სააკაშვილის ზღაპარი მათემატიკური სიზუსტით გააგრძელა. შედეგად კი, აი, რა მივიღეთ: **ხელისუფლების შეცვლიდან ორი წლის თავზე სახელმწიფო მკვდარია**. **სააკაშვილი და პირველი ჩაბარებული პარტიული სახელმწიფო რომ მკვდარია, ამას თუნდაც ის ფაქტიც ცხადყოფს, რომ სააკაშვილის პრივილეგიული გუნდი პოლიტიკურ ფუნქციონირებაში იმყოფება, ანუ იმის ნაცვლად, რომ ეს დანაშაულებრივი ორგანიზაცია საზარდოო საბაზის იკრავს და ციხის კედლებს ხეხავს, მთავარ ოპოზიციურ ძალად იწოდება.**

...საყოველთაოდ ცნობილია შეგონება, რომელიც რომის იმპერატორს, გერმანელ ფერდინანდ I-ს ეკუთვნის: „დაე, დაიქცეს ქვეყნიერება, ოღონდ აღსრულდეს მართლმსაჯულება“. **ჯერ კიდევ რომის იმპერატორს ცივილიზაციულმა სამყარომ, რომ სახელმწიფო და სახელმწიფოს განუყოფელი ცნებებია. „მომცინება ლიბერალიზმი“ ხელისუფლებამ კი ეს ქვეყნიერება დაღიამა და ვერ შეინახა, არამედ გზამს მრუდი სახელმწიფო, ანუ ჩართული სახელმწიფო, მკვდარი სახელმწიფო.**

ნიშანი მერა: დაუსჯელობა ცხადდება ნაწილობრივ უკვე ვისაუბრე, მაგრამ ის, რომ მეტოქე სააკაშვილი დღეს თავისუფალია და ამერიკელი კურატორების იმედი ხელისუფლების დამხობით იმუქრება, ბრალია არაშემდგარი სახელმწიფოსი, რომელსაც ძალა არ შესწევს, ეს ბანდიტი ყურით ჩამოათრის. **ნიშანი მისამ:** დემოკრატია, როგორც მმართველობის ფორმა, კლასიკური გაგებით, ხალხის ძალაუფლებას ნიშნავს. შესაბამისად, ჭეშმარიტად დემოკრატიულ სახელმწიფოს სათავეში ყოველთვის ხალხის რჩეული, ფავორიტი ძალა უნდა ჰყავდეს. 2012

წლის 2 ნომბრის არჩევნებით საქართველოში ეს ლოგიკა გაცამტყვრდა. **ხელისუფლების სათავეში მოვიდნენ საპროცენტინიანი რესპუბლიკელები, რომლებიც, ალბათ, სიზმარშიც კი ვერ წარმოიდგინებდნენ ამ დიდ პატივს. გადაჭარბების გარეშე შეიძლება ითქვას, რომ მსგავსი პოლიტიკური პარადოქსი მსოფლიოს უახლეს ისტორიაში არ მომხდარა.** მეტიც, რესპუბლიკელებისაირ ურეიტინგო სუბიექტებს სათავეში მოსვლის მცდელობაც კი არ ჰქონიათ სადმე, მაგრამ, როგორც ჩანს, ასე იმ ქვეყნებში ხდება, რომლებშიც სამოქალაქო საზოგადოება მოწოდების სიმალღებზეა...

ნიშანი მიოთხა: სუვერენული და დემოკრატიული სახელმწიფოს პრიორიტეტი, როგორც წესი, ადამიანი და მისი კეთილდღეობა უნდა იყოს. სახელმწიფომ უნდა უზრუნველყოს მოქალაქის სრულფასოვანი ცხოვრება და დაცვა საფრთხეებისგან, მათ შორის, უსამართლობისგანაც. დღეს საქართველოს მოსახლეობის, სულ ცოტა, 60 პროცენტი სოციალურად დაუსაცვლია. ხალხი მშვიდა და სიღარიბის ზღვარს მიღმა ცხოვრობს. ამ დროს სახელმწიფო უწყებებში ასეულ ათასობით ლარის პრემიები გაიცემა. კაბინეტებში უსაქმრად მსხდომი სახელმწიფო მოხელეები ბიუჯეტს ღრწინა და ქვეყანას ძირს უთხრან.

ეს არის კლასიკური მაგალითი იმისა, თუ რა ემართება სახელმწიფოს, როცა სათავეში არასახელმწიფოებრივად მოაზროვნე რეზიდენტები ან უპრინციპო ხელის ბიჭები მოდიან. მკვდარი ქართული სახელმწიფო ვერ ახერხებს ბიუჯეტის ვიზონების ჩამოშორებას მმართველობის სადავებშიდან.

ბას უცხოელებისთვის მინს მიყიდვის შესახებ დანებებული მორატორიუმი გააუქმებინეს, სხვადასხვა რელიგიური კონფესია სტატუსით მართლმადიდებლობასთან გაათანაბრებინეს, ე.წ. უმცირესობების დასაცავად ანტიდისკრიმინაციული კანონი მიიღებინეს... მოკლედ, საქართველოსა და ქართულ ტრადიციებს ყველანაირად ებრძვიან. **სახელმწიფო კი იმის ნაცვლად, რომ ამ პარაზიტების ალაგმვა-გამანღურებაზე ფიქრობდეს, პირიქით — მათ გაძლიერებაზე ზრუნავს. ეს კიდევ ერთი უტყუარი ნიშანი იმისა, რომ სახელმწიფო მკვდარია.**

ნიშანი მისამ: ჯერ კიდევ 11 წლის წინათ სააკაშვილის პირსისხლიანმა ხელი-სუფლებამ გამოგვიცხადა, რომ ევროატლანტიკურ სივრცეში შესვლა საქართველოს ისტორიული არჩევანია. ამ პროპაგანდამ იმხელა მასშტაბები მიიღო, რომ ბოლოს ეს აბსურდი, მაგონი, თვითონ სააკაშვილმაც დაიჯერა. შემდეგ საზოგადოების მნიშვნელოვანი ნაწილი ასე თუ ისე დაარწმუნეს ამ სიცრუეში და 27 ივნისს „ქოცების“ მთავრობამ ისტორიული ბლევი დაავგვირგინა — ხელი მოეწერა ევროკავშირთან ასოცირების ხელშეკრულება, რომელიც საქართველომ თავი გაჰყო სერიოზულ შარში. ერთი სიტყვით, მედასავლეთე ლიბერალიზმმა უზენაესი ამოცანა პირნათლად შეასრულეს — ქვეყანა მოწყობილი იქნა ისტორიულ ფესვებს და, ვირტუალურ „ევროპირაში“ გადატყორცნეს. ეს არის იმის ნიშანი, რომ სახელმწიფო მკვდარია, რომ ქვეყანამ დაკარგა სწორი ორიენტაცია, თორემ რეალურად შემდგარ და ძლიერ სახელმწიფოს ვერც ასე და ვერც ათასი „მამალი რესპი“ მსგავს რამეს ვერ უზამდა.

აი, ეს არის მოკლე ჩამონათვალი ნიშნებისა, რომლებიც ცხადყოფს, რომ საქართველო, როგორც სახელმწიფო, ვერ შედგა. საუბედუროდ, დღეს ამას ბევრი ვერ ხედავს და ისევ „ნაცპროპაგანდის“ ტყვეობაში იმყოფება. მარტივად რომ ვთქვათ, სამოქალაქო საზოგადოება ვერ ჩამოყალიბდა, ვერ განვითარდა და ვერ ავიდა მმართველი ელიტის მაკონტროლებელ ტრიბუნაზე. ეს კი, ალბათ, კიდევ ერთი ნიშანია, რომ ქართული სახელმწიფო მკვდარია, რომ ქვეყანა რეგრესის გზას ადგას და დღითიდღე უფსკრულსკენ მიექანება...

ჯანა შვანია

ევროკავშირში «ლარიბი პატარა უკრაინის» მანიპულაციებზე ალანაკაქდნენ

მაიდანის საპროტესტო აქციებიდან ერთი წელი გავიდა, მაგრამ ევროკავშირის ზოგიერთ პოლიტიკოსს უკვე ეჭვი ეპარება, ღირს თუ არა უკრაინისთვის დახმარების განხორციელება. იუნკერმა სააკაშვილს „როტიერი“ ზოგიერთი ევროპოლიტიკოსის აზრით, კივი ბოროტად სარგებლობს ევროკავშირის გულუხვობით, რომელიც უკრაინულ პროექტებზე ბაჟს არ აწესებს და უკრაინაში რუსული ბუნებრივი აირის შეტანას აფინანსებს. ევროპარლამენტარები იმედაცრუებულნი არიან და თვლიან, რომ „ლარიბი პატარა უკრაინა“ ევროკავშირით მანიპულირებს, რადგან უკრაინელი პოლიტიკოსები თავიანთ მიზნების მისაღწევად რუსეთთან ფარულ შეთანხმებაზეც არ იტყვიან უარს.

ჩვენ არ შევადარებთ ირაკლი ალასანიას გიორგი თარბამაძეს (არც ლეღვის ფოთოლს), თუმცა შეგვიძლია გავაანალიზოთ ის, საეჭვო თუ არა, სამარცხვინო, როლი, რომელიც ალასანიამ თბილისის მერის 2010 წლის არჩევნების დროს შეასრულა. დიდი ალბათობით, მომავალშიც ასე მოიქცევა; როგორც ჩანს, ბედი აქვს ასეთი.

ფიზიკი მონიკაპას
სააპოკრიფო მკვლევარი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ხანდახან ძველმა ციტატამ შეიძლება გაცილებით მეტი მოგვიხსროს აქტუალურ მოვლენებზე, ვიდრე ნებისმიერმა ცინცხალმა კომენტარმა. 2013 წლის 3 ივლისს ბიძინა ივანიშვილმა გააკეთა განცხადება იმის თაობაზე, რომ ოპოზიციის ადგილი ცარიელი არ დარჩება: „როგორც კი ოპოზიცია (მაშინ „ნაცმოძრაობაზე“ საუბრობდნენ) ნორმალურ ოპონირებას ვერ შეძლებს, აუცილებლად გაჩნდება იქ სხვა ძალა, რომელიც ამას მოახერხებს. თუ არადა, ჩვენ შიგნით ვვაქვს ეს პოტენციალი, კოალიციაში და კოალიცია ბუნებრივად დაიშლება... რომც არ იყვნენ ცალკეულ პარტიებად ჩამოყალიბებული, კოალიცია ერთი გუნდი რომც იყოს, როგორც კი გარედან წინააღმდეგობა არ იქნება, შიგნით გაჩნდება ძალები და შიგნიდან მოხდება დაშლა და ჩაშლა“ („ნეტგაზეთი“).

ამ რეპლიკამ ნამდვილად შეიძლება დაგვაფიქროს იმაზე, რომ ალასანიას გადაყენება და თანამდევნი პროცესი, რომელმაც საზოგადოება ასე ააღელვა, სპონტანური და მოულოდნელი არ იყო; ის, როგორც მინიმუმ, წინასწარ კარგად გააზრებული თუ არა — კარგად მართული იყო.

ჯონ დონის თქმის არ იყოს, „ნუ იკითხავ, ვისზე რეკავს ზარი“... იმიტომ, რომ ის „ერთიან ნაციონალურ მოძრაობაზე“ რეკავს. თუ გვერდზე გადავდებთ გასული კვირის დასამახსოვრებელ, მაგრამ უმნიშვნელო დეტალებს, ირაკლი ალასანიას დრამატულ შექცევას, ალექსი პეტრიანიას მელიორამატულ რეპლიკებს და ა. შ., ალბათ, დაახლოებით ასეთ დასკვნამდე მივალთ: „ქართულმა ოცნებამ“, როგორც იქნა, მიიღო საფეხებით ლეგიტიმური, სოლიდური და, ამასთანავე, პრაქტიკულად უსაფრთხო ოპოზიცია, რაც განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია იმ ეტაპზე, როდესაც „ნაცმოძრაობის“ მარგინალიზაციის პროცესმა კულმინაციას მიაღწია. აქ, ალბათ, ორივე სიტყვა ისეთ უცნაურ ტერმინზე უნდა ეფუძნება, როგორცაა „ოპოზიციის ლეგიტიმურობა“, რომელიც ბოლო დროს საქართველოში ფართოდ გავრცელდა. ფორმალური თვალსაზრისით, „ნაცმოძრაობა“ ჩვეულებრივი ოპოზიციური ძალაა და დასავლეთი ასეთად აღიარებს, მაგრამ საზოგადოების დიდი ნაწილი მას ამ სტატუსზე უარს ეუბნება და დანაშაულებრივ დაჯგუფებად მიიჩნევს. რაც მთავარია, მის არგუმენტებს საერთოდ არ უსმენს და ხელისუფლებას მოუწოდებს, იგივე გააკეთოს. აგრეთვე, არსებობენ არასაპარლამენტო პოლიტიკური გაერთიანებები, რომლებიც, ასე თუ ისე, პოპულარული არიან კონსერვატიზმსა და ტრადიციონალიზმზე ორიენტირებულ ამომრჩევლებში. მაგრამ მათ არ აქვთ წარმომადგენლობა პარლამენტში, ხოლო დასავლელი პარტიზორები, როგორც უკრაინის, ცდილობენ, ისინი მარცხენარ ჯგუფებად წარმოაჩინონ და, ფაქტობრივად, „ლეგიტიმური ოპოზიციის“ სტატუსზე უარს ეუბნებიან „არასაკმარისი პროდასავლურობის“ გამო. ასეთ სიტუაციაში ხელისუფლების ნებისმიერი მოქმედება „ნაცმოძრაობის“ წინააღმდეგ, თუნდაც საუბარო ეხებოდეს დასჯას წარსულში ჩადენილი მძიმე დანაშაულისთვის, დასავლეთში, დიდი ალბათობით, წარმოიქმნის იქნებოდა, როგორც ოპოზიციის სრული მხარდობის მცდელობა, რომელიც მნიშვნელოვან საიმპიჯო, შემდგომ კი პოლიტიკურ პრობლემებს დაუკავშირებდა. ოპოზიცი-

ურ ავანსცენაზე „ყველასათვის ლეგიტიმური“ ალასანიას გამოსვლა ამ სიტუაციას, მთელ ამ მანკიერ მოდელს, სავარაუდოდ, შეცვლის (არა მყისიერად, არამედ თანდათან).

დღეს ხშირად კამათობენ იმაზე, ვის წაართმევს უფრო მეტ ამომრჩევლს ალასანიას პარტია მომავალში — „ოცნებას“ თუ „ნაცმოძრაობას“. ეს, პრინციპში, მკითხაობაა, რადგან შესაბამისი სოციოლოგიური მონაცემები ჯერჯერობით არ არსებობს. შესაძლოა, ერთსაც წაართვას და მეორესაც, თანაც დაახლოებით ერთსა და იმავე რაოდენობის ამომრჩევლს და აქ, ალბათ, უნდა დაფიქრდეთ იმაზე, თუ რას ნიშნავს სამი ლიტრი სისხლის დაკარგვა, ერთი მხრივ, სპილოსთვის, მეორე მხრივ კი, — ადამიანისთვის (კი, ბატონო, სპილომ ათი დაკარგოს). ვინ დაზარალებდა უფრო მეტად ამომრჩეველთა ნაწილის ნასვლელთა ალასანიასთან — „ოცნება“ თუ „ნაცმოძრაობა“? ალბათ, ისიც უნდა განვიხილოთ, ვის ართმევდნენ ხმებს თავის დროულ თარგამაძის „ქრისტიან-დემოკრატები“ და რა როლს ასრულებდნენ ისინი. რა თქმა უნდა, ჩვენ არ შევადარებთ ირაკლი ალასანიას გიორგი თარბამაძეს (არც ლეღვის ფოთოლს), თუმცა შეგვიძლია გავაანალიზოთ ის, საეჭვო თუ არა, სამარცხვინო, როლი, რომელიც ალასანიამ თბილისის მერის 2010 წლის არჩევნების დროს შეასრულა. დიდი ალბათობით, მომავალშიც ასე მოიქცევა; როგორც ჩანს, ბედი აქვს ასეთი.

გადაყენების შემდეგ ალასანიამ ორი მნიშვნელოვანი რამ გააკეთა: მან კატეგორიულად გამოიკცხა „ნაცმოძრაობასთან“ თანამშრომლობის შესაძლებლობა და შეეცადა, საკუთარი თავი „ევროატლანტიკურ არჩევნებთან“ გაეგივივინა, ანუ ხელი სტაბილურად დაეჭირა „ნაცმოძრაობის“ ამდენი ხანია, ცილაუჭებიან. ეს იქნება დაუფინყარი ბრძოლა „ჭეშმარიტი პროდასავლელის“ ტიტულისთვის და, ალბათ, აჯობებს, პოპკორნი მოვიმარაგოთ.

მოკლედ, ამიერიდან ხელისუფლებას ეყოლება კონსტრუქციული, ასე თუ ისე ცივილური ოპოზიცია, რომლის არგუმენტების ციტირება საპარლამენტო არ იქნება. 6 ნოემბრის ვიზიტით ივანიშვილის რეზიდენციაში და თანამდევნი კომენტარით „ყველა პოლიტიკური პროცესი უნდა წავიყვანოთ ისე, რომ არ დაზიანდეს სახელმწიფო“ ალასანიამ კიდევ ერთხელ სიმბოლურად დაადასტურა, რომ სისტემის-

ტროას სხენი თუ ლეღვის ფოთოლი?

ალასანიას გადაყენებისა და სხელენი ფაქტობრივი განხილვის შედეგად ზოგიერთი «ნაციონალი» და ალასანიას გულგახეობით უსწარი ისტორიული კაპოფილიატი წარდა სოსილურ ქსელში: «ახლა ნახეთ, რას გიზამთ დასავლეთი!»

თვის დესტრუქციული ელემენტის როლის შესრულებას არ აპირებს. ამას, ალბათ, უნდა მივესალმოთ, დავასრულოთ საუბარი მარიონეტების თეატრის 2014 წლის სეზონის პრემიერებზე და სერიოზულ თემებზე გადავიდეთ.

როდესაც ბიძინა ივანიშვილი მივიდა პრემიერმინისტრისა და უმრავლესობის წარმომადგენელთა შეხვედრაზე, ეს, ალბათ, უპირველეს ყოვლისა, იყო სიგნალი, როგორც შიდა, ისე გარე აუდიტორიისთვის, რომ პროცესი მის მიერ კონტროლდება და მასზე პასუხისმგებლობას დააკისრებს. საზოგადოების ენებთათვისთვის მიუხედავად, განხილვებში ალასანიასთან და მის ჯგუფთან, პრინციპში, უპრობლემოდ ჩაიარა, სრულფასოვანი კრიზისის ადგილი არ ჰქონია, სახელისუფლებო სტრუქტურების მუშაობა არ შეფერხებულა. კაცმა რომ თქვას, სისტემა იმისთვის არ შექცნია, რომ ალასანიას ან, მაგალითად, უსუფაშვილის „გაფართობლებამ“ ნანგრევებად აქციოს და, სავარაუდოდ, უფრო მასშტაბურ რყევებსაც გაუძლებს. ბოლო რამდენიმე თვის განმავლობაში კომენტატორების ხშირად მსჯელობდნენ იმაზე, გაბედავს თუ არა ღარიბაშვილი (უფრო სწორად კი ივანიშვილი, რომელიც მის უკან მარცხვინო არ იქნება. 6 ნოემბრის ვიზიტით ივანიშვილის რეზიდენციაში და თანამდევნი კომენტარით „ყველა პოლიტიკური პროცესი უნდა წავიყვანოთ ისე, რომ არ დაზიანდეს სახელმწიფო“ ალასანიამ კიდევ ერთხელ სიმბოლურად დაადასტურა, რომ სისტემის-

ბით უპასუხა: „შეერთებული შტატები შემოფოთებით აღნიშნავს საქართველოს პრემიერ-მინისტრის მიერ თავდაცვის მინისტრ ალასანიას და მისი მოადგილეების დათხოვნას, რომელსაც ევროატლანტიკური ინტეგრაციის საკითხებში სახელმწიფო მინისტრ პეტრი-აშვილისა და საგარეო საქმეთა მინისტრ ფანჯიკიძის გადადგომა მოჰყვა. ჩვენ დიდად ვაფასებდით სამუშაოს, რომელიც ამ მინისტრებმა თავიანთი ქვეყნის სამსახურში და შეერთებულ შტატებთან თანამშრომლობისას გასწიეს. რეგიონში არსებული მღელვარებისა და სამხრეთ ეკონომიკური სამართლებრივი პროცედურებისა და კანონის უზენაესობის პრინციპის ერთგულია და რომ საზოგადოება ენდობა საქართველოში ინსტიტუტებს. მოვუწოდებთ ყველა მხარეს, იმუშაონ ერთად აღნიშნული ამოცანების გადასაჭრელად და ყურადღება გაამახვილონ საქართველოს ევრო-ატლანტიკურ მომავალზე. მოვეწოდებთ საქართველოს მთავრობას, გადადგას ნაბიჯები, რათა გააქარწყლოს ალქმა, რომ სასამართლო სისტემა გამოიყენება პოლიტიკური მიზნებისთვის და გვიჩვენოს, რომ ის საერთო დემოკრატიული ღირებულებების ერთგულია“. ამ განცხადებით უკან, ალბათ, შეიძლება წავიკითხოთ, როგორც ამკარა უკმაყოფილება, ისე ცუდად შენიღბული ჩარევა საქართველოს საშინაო საქმეებ-

ში, თუმცა მთავარი აქ, ალბათ, არა იმდენად ალასანიას ან მისი თანაგუნდელების პერსონალური საკითხია, რამდენადაც კონტროლი ისეთ საკვანძო უწყებებზე, როგორცაა თავდაცვის სამინისტრო. ირაკლი ალასანიასა და მისი მოადგილეების მოხსნით და მინდია ჯანელიძის დანიშვნით, ივანიშვილის ხელისუფლებამ ამ უწყებებზე კონტროლი მნიშვნელოვნად გააძლიერა, შესაძლოა, ძის სემის ინტერესების ხარჯზე. სიტყვა „შესაძლოა“ გამოიყენებულა იმიტომ, რომ ფორმალური თვალსაზრისით, აშშ-ისა და საქართველოს ხელისუფლების ინტერესები ერთმანეთს არ ენიშნებიან. თუმცა, ამავე დროს, ბევრ დამკვირვებელს შეექმნა შთაბეჭდილება, რომ ძის სემს ჯოკერს ართმევენ. დილის-მისით, ყველას თვალწინ. ძნელი წარმოსადგენი არაა, რა შეიძლება იგრძნოს სახელისუფლებით არაა, რა შეიძლება იგრძნოს სახელისუფლებით არაა, რა შეიძლება მოიმოქმედოს.

სი შეიძლება მარტივ ფორმულამდე დავიყვანოთ: „ეს ჩვენი ქვეყანაა“. როგორც ჩანს, საქართველოს ბევრ მოქალაქეს ამ დღეებში მოუხდა დაფიქრება ისეთ ფუნდამენტურ თემებზე, როგორიცაა დამოუკიდებლობისა და სუვერენიტეტის არსი და, რაოდენ პათეტიკურად უნდა ისმოდეს — ეროვნული ღირსება, იმაზე, თუ ვის ეკუთვნის ეს ქვეყანა თავის მინდორ-ველიანად, მთა-გორიანად, მონასხლეობიანად, ხელისუფლებიანად თუ თავდაცვის სამინისტროიანად. ეს, ნებისმიერ შემთხვევაში, სასარგებლო გამოცდილება იყო.

თავდაცვის სამინისტროს ივანიშვილმა „ალყა“ სწორედ მაშინ შემოარტყა, როდესაც ობამას ადმინისტრაციის უამრავი პრობლემა აქვს, ხოლო ვაშინგტონზე მიბმული ძალები ქართულ ელიტაში დასუსტებულ-დაქსაქსული და ნაწილობრივ დისკრედიტებული არიან. ძალაუფლებით და თანამდევნი სიამოვნებით ტკობამ მათ ბევრ წარმომადგენელს აშკარა დეგრადაციისკენ უბიძგა. ამავე დროს, ყველა პრობლემის მიუხედავად, ივანიშვილის რეიტინგი და გავლენა კვლავიდან უნდა დასაკმაოდ მალაღობა; ამ ეტაპზე ქართულ პოლიტიკაში მას რეალური კონკურენტი არ ჰყავს. ასეთ სიტუაციაში, ვაშინგტონისთვის სასურველი პოლიტიკისთვის მოყვანა საქართველოს ხელისუფლების სათავეში, არჩევნების თუ „მაიდნის“ გზით, არც ისე მარტივი იქნება. ამას აუცილებლად მოჰყვება რეიტინგის დაკარგვა, ის კი მწვავე ეგოპოლიტიკური კონკურენციის ზონაში ძალზე სარისკოა. რას იზამს ვაშინგტონი — გამწვავებაზე წავა თუ შეეგუება იმას, რომ ივანიშვილმა ფაქტის წინაშე დააყენა და საკუთარი ინიციატივით დააფიქრებინა „ადგილობრივი თვითმმართველობა“ გააფართოვა?

საქმე, ალბათ, მაინც მეორე ვარიანტზე გვექნება, თუმცა, წარსულის მძიმე გამოცდილებიდან გამომდინარე, მაინც უფრო დროს, უნდა ვემზადოთ, კერძოდ „მაიდნის“ მცდელობისთვის საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ. ამ პერსპექტივის გათვალისწინებით ივანიშვილის ხელისუფლებამ შეიძლება გააძლიეროს კონტრადვერსი და გაამკაცროს კონტროლი ელიტის მიზნობრივ ნაწილზე, თუმცა მთავარი, ალბათ, გონივრული საშინაო პოლიტიკის გატარებაა, სამართლიანობის აღდგენა და ეკონომიკური მდგომარეობის თუნდაც მცირე გაუმჯობესება, რომლის გარეშეცაა „ქართული ოცნების“ მრავალრიცხოვანი ამომრჩეველი (მისი მთავარი რესურსი) ხელისუფლებას ზურგს შეაქცევს.

15 ნოემბრის აქციის უკან დგას რაღაც ისეთი, რასაც პირობითად შეიძლება „გადასწავლოთ“ ან „ისტორიის სარკაზმი“ ეწოდოს. „ნაციონალური“ შეიკრიბებინან პარლამენტის შენობასთან, სადაც 2007 წლის 7 ნოემბერს და 2011 წლის 26 მაისს მშვიდობიან დემონსტრაციებს ცემით კლავდნენ. ისინი გააპროტესტებენ აფხაზეთის ანექსიას, მაშინ, როდესაც სწორედ სააკაშვილის რეჟიმმა გააპროტესტა ყველაფერი იმისთვის, რომ ის რეალურად ძველიყო.

15 ნოემბრის არჩეული და გაუგებარი «ნაციონალური» ღონისძიებები და მათი მნიშვნელობა

15 ნოემბერს „ნაციონალური მოძრაობა“ რუსთაველის გამზირზე საპროტესტო აქციის გამართვას გეგმავს. ეს მოვლენა, ირაკლი ალასანიასთან დაკავშირებული ამბების გამო, საზოგადოების ყურადღების პერიფერიაზე მოექცა, თუმცა დროდადრო მაინც კეთდება კომენტარები მოსალოდნელი პროვოკაციის შესახებ და, აქედან გამომდინარე, ყურადღების მოდუნება, ალბათ, არ ღირს. ნებისმიერ შემთხვევაში ეს კარგი საბაბია იმისთვის, რომ ყოფილი მმართველი პარტიის დღევანდელ მდგომარეობაზე ვისაუბროთ.

გაყოფილი, უნდა დაბრუნდეთ

15 ნოემბრის აქციის უკან დგას რაღაც ისეთი, რასაც პირობითად შეიძლება „გადასწავლოთ“ ან „ისტორიის სარკაზმი“ ეწოდოს. „ნაციონალური“ შეიკრიბებინან პარლამენტის შენობასთან, სადაც 2007 წლის 7 ნოემბერს და 2011 წლის 26 მაისს მშვიდობიან დემონსტრაციებს ცემით კლავდნენ. ისინი გააპროტესტებენ აფხაზეთის ანექსიას, მაშინ, როდესაც სწორედ სააკაშვილის რეჟიმმა გააპროტესტა ყველაფერი იმისთვის, რომ ის რეალურად ძველიყო. თუმცა დღეს „ნაციონალური“ მოძრაობის მიზანმიმართული პრობლემების წინაშე დგას და მისი ლიდერები, როგორც ჩანს, არ სცალიათ იმისთვის, რომ ისეთ „წვერილმანებზე“ იფიქრონ, როგორცაა დრო, ადგილი თუ საბაბი და ისეთი ვარიანტი შეარჩიონ, რომელიც საზოგადოებაში უსიამოვნო ასოციაციებს ავტომატურად არ აღძრავს.

ერთ-ერთი მთავარი ამოცანა, რომელიც აქციის ორგანიზატორების წინაშე დგას, ალბათ, პოლიტიკური იზოლაციის გაღრმავების დემონსტრირებაა. მათთვის ძალზე მნიშვნელოვანია, რომ აქციაზე არამხოლოდ „ნაციონალური“ აქტივისტები, არამედ სხვა პარტიებისა და არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლებიც მივიდნენ და ამით აჩვენონ, რომ თემატური თანამშრომლობა „ნაციონალურებთან“ შესაძლებელია და არის პრობლემები, რომელთა გამო შეიძლება მათ მიერ გამართულ აქციაზე მივიდეთ. მაგრამ, ჯერჯერობით, აქციაში მონაწილეობის სურვილი მხოლოდ „ნაციონალური“ სატელევიზიო კვანძების მეშვეობით

თუ არასამთავრობოებმა გამოთქვეს. ეს გასაგებია, დღევანდელ საქართველოში „ნაციონალური“ გვერდით დგომა პოლიტიკური პარაკირის ტოლფასია.

არის კიდევ ერთი თემა, რომლის საფუძველზეც ბოლო დღეებში არაერთი კონსპიროლოგიური ვერსია აიგო. მათი მოკლე შინაარსი დაახლოებით ასეთია: „ნაციონალურების“ ლიდერები შეეცდებიან, მოქმედი ხელისუფლება სისხლიან რეჟიმად წარმოაჩინონ, ხოლო საკუთარი თავი უმანკო, დემოკრატიისთვის ნამებულ მსხვერპლად, ამისთვის კი ისინი პროვოკაციას მოაწყობენ, დაუპირისპირდებიან სამართალდამცვეებს, დაიქრებიან სწრაფად, რომლებიც მომიტინგეებს ცეცხლს გაუხსნიან, იქვე აფეთქებას მოაწყობენ და ა. შ. ამ თეორიების სასარგებლოდ მუშაობს ის, რომ საზოგადოების დიდი ნაწილი დარწმუნებულია: „ნაციონალური“ ლიდერები, მსგავსი პროვოკაციის დაგეგმვის შემთხვევაში, არანაირი მორალური წინაღობა არ შეაჩერებს. მაგრამ, ამასთანავე, არის ფაქტორი, რომელიც მსგავსი დრამატული ფინალის ალბათობას ამცირებს. თუ „ნაციონალურების“ ლიდერები მსგავს პროვოკაციას მართლაც მოაწყობენ, ხელისუფლების რეაქცია უკიდურესად ხისტი იქნება და ჯონი, სავარაუდოდ, არა უბრალო მომიტინგეებზე, არამედ ორგანიზატორებზე გადატყდება. ძველად რომ იტყვიდნენ, დადგება მათი პერსონალური პასუხისმგებლობის საკითხი; პრემიერმინისტრის ზოგიერთი განცხადების ქვეტექსტში მინიშნება ამაზე ნამდვილად იყო. ეს, სავარაუდოდ, სერიოზული შემაკავებელი ფაქტორი გახდება. თანაც, მსგავს სისხლიან პროვოკაციებს, როგორც წესი, იყენებენ რო-

თუ «ნაციონალური» ლიდერები მსგავს პროვოკაციას მართლაც მოაწყობენ, ხელისუფლებას რა უნდა უკეთესი იქნება და ჯონი, სავარაუდოდ, არა უბრალო მომიტინგეებზე, არამედ ორგანიზატორებზე გადატყდება

გორც დეტონატორს შემდგომი გადატრიალებისთვის (და ამას არამხოლოდ უკრაინის უახლესი ისტორია ადასტურებს), მაგრამ გადატრიალებისთვის საჭირო რესურსი „ნაციონალურების“ დღესდღეობით არ აქვთ. ცხადია, თქმული არ ნიშნავს, რომ პროვოკაცია 100%-ით გამოირიცხულია და სამართალდამცვეებმა ყურადღება უნდა მოაღწონ. ამასთანავე, პარტიის ლიდერები მოწინააღმდეგე არიან, აჩვენონ, რომ „ნაციონალური“ კვლავინდებურად ძლიერი და ბევრი მხარდამჭერი ჰყავს. მაგრამ ამ მედალს მეორე მხარეც აქვს — რამდენი მომიტინგეც უნდა მიიყვანონ პარლამენტთან, რაოდენობით სააკაშვილისდროინდელ ოპოზიციას მაინც ვერ გადააჭარბებენ; დღეს „ნაციონალური“ სხვა წინააღმდეგობის გამოდის და იმის დემონსტრირებას, რომ „ალღადგა სრულიად საქართველო“, ნებისმიერ შემთხვევაში ვერ მოახერხებს. ყველაფერი ისედაც იცის, რომ მათ გარკვეული რაოდენობის მხარდამჭერები შეინარჩუნეს, მაგრამ პრობლემა

(მათთვის) ის არის, რომ ეს ბირთვი „ოცნებაზე“ გულაცრუებული ამომრჩევლების ხარჯზე არ ფართოვდება. ისინი მიდიან სხვაგან — ბურჯანაძესთან და ახლა უკვე ალასანიასთან, არჩვენებს „ჩემ ბოიკოტს“ უცხადებენ, მაგრამ „ნაციონალურების“ სათაფლე არ ეკარებიან. ამასობაში ყბადაღებული „ბირთვი“ ნელ-ნელა იკუმშება, უპირველეს ყოვლისა, დაბალი რანგის სახელმწიფო მოხელეებსა და მათი ოჯახების დეზერტირობის გამო, რომლებმაც ბოლო ორი წლის განმავლობაში ახალ ხელისუფლებასთან საერთო ენა გაიმონახეს და ყოფილ მმართველ პარტიას დაშორდნენ. ასეთ სიტუაციაში „ძალის დემონსტრირებას“ ქუჩაში მხოლოდ სიმბოლური მნიშვნელობა თუ ექნება, „სტრატეგიული ჩინიდან“ გამოსვლას ის ხელს ვერ შეუწყობს.

როგორც არჩევნების შედეგები, ისე სოციალური მონაცემები ნათლად ადასტურებს, რომ „ნაციონალური მოძრაობის“ ხელშეწყობის პერსპექტივაში ამბობენ (ხანდახან კი პირდაპირ წერენ სოციალურ ქსელ-

ებში), — „დღეს დასუსტებული ვართ, მაგრამ სამაგიეროდ ძლიერი მოკავშირეები გყავს. აგერ ამერიკელმა რესპუბლიკელებმა არჩვენები მოიგეს, ჯონ მაკკეინი კომიტეტის თავმჯდომარე ხდება. ობამა მალე წავა და ნახავთ, რას გიზამთ დასავლეთი“ და ა. შ. მერე კი რატომღაც უკვირთ, რომ სიძულვილი მათ მიმართ საზოგადოებაში არ ნელდება, პირიქით, ძლიერდება. როგორც ჩანს, ისინი ცუდად იცნობენ ისტორიას, კერძოდ კი, საფრანგეთის რევოლუციისდროინდელ ერთ ძალზე მნიშვნელოვან ეპიზოდს.

კლავია საპროტესტო

1791 წელს საფრანგეთში განვითარებულმა მოვლენებმა ისე შეაშფოთა ავსტრიის იმპერატორი და პრუსიის მეფე, რომ რევოლუციის წინააღმდეგ ერთობლივ აქტიურ მოქმედებაზე შეთანხმდნენ. მათ გამოაქვეყნეს ერთობლივი დეკლარაცია, რომელშიც ფრანგებს მოუწოდეს, ალადგინონ საზოგადოებრივი წესრიგი და მონარქის ხელისუფლება სრული მოცულობით (იმ პერიოდში ლუდოვიკო XVI ფორმალური თვალსაზრისით ჯერ კიდევ რჩებოდა საფრანგეთის მეფე, მაგრამ, ფაქტობრივად, რევოლუციური ხელისუფლების მძევალდგებოდა). ამ დეკლარაციას მსხურვალედ მიესალმნენ ფრანგი ემიგრანტები, რომლებიც სამშობლოში დაბრუნებასა და ძველი სტატუსის აღდგენაზე ოცნებობდნენ.

რა თქმა უნდა, ჩვენ ვერ შევადარებთ „ნაციონალურების“ ლიდერებს იმ ფრანგ არისტოკრატებს, რომელთა შორის იყო ბევრი პათოსანი, მამაცი და განათლებული ადამიანი, მაგრამ რამდენიმე პარალელის გავლენა ნამდვილად შეიძლება. პირველი და მთავარი — მათ ვერ გააცნობიერეს, რომ ცვლილებებს ქვეყანაში ფუნდამენტური და შეუქცევადი ხასიათი აქვს და წარსულის დაბრუნება, უბრალოდ, შეუძლებელია. ამასთანავე, მათ გადალახეს უხილავი რუბიკონი, როდესაც, საკუთარი უძლურებიდან გამომდინარე, წარმატება უცხო სახელმწიფოების ძალისხმევას დაუკავშირეს (რა მნიშვნელობა აქვს, რიტორიკულ ზენოლას თუ ინტერვენციას).

საკანონმდებლო უპრეცედენტო ახალი ფრაქცია შეუქმნა — «დამოუკიდებელი მეტოქეობის» — კლინიკის ჩამოშლისთვის»

ფრაქციის ამბროლაურის მაჟორიტარი დეპუტატი გოჩა ენუქიძე უხელმძღვანელებს. მის შემადგენლობაში არიან გურამ მისაბიშვილი, მარიკა ვერულაშვილი, გიორგი ფიქიშვილი, იაშა შერვაშიძე, ანზორ ბოლქვაძე. შესაბამისი თხოვნა უმრავლესობის ლიდერმა დავით საგანელიძემ დააკმაყოფილა. როგორც საგანელიძემ განაცხადა, განხილულია კიდევ ერთი ფრაქციის, უპარტიო დამოუკიდებელი მაჟორიტარების საკითხი, თუმცა

დოკუმენტურად ეს ჯერ ასახული არ არის. „თავისუფალმა დემოკრატებმა“ სახელი შეიცვალეს და მათ „ქართული ოცნება — თავისუფალი დემოკრატების“ ნაცვლად „თავისუფალი დემოკრატები“ ეწოდათ. ფრაქციამ უმრავლესობა დატოვა. სამმა დეპუტატმა — გედეგან ფოფხაძემ, გელა სამხარაულმა და გია ჯაფარიძემ კი „თავისუფალი დემოკრატების“ რიგები დატოვეს და უმრავლესობაში დარჩენის გადაწყვეტილება მიიღეს.

ქველი რეჟიმის თავკაცები, საკუთარ თავს აპრიორი დაქვემდებარებულ მდგომარეობაში აყენებენ და მზად არიან, მორჩილად შეასრულონ ვაშინგტონის ნებისმიერი დირექტივა. ისინი ირგებენ მონის, საუკეთესო შემთხვევაში, მოსამსახურის როლს და ფიქრობენ, რომ საქართველოს სხვა მოქალაქეებსაც ძია სემის მიმართ სწორედ ასეთი დამოკიდებულება აქვთ.

საფრანგეთის საზღვრებთან მოკავშირეთა ჯარების თავმოყრა დაიწყო. თავის რაზმებს როიალისტი ემიგრანტებიც ქმნიდნენ. რევოლუციური საფრანგეთის მთავრობამ კი, თავის მხრივ, გააკეთა იმპულსური არჩევანი „ჩათრევასა და ჩაყოლას“ შორის და „პრევენციულად“ გამოუცხადა ომი ავსტრიას. ფრანგული ჯარი ავსტრიულ ნიდერლანდებში შეიჭრა, სადაც მალევე დამარცხდა მონინააღმდეგის უმნიშვნელო ძალებთან ბრძოლაში. ამან ფართომასშტაბიანი ინტერვენციის დაწყებისთვის სერიოზული საბაზი შექმნა.

იმხანად საფრანგეთის არმია, ფაქტობრივად, ნახევრადამოკიდებული იყო. რევოლუციური არეულობით შემცირებული ოფიცრების უმრავლესობა საზღვარგარეთ გაქცა. ჯარში არ იყო დისცილინა, მისი გამოყენება რამდენადმე სერიოზული ოპერაციებისთვის კი — შეუძლებელი. პრუსიისა და ავსტრიის არმია გაცილებით ძლიერი იყო.

საფრანგეთში შეჭრამდე ცოტა ხნით ადრე გამოქვეყნდა კოალიციური ჯარის სარდლის, ბრაუნშვაიგის ჰერცოგის მანიფესტი, რომელიც ფრანგების ღირსებისთვის ბევრ შეურაცხყოფელ ფრაზას შეიცავდა. მანიფესტში ნათქვამი იყო, რომ პარიზს მიწასთან გაასწორებდნენ, თუ ლუდოვიკო XVI-ს და მისი ოჯახის წევრებს თუნდაც მცირე საფრთხე შეექმნებოდა, რომ რევოლუციური ხელისუფლების ყველა წარმომადგენელს დაეკისრებოდა პირადი პასუხისმგებლობა ბოლოდროინდელ მოვლენებზე და მათ სამხედრო კანონებით გაასამართლებდნენ „შენაღვების ყოველგვარი იმედის გარეშე“, რომ ფრანგ სამხედროებს, რომლებიც კოალიციის ჯარებს წინააღმდეგობას გაუწევდნენ, დასჯიდნენ, „როგორც თავიანთი მეფის წინააღმდეგ ამხედრებულ მებრძოლებს. ვიდრე იმაზე ვისაუბრობთ, თუ არ ეფექტი მოახდინა ამ მანიფესტმა საფრანგეთში, ერთ მნიშვნელოვან ნიუანსს უნდა შევხვთ.

ჯერ კიდევ ამ მოვლენის თანამედროვეები, შემდგომ კი ისტორიკოსები დავობენ იმაზე, ვინ იყო ამ მანიფესტის სამდვილო ავტორი. ჰერცოგი ძალზე გონიერი და იმ დროისთვის საკმაოდ პროგრესული შეხედულებების პიროვნება გახლდათ. მანიფესტის სტილი

და ზოგადი სულისკვეთება, მთელი ეს „მუქარები აჯანყებულ მონებს“ მისთვის დამახასიათებელი ნამდვილად არ იყო. თანაც არაფერი ადასტურებს იმას, რომ ამ დოკუმენტს ხელი ნამდვილად მოაწერა. ისტორიკოსების დიდი ნაწილი მიიჩნევს, რომ მანიფესტის ავტორები ან, სულ ცოტა, სულ ისინამდგმელები ფრანგი როიალისტი ემიგრანტები იყვნენ, რომელნიც ჰერცოგის არმიასთან ერთად საფრანგეთში ბრუნდებოდნენ, ყოვლისმომცველი რევანშისთვის ემზადდებოდნენ და ყველა ემოცია ამ ტექსტში ამოანთხიეს.

ალბათ, გადაჭარბებული არ იქნება იმის თქმა, რომ ქართველი „ნაციონალების“ ლიდერები და მათი ლობისტები დასავლელი მაღალჩინოსნებისგან ამ მანიფესტის მსგავსი განცხადებებს მოითხოვენ. **თუ ყურადღებით გავაანალიზებთ იმ პუბლიკაციას თუ ოფიციალურ განცხადებას, რომელთა შინაარსში მათ გაემიჯნის მოსდენა მოახერხეს, შეიძლება მივიღოთ დასკვნა, რომ არსებითად ეს ბრაუნშვაიგის ჰერცოგის მანიფესტი, ოღონდ ნაწილობრივ დასაფუძვლი და დროში განვლილი, თუმცა ძირითად მისივე — „ჭაშით იყავით, მონე-ბოი“ ეს არ ცვლის. ძნელი სასთამბლია, რის მიღწევას ცდილობენ ამით, თუმცა შეგვიძლია ვნახოთ, რას მიაღწიეს ფრანგმა მიმბრუნებამ.**

მანიფესტის გამოქვეყნებას პარიზში აჯანყება მოჰყვა. აჯანყებულებმა სასახლე აიღეს, ლუდოვიკო XVI დააპატიმრეს, დარჩენილი უფლებები ჩამოართვეს, ხოლო 1793 წლის 11 იანვარს თავი მოჰკვეთეს. დაიწყო დაუნდობელი ტერორი რევოლუციის (რეპულური თუ სავარაუდო) მტრების წინააღმდეგ (ე.წ. „სექტემბრის მკვლელობები და სხვ.), რომელსაც როიალისტებთან ერთად უამრავი უდანაშაულო ადამიანი შეეწირა. ათასობით მოხალისემ აგონიაში მყოფ ფრანგულ არმიას მიაშურა. სწორედ ასეთი შედეგი გამოიყო ცნობილი მანიფესტის გამოქვეყნებამ.

ამასობაში ინტერვენტები უპრობლემოდ იკავებდნენ ფრანგულ ციხესიმაგრეებს და პარიზს უახლოვდებოდნენ. 1792 წლის 20 სექტემბერს სოფელ ვალმისთან მათ გზა ფრანსუა დიუმურიეს არმიამ

მათ ვერ გააზნობიან, რომ ხელიდან გაუშვან ფრანგულს და შეუქნაველი ხსიანითი აქვს და ნარსულს დაბრუნება, უკაროდ, შეუქნაველი. ანაბრანავე, მათ გადალახს უხილავი რუბიკონი, როდესაც, საკუთარი უკუკარგადან გამოვიდნენ, ნარსებებზე უხსო სახელგნივთაჲს კალისხეაჲს დაუკავშირეს

გადაულობა. მის მდგომარეობას კარგად აღწერს ცნობილი სამხედრო ისტორიკოსი ალექსანდრე სვეჩინი: „დაიწყო კანონადა, ფრანგული არტილერია ენერგიულად პასუხობდა პრუსიულს, დიუმურიეს არ ჰყავდა ქვეითი ჯარი, რომელსაც შეტევაზე გადასვლა შეეძლო, ის ძლიერი იყო, რომელიც პრუსიის ველზე თავის არადისციპლინირებულ ნაწილებს“. იქ მყოფი ოფიცრების უმრავლესობა ტერორი რევოლუციის (რეპულური თუ სავარაუდო) მტრების წინააღმდეგ (ე.წ. „სექტემბრის მკვლელობები და სხვ.), რომელსაც როიალისტებთან ერთად უამრავი უდანაშაულო ადამიანი შეეწირა. ათასობით მოხალისემ აგონიაში მყოფ ფრანგულ არმიას მიაშურა. სწორედ ასეთი შედეგი გამოიყო ცნობილი მანიფესტის გამოქვეყნებამ.

ამასობაში ინტერვენტები უპრობლემოდ იკავებდნენ ფრანგულ ციხესიმაგრეებს და პარიზს უახლოვდებოდნენ. 1792 წლის 20 სექტემბერს სოფელ ვალმისთან მათ გზა ფრანსუა დიუმურიეს არმიამ

დეგე გაცილებით ძლიერი და მრავალრიცხოვანი, ვიდრე დიუმურიეს არადისციპლინირებული ლაშქარი, რომ ის უპირისპირდება ფრანგ ხალხს, მის ეროვნულ ღირსებას, პატრიოტიზმსა და თავისუფლების წყურვილს, იმ სულისკვეთებას, რომელიც ადამიანს უბიძგებს, იდეალებისთვის თავი განიროს, მოკლედ, ყოველივე იმას, რის დამარცხების მცირედი შანსიც არ ჰქონდა.

გენიალურმა გოეთემ, რომელიც ვალმის ბრძოლის თვითმხილველი გახლდათ (ვაიმარის ჰერცოგს ახლდა), იმ დღეს მეგობარ პრუსიულ ოფიცრებს უთხრა: „ამ ადგილიდან და ამ დღიდან იღებს სათავეს ახალი ერა მსოფლიო ისტორიაში და თითოეულ თქვენგანს შეეძლება იმის თქმა, რომ მის დაბადებას დაესწრო“.

ინტერვენტების არმიამ საფრანგეთის ტერიტორია მალევე დატოვა. ძნელი სათქმელია, იმ მოვლენების რამდენიმე მონაწილე აცნობიერებდა იმას, რომ ახლოვდებოდა ქვეითი ევროპის აღსასრული, მისი ფეოდალურ-არისტოკრატიული გადმოსაშენი, და მის ადგილას ახალი ევროპა იბადებოდა, მაგრამ დანამდვილებით შეიძლება ითქვას, რომ ფრანგი როიალისტები ამაზე საერთოდ არ ფიქრობდნენ. ამისთვის არ ეცალათ, რევანში სწავრობდათ და, ცნობილი ფრაზის არ იყოს (მას შეეძლოთ ნაპოლეონს ან ტალეირანს მიაწერენ, არადა, ადმირალ დე პანს ეკუთვნის), არაფერს იფიქრებდნენ და არაფერს სწავლობდნენ.

ფარსული არ ბრუნდება

განხილულ თემაზე მსჯელობისას, აუცილებლად უნდა ითქვას, რომ XVIII საუკუნის ფრანგი ემიგრანტები ერთ-ერთი ძირითადი რესურსად მონარქიულ-არისტოკრატიულ „კლასობრივ სოლიდარობას“ განიხილავდნენ, რომელსაც ეროვნულ სოლიდარობაზე მაღლა აყენებდნენ. მარტივად რომ ვთქვათ, ბრაუნშვაიგის ჰერცოგი მათთვის გაცილებით ახლო (და გასაგები) იყო, ვიდრე ფრანგი გლეხი თუ ჯარისკაცი. უცხოელი მონარქებისთვის დახმარების თხოვნა მათი უმრავლესობისთვის სამშობლოს ღალატს არ უკავშირდებოდა, ყოველ შემთხვევაში, ყველაწინააღმდეგობა მათი უმრავლესობისთვის იყო. უცხოელი მონარქებისთვის დახმარების თხოვნა მათი უმრავლესობისთვის იყო. უცხოელი მონარქებისთვის დახმარების თხოვნა მათი უმრავლესობისთვის იყო.

ჩვენ შემთხვევაში სიტუაცია განსხვავებულია. **ქველი რეჟიმის თავკაცები, საკუთარ თავს აპრიორი დაქვემდებარებულ მდგომარეობაში აყენებენ და მზად არიან, მორჩილად შეასრულონ ვაშინგტონის ნებისმიერი დირექტივა. ისინი ირგებენ მონის, საუკეთესო შემთხვევაში, მოსამსახურის როლს და ფიქრობენ, რომ**

საქართველოს სხვა მოქალაქეებსაც ძია სემის მიმართ სწორედ ასეთი დამოკიდებულება აქვთ. სხედან და აცნობენ „ბრაუნშვაიგის ჰერცოგის მანიფესტის“ მსგავს დოკუმენტებს, შემდეგ კი უკვირობენ, რატომ რეაგირებს ამაზე საზოგადოების დიდი ნაწილი ასე აგრესიულად. ვერაფერს ვიზამთ, მონა ვერ შექმნის სხვა ნეობილებს თუ ურთიერთობის სტილს, გარდა მონათმფლობელურისა, მაგრამ ეს, პრინციპში, მათი პრობლემაა და არა ჩვენი.

ისინი დღემდე დარწმუნებულნი არიან, რომ ხელისუფლება „ცოცხების ვიდუომ“ და „ბიძინას ფულმა“ დააკარგვინა. შესაძლოა, მათ ეშინიათ, გააცნობიერონ და შეაფასონ ის როლი, რომელიც მათი რეჟიმის დასამარცხებლად თავისუფლებისათვის მათივე და შეუძლებელი ღირსების აღდგენის სურვილით შეასრულა, რადგან ამან მათი მსოფლმხედველობა შეიძლება თავდაყირა დააყენოს. შემდეგ კი უკვირობენ, თუ რატომ არ მიდის მათთან ხალხი, მიუხედავად იმისა, რომ მთავრობა არ ვარგა; მაგრამ ესეც მათი პრობლემაა.

მთავარია, რომ ძირითად რესურსად უცხოელების ზეწოლის განხილვა კარგს, საფრთხედ, არაფერს მოუტანს, თუ საზოგადოების გალიზინება კრიტიკულ ზღვარს გასცდება, პროცესი შეიძლება უმართლო გახდეს და „დიდი გილიოტინებით“ დასრულდეს. საქართველო, ყველა პრობლემის მიუხედავად, მნიშვნელოვან შეიცვალა და უცხოეთიდან დიქტატის მცდელობებს წინააღმდეგობას აუცილებლად გაუწევს. ქვეყნის სისუსტის მიუხედავად, წინააღმდეგობას ყოველთვის აქვს აზრი, მან შეიძლება სასწაულები მოახდინოს, როგორც 1792 წლის 20 სექტემბერს სოფელ ვალმისთან. სხვათა შორის, ეს მშვენივრად იციან ამერიკელებმა და სხვა მძლავრი სახელმწიფოების წარმომადგენლებმა — მათსა და „ნაციონალების“ ლიდერებს შორის დაახლოებით ისეთივე სხვაობაა, რაც ბრაუნშვაიგის ჰერცოგსა (ან თუნდაც იმავე გოეთეს) და რევანშის ფსიქოზით შეპყრობილ ფრანგ როიალისტებს შორის. ისინი საკმაოდ რაციონალურად მსჯელობენ და, დიდი ალბათობით, არ წაველი მთელი ერის წინააღმდეგ, რაოდენ მცირერიცხოვანი უნდა იყოს ის, თუკი ერთ მტკიცედ გადაწყვეტს, რომ სუვერენიტეტისა და ეროვნული ღირსების გულისთვის წინააღმდეგობა უნდა გაიწიოს.

ალბათ, სულ ეს იყო, რის თქმაც შეიძლებოდა „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ 15 წლის იუბილეის აღსანიშნავად და მის დღევანდელ მდგომარეობასთან დაკავშირებით. იმედია, ეს დღე მშვიდობიანად ჩაივლის. **ლიბიტირი მონიავა**

ბიძინა ივანიშვილი: უკარგადესობასთან უხედავად ვითქვი, რომ ბევრ შემთხვევაში უხედავად

ყოფილა პრემიერმინისტრმა ბიძინა ივანიშვილმა საზოგადოებრივი მნიშვნელობის თემაზე საპარლამენტო უმრავლესობასთან შეხვედრაზე ისაუბრა. „საზოგადოება უკვე მონიჭებულია და გაცილებით უკეთესად ერკვევა მოვლენებში. ბოლომდე შეავსებს ვაკუუმს. უმრავლესობასთან შეხვედრაზე ვთქვი, რომ ბევრ შემთხვევაში და ყველაფერს მიეცემა შეფასება. ნუ გგონიათ, რომ „არუსთავი 2“-ის მიერ „ნაციონალური მოძრაობის“ ყირაზე დაყენებული აქცენტები ასე დარჩება, ყველაფერს მიეცემა ობიექტური შეფასება. სამწუხაროა, რომ იმ ფონზე, როდესაც ავტორიტარული ტელევიზია აკეთებს და „ნაციონალური მოძრაობა“ სიცრუეზე იყო ორიენტირებული და ამას დღესაც ახერხებს, სხვა ტელევიზიებს არ ძალუძთ სიტუაციის დაბალანსება და საზოგადოებაში არასწორი მოვლენების ინტერპრეტაცია ხდება. ჩვენ მოვალეობით მოვლენების სწორი ანალიზის მინიჭებას საზოგადოებისთვის. ყველა მოვლენას მიეცემა ობიექტური და სწორი შეფასება. მე გვერდით დავუდგები პოლიტიკოსებს, დავენმარები მოვლენების განალიზებაში და საზოგადოება სწორ აქცენტებს გააკეთებს ყველა მოვლენაზე და ნუ აყვებთ ეიფორიას და არ დაგუშვებთ შეცდომებს“, — განაცხადა ივანიშვილმა.

ბიძინა ივანიშვილი საპარლამენტო უმრავლესობასთან შეხვედრაზე ისაუბრა. „საზოგადოება უკვე მონიჭებულია და გაცილებით უკეთესად ერკვევა მოვლენებში. ბოლომდე შეავსებს ვაკუუმს. უმრავლესობასთან შეხვედრაზე ვთქვი, რომ ბევრ შემთხვევაში და ყველაფერს მიეცემა შეფასება. ნუ გგონიათ, რომ „არუსთავი 2“-ის მიერ „ნაციონალური მოძრაობის“ ყირაზე დაყენებული აქცენტები ასე დარჩება, ყველაფერს მიეცემა ობიექტური შეფასება. სამწუხაროა, რომ იმ ფონზე, როდესაც ავტორიტარული ტელევიზია აკეთებს და „ნაციონალური მოძრაობა“ სიცრუეზე იყო ორიენტირებული და ამას დღესაც ახერხებს, სხვა ტელევიზიებს არ ძალუძთ სიტუაციის დაბალანსება და საზოგადოებაში არასწორი მოვლენების ინტერპრეტაცია ხდება. ჩვენ მოვალეობით მოვლენების სწორი ანალიზის მინიჭებას საზოგადოებისთვის. ყველა მოვლენას მიეცემა ობიექტური და სწორი შეფასება. მე გვერდით დავუდგები პოლიტიკოსებს, დავენმარები მოვლენების განალიზებაში და საზოგადოება სწორ აქცენტებს გააკეთებს ყველა მოვლენაზე და ნუ აყვებთ ეიფორიას და არ დაგუშვებთ შეცდომებს“, — განაცხადა ივანიშვილმა.

ინტერვიუ

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ორმა მინისტრმა ძველის ინტერესებზე მაღლა ალასანიასთან მიმოვრული ურთიერთობა და მოყვრობა დააყენა. არადა, მათ სახელმწიფოს ზედ-იღბალი ეხარათ.“

ანზორ მაისურაძე:

დარწმუნებული ვარ, რომ ალასანიას გათავისუფლება რაღაც ფორმით ვაშინებონთან შეთანხმებული იყო

უშიშროების გენერალ-მაიორ ანზორ მაისურაძესთან ინტერვიუ, რომელსაც „საქართველო და მსოფლიო“ დღეს აქვეყნებს, 7 ნოემბერს ჩაინერა, მაშინ, როცა მოვლენები კალიდოსკოპურად იცვლებოდა: დეპუტატები ფრაქციიდან ფრაქციაში გადადიოდნენ ან არ გადადიოდნენ, მინისტრები თანამდებობებს ტოვებდნენ ან არ ტოვებდნენ, პარტიების ლიდერები ერთმანეთს რადიკალურად უპირისპირდებოდნენ, შემდეგ ხვდებოდნენ და მეგობრობას ეფიცებოდნენ, ამერიკის ელჩი ნორლანდი თავდაცვის ყოფილ მინისტრს უწყებებიდან აცილებდა და ახალი მინისტრის მინვევარზე უარს არ ამბობდა, იმასთანაც მიდიოდა.

„თავისუფალი დემოკრატები“ ყველა მსურველს თავიანთ ყრილობაზე იწვევდნენ, „ნაცები“ სიამოვნებისგან ხელებს იფშვნიდნენ და 15 ნოემბრისთვის დაანონსებული აქციით ხელისუფლებას მუშტს უღერებდნენ. ირაკლი მინუს ირაკლი გაუგებარ ფორმულად ყალიბდებოდა.

ერთი სიტყვით, იყო რაღაც, პოლიტიკური კრიზისის მსგავსი და დესტაბილიზაციის აჩრდილი ისე ამოინვერა დასავლეთიდან, როგორც თავის დროზე „ამოვლელი მზე ჩრდილოეთიდან“.

ასეთი ვითარება ჩამოყალიბდა იმ დღისთვის და რესპონდენტებიც და ამ სტრიქონების ავტორიც დარწმუნებული იყვნენ, რომ მასალის პუბლიკაციის დროისთვის, ანუ 12 ნოემბრისთვის, ბევრი რამ შეიცვლებოდა, დალაგდებოდა. სხვა თუ არაფერი, გაგვიმხელდნენ იმ სიურპრიზებს, რომლებზეც პრემიერ-მინისტრმა მიგვანინა.

და, რაც მთავარია, შაბათ საღამოს პირველ არხზე გამორჩეულად ბიძინა ივანიშვილი...
— ბატონო ანზორ, როგორ შეაფასებთ შექმნილ ვითარებას?

— სიტუაცია ფრიად დაძაბული მეჩვენება. სანამ დღეს შექმნილ ვითარებაზე სიტყვას ვაგვიმხელდნენ, მოდი, ცოტა უკან გავიხედოთ. ერთმა ხელისუფლებამ წინა, მოძალადე ხელისუფლებამ მშვიდობიანი არჩევნებით გადააყენა, მაგრამ ნაცვლად იმისა, რომ გაესამართლებინა, განაცხადა: ჩვენი მოვალეობაა, გადავარჩინოთ „ნაციონალური მოძრაობა“.

შემდეგ გვითხრეს, რომ კოალიცია ხალხის მოთხოვნა იყო. ვთქვით, ასეა. მაშინ ავგისხან, როგორ შეიძლება, რომ ორი წლის განმავლობაში ერთმანეთს გინებაში იყვნენ და პრაქტიკულად არაფერი გააკეთეს?

ამისხენით ეს, გეთყვება; **ან ეს რა კომპრომიზიაა, ან რისთვის მოვიდა ახალი მინისტრების დანიშნვა? ასეთი მიზნობრივი ძველის ინტერესებზე მაღლა ალასანიასთან მიმოვრული ურთიერთობა და მოყვრობა დააყენა. არადა, მათ სახელმწიფოს ზედ-იღბალი ეხარათ.**

ე. ი. ქვეყანაში ვითარება საერთოდ მძიმე იყო, სამინაო

თუ საგარეო პოლიტიკის თვალსაზრისით, ხოლო ის, რაც ამ დღეებში ხდება, ერთი მწვავე გამოვლენაა, რომლის კენაც ლოგიკურად მივდივართ.
იმ სახელმწიფოში, რომელიც არ არის მკვეთრად გამოსატყუარი პრინციპული პოლიტიკა, არ არის დინამიკა, კონსერვატივიზმი, ხელისუფლების ყველა დონეზე არ არის პარტიკულარული და ყველაფერზე ანტიპროგრესული.

ქვეყანას სჭირდება გონიერი მმართველობა და მაგარი ხელი. მაგარ ხელში დიქტატურას კი არ ვგულისხმობ და ხალხის დამორჩილებას მექანიზმების გაძლიერებას, არამედ — მტკიცე ორგანიზაციურობას. თორემ, რა გამოდის: ერთი ალთასაა, მეორე — ბალთასა. პრემიერ-მინისტრი ერთს ამბობდეს, თავდაცვის მინისტრი კი, რომელსაც უთხრეს, პარიზში შეთანხმებას ხელი არ მოანერო, მაინც თავისას აკეთებდეს, ეს საქმეა?

— ვარაუდობენ, საქმე შეხებოდა საპარეო თავდაცვის იარაღის შექენაზე გარიგებას...

— თავდაცვის მინისტრი მთავრობის მითითებას რომ არ ასრულებს, ეს სახელმწიფო დისციპლის უბეში დარღვევა და თავნებობაა.

აქეთ — ეს ფაქტი, იქით — გაფლანგული მილიონები. ოურადა, სივარადა!
— ამ ვითარებას კივის მაინცდამდენ ხომ არ მივყავართ? კივიში ვეროატლანტიკური მიმართულების არქონის ბრალდებით მოაწყვეს სახელმწიფო გადატრიალება მოჰყვა. აქაც ხელისუფლებას იმავეს აბრალებენ. მას დაუპირისპირდა ამ მიმართულების

„ერთგული“ „ნაციონალური მოძრაობა“, რომელიც ხელზე, კერძოდ, 15 ნოემბერს, რუსთაველის პროსპექტზე გამართავს აქციას და დაინწყება თბილისური მიდანი.
— ჩემი აზრით, ეს არის ყურით მოთრეული ვარაუდი. ასეთი განწყობა საქართველოში არ არის. ხელისუფლებას არ გადაუდგამს არც ერთი ნაბიჯი არჩეული კურსის სანაღალმდე.

— მაშ, რას ნიშნავს 15 ნოემბრისთვის დაანონსებული „გრანდიოზული“ აქცია, რომელიც წინასწარ თავს ინონებენ და გამარჯვებულ მიიჩნევენ „ნაცები“?

— ნიშნავს იმას, რისი საშუალებაა „ქართული ოცნების“ კოალიციამ მისცა: გადაარჩინა, პოლიტიკურ არენაზე დააბრუნა, ხელისუფლების აღვირახსნილი კრიტიკის უფლებამოსილება და თავიანთი დანაშაულებრივი ქმედების დასაყენებელი გზა გაუხსნა.

აქცია, რომელიც ახსენეთ, ამ ყველაფრის შედეგია. მაგრამ ხალხი ამით დემოგოგიას რომ აპყვეს, გამოირიცხდება.

— ხომ არ ჩანს აქ გარე ძალების ხელი?
— შეიძლება. შეიძლება იყოს სურვილი, უფრო დამყოლი მთავრობა დასვან ქვეყნის სათავეში, მაგრამ ეს ღია კარის მტვრევას დავსგავსებ. ამერიკელები პრაგმატულნი არიან, მათი სპეცსამსახურები არც ძალისხმევას, არც სახსრებს ამოდ არ დახარჯავენ. ამაში დარწმუნებული ვარ.

მაგრამ იმაშიც დარწმუნებული ვარ, რომ ალასანიას გათავისუფლება დაკავებული თანამდებობიდან რაღაც ფორმით ვაშინებონთან იყო შეთანხმებული.
— თვითონ ალასანიას განცხადებები?

— ალასანიას განცხადებები იყო მცდარი.

— მაგრამ ხომ უჭერს მხარს სახელმწიფო დეპარტამენტი, შერეული შტატები?

— შეერთებული შტატები — არა, ელჩი ნორლანდი უჭერს მხარს.

— რით ახსნით ირაკლი ალასანიას იმ ქმედებას, რომელმაც ქართულ პოლიტიკურ სპექტრში გართულება გამოიწვია?

— მის ოჯახს კარგად ვიცნობ. მამამისი ჩემი თანამშრომელი იყო. ძალიან ახლო და თბილი ურთიერთობა გვქონდა. 1973 წელს ირაკლის დაბადება ბათუმში, „ინტურისტის“ რესტორანში ერთად აღვნიშნეთ, საზღვარგარეთიდან შევუბრუნებთ ვიყავი ჩამოსული. ირაკლის ქორწილშიც გახლდით მე და ჩემი მეუღლე. ვინაა ჩემი ალნიშნეს მაშინ შეიღის გაბუნდირების დღე. გასაგებია, მგონი, რა ურთიერთობაც გვქონდა.

— დაბა.
— მაგრამ, როცა მინისტრი გახდა, ორჯერ დავეხარა, არც ერთხელ არ მიპასუხა.

— იქნებ, არ ეცალა?
— შეიძლება, მაგრამ არც მაშინ დამირეკა, როცა გააგვიმხნეს, ანზორი ბიძია გირეკავს და დაუკავშირდით.

არ დამკავშირებია. ესე იგი, ამპონიური გახდა. მაინცდასაძვამი.

— გაგიგეთ.
— ამბიცია რომ თავში აგივარდებოდა, უეჭველად შეცდომებს დაუშვებ კაცია. ალასანიამ ახლაც დიდი შეცდომა დაუშვა, აჩქარდა ძალიან. როგორც ჩანს, ეგონა, რომ ყველაფრის უფლება ჰქონდა. არ უნდა აგერიოს საკუთარი თავი ქვეყანაში.

— პრემიერ-მინისტრის წინააღმდეგ გადადგმულ ნაბიჯებზე?

ჯვებდ აფასებენ „თავისუფალი დემოკრატების პარტიის“ წევრი მინისტრების დემონსტრაციულად გადადგომას.

— ალაღად გეტყვით, უმაღლესობა ყველაზე ცუდი თვისებაა. კაცი კოალიციის სინთეზის პარალელში რომ შეხვდეს, მაშინ, როცა პარტიულად შინაა, რომც მათორიტიტარი დავუტატოვოს კანდიდატი, უზგადი პარტიკულად ნაბაზა, თბილისის მარობასაც ვერ შევძებნი, მაღლირების ბრკნობით უნდა იყო გამსჭვალული ბიძინა ივანიშვილის მიმართ. თავდაცვის მინისტრის მისი წყალობით რომ გახდებოდა, შეამაგნებოდა, მაღლობა მაინც უთხარი. უმრავლესობის სხდომას ბიძინა ივანიშვილის იმ ყოფნის გამო რომ არ დაეხარებოდა — იმასთან სასაუბრო პარაფირატი უნდა ახსნიან, კანდიდატად ახსნიან თუ არა ახალგაზრდა კაცს.

ერთხელ გენერალ ინაურს ერთ-ერთ საქმეზე რომ მოეახსენებ, ეჭვი შეეპარა ჩემი არგუმენტების სისწორეში და მითხრა:

— ლმერთმა ქნას, ჩვენმა თხამ მგონი შექამოსო.

თხის უსაფუძვლო პრეტენზიაზე ეს ანდაზა, თხის ამბიციურობაზე.

— მთავარია პროკურატურამ თავდაცვის სამინისტროს მოვლევებზე საქმე რომ აღძრა, ეტყობა, ამან წინასწორი დააკარგინა თავდაცვის მინისტრი.

— არა მგონია, პროკურატურას მილიონობით ლარის გაფლანგვის საქმე მაგანგებოდ „შეეკრა“ ალასანიას წინააღმდეგ, უსაფუძვლოდ. თუ ასეა, მაშინ იმ პროკურატურაში არავინ გასაჩერებელი არ არის, თვითონ ის პროკურორები დასაჭერი, მაგრამ ასეთ უკანონობას დღეს ვერავინ გაუდევს. ამაში, შვილებს გეფიცებ, დარწმუნებული ვარ.

ვიცნობ ამგვარი საქმეების აღძვრისა და გამოძიების ტექნოლოგიას.

სადაც ვერ არს, მიიღეს ინფორმაცია, რომ ის ექვსი მილიონი, რომელიც კაბელების გასაყვანად წაიღეს, არასწორად დაიხარჯა, ან დაიხარჯა არა მთლიანად, არამედ — წაწილად.

დაიწყეს ამ ინფორმაციის შემოწმება, შექმნეს ოპერატიული შემოწმების საქმე (ასე უწვიან). შემოწმებამ დაადასტურა მიღებული ინფორმაცია. როცა საბოლოოდ დარწმუნდნენ ფაქტების უტყუარობაში, საქმე პროკურატურას გადასცეს. პროკურატურა, როგორც თქვეს, ორი თვის განმავლობაში იძიებდა ამ საქმეს და საგამომიებო

დასკვნა სასამართლოს წარუდგინა.

სასამართლომ ბრალწყენებულებს წინასწარი პატიმრობა შეუფარდა.

— ამ ყველაფერს ვეროატლანტიკურ კურსთან რა კავშირი შეიძლება ჰქონდეს?

— არავითარი! ფული თუ მოიპარე, დანაშაული ჩაიდინე, ეს ხომ ელემენტარულია. როცა დასავლეთ ევროპაში დარწმუნდებიან, რომ ფული მითვისებულია, გაფლანგულია, სახეში შეგაფურთხებენ.

რა დროს ამბიციურობა და ისეთი განცხადებებია, რომლებიც ქვეყნის ინტერესებს აზიანებს?!

სხვათა შორის, მე არც ირაკლი ლარიბაშვილის განცხადება მომეწონა, რომელიც მან ირაკლი ალასანიას წინააღმდეგ გააკეთა — ვანტიკურისტიკო და ა. შ. ასეთი რამ ურემიერ-მინისტრმა არ უნდა თქვას. ასეთი შეფასება სხვისი პრეროგატივა უფროა — პოლიტიკოსის, პოლიტოლოგის, დაწამაულის, საზოგადო მოღვაწის და ა. შ.

პრემიერი თავდაცვის მინისტრს ასე რომ დაახასიათებს, ეს მისი შეურაცხველი არის, რადგან ეს მინისტრი შენი თანამებრძოლი იყო და დანაშაული (ვთქვით, სავარაუდოდ დანაშაული) მაშინ მოხდა, როცა შენ ხელმძღვანელობდი მთავრობას, შენი მინუსიცაა.

— დავარაუდოთ ეს ახალგაზრდა კაცის ემოციურობას.

— მაგრამ სიტყვა ხომ ჩიტვითაა, გაფრინდება და ვერ დაიჭერ. ასე არ არის?

— რა თქმა უნდა, ასეა. რით დამთავრდება, თქვენი აზრით, ეს კრიზისი, კრიზისული მოვლენა თუ კრიზისის ნიშნების მქონე ვითარება? დაასწრო ლარიბაშვილმა ალასანიას, როცა მთავრობიდან მოიცილა?

— მაინც წავიდოდა... ხოლო ვითარება, რომელიც დღეს ასე გამწვავებულია, თანდათან დამშვიდდება.

აი, ყველა ისე რომ მოქცეული იყოს, როგორც იუსტიციის მინისტრი თეა წულუკიანი (თუ ის მართლა იმ პოზიციაზე დგას, რომელიც ბრიფინგზე ნაიკითხა), მაშინ ყველაფერი მშვიდობიანად გადაწყდებოდა. მაგრამ ორმა მინისტრმა ძველის ინტერესებზე მაღლა ალასანიასთან მიმოვრული ურთიერთობა და მოყვრობა დააყენა. არადა, მათ სახელმწიფოს ზედ-იღბალი ეხარათ.

კარგია, რომ წავიდნენ. — ბოლო შეკითხვა, ბატონო ანზორ: ამ პოლიტიკური დესტაბილიზაციის მცდელობის უკან უცხოეთის სპეცსამსახურები ხომ არ დგას?

— (პაუზა) არა მგონია. ესაუბრა არაფე სანაბლიკა

„ბიძინა ივანიშვილს არ ჰყოფნის ინტელექტი და მის ჭკუაზე სიარული სახელმწიფოს ხელს არ აქლავს. ის შეცდა ერთ პრეზიდენტში, შეცდა მეორეშიც, როგორც თვითონ ამბობს, შეცდა ძველების წამყვანი ფიგურების შერჩევაც...“

თემურ ქორიძე:

საქართველო ივანიშვილისგან უნდა გადასვას უფლებამოსილებით!

„საქართველო და მსოფლიო“ ესაუბრა უზენაესი საბჭოს წევრს, ფილოლოგ თემურ ქორიძეს, რომელიც ერთ-ერთი მათგანი იყო, ვინც სახელისუფლებო კრიზისი კარგა ხნის წინან „ინიანსარმეტყველა“.

— ბატონო თემურ, ვიდრე შეგხვდებოდით, თქვენს ინტერვიუებს გადავავლე თავალი; ყველაზე ურჩვეთ ბიძინა ივანიშვილს, რომ გარემოცვას ვადახედოს, რომ ამ ქვეყანაში გაცილებით მეტი ჭკვიანი და სანდო ადამიანია, ვიდრე მის მთავრობაში... ორი წლის თავზე კი პოლიტიკური კრიზისი მივიღეთ...

— 2011 წელს, როდესაც ბიძინა ივანიშვილი გამოჩნდა პოლიტიკურ ასპარეზზე, ყველანი მივესალმეთ. ერთ-ერთი პირველი ვიყავი, ვინც გააპროტესტა სააკაშვილის მიერ ივანიშვილისთვის ოლიგარქის იარაღის მიყვანა. ჩემს თვალში ივანიშვილი ქველმოქმედი იყო, ამიტომ ყველა საჯარო გამოსვლაში მას დემონსტრაციულად მოვიხსენიებდი, როგორც ქველმოქმედს, მაგრამ, როდესაც დრო გავიდა და ბიძინა ივანიშვილმა დაარღვია ქველმოქმედების უმთავრესი კანონი, რომლის შესახებაც ძალიან მკაფიოდ არის ბიბლიაში მითითებული: „ხელმან მარცხენამ არა იცოდეს, რასა იქმნ ხელი მარჯვენა“, იმედი გამოიცრუვა. არათუ „ხელმან მარცხენამ არა იცოდა“, არამედ საქართველოში ტომებად გამოიკა ნიგნები იმაზე, რაც უკეთებდა. უფრო მეტიც, მან ლიტერულ გაზეთშიც კი გამოაქვეყნა თავისი ე. წ. ქველმოქმედების შესახებ. ამის შემდეგ ივანიშვილი, როგორც ძველმოქმედი, ჩამოვიხრეთ, ჩამოვიშალე, ჩამოვიშალე, ჩამოვიშალე, ჩამოვიშალე...

— ბატონო თემურ, როგორ შეაფასებთ ბოლო დღეებში განვითარებულ პოლიტიკურ პროცესებს?

— ჩვენი ქვეყნის ისტორიაში პირველად მოხდა ის, რაც ძალიან ჩვეულებრივი ამბავია ევროპის ქვეყნებისთვის. ის, რაც პრემიერმა თავისი თანამებრძოლისა და კოლეგის მისამართით თქვა, ყოველგვარ ზღვარს სცილდება. ამ ხნის განმავლობაში ვუსმენ თქვენი კოლეგების გამოსვლებს, ასევე, პოლიტიკოსებისა და ყველა ცდილობს, ალასანიას ხელისუფლებაში ყოფნას და იქიდან ნასვლას შორის კანონზომიერება იპოვოს, მაგრამ არავინ ასხენებს ბიძინა ივანიშვილს.

ეკატერინე თქვა, რომ ჩვეულდ მივიჩნევთ ამბავს, როდესაც მოქმედ პრემიერს ყოფილი პრემიერი ჰყავს მრჩეველად. რასაკვირველია, ჩვეულებრივი ამბავია, მეფეებსაც ჰყავდათ მრჩეველები, ოღონდ ერთი, ძალიან დიდი სხვაობაა: მათ მრჩეველად გიორგი ჭყონდიდელი და სოლონადო ლიონიძე ჰყავდათ და არა — ბიძინა ივანიშვილი, რომლის მრჩეველებაც საქართველომ მიხილ სააკაშვილის დროს გამოსცადა.

ბიძინა ივანიშვილი „დაწინაგული“ მორჩილი იყო სააკაშვილის, როგორც დღეს პრემიერისთვის არის. თვითონ ბიძინა ივანიშვილსაც არ დაუშავებს, — კარგა რჩევებს ვაძლევდი სააკაშვილს. იმ კარგა რჩევების შთაბეჭდილებაა, რომლისთვისაც სააკაშვილი ამდენი დროს იღებდა, რომლის სახელიც მსოფლიოში ქუსს, 2 მილიარდ 400 მილიონ დოლარს შეადგენს, ეს „ფორბსის“ მონაცემებია. ამ ორ ადამიანზე ნი-

— ვინ არის ის?
— ბიძინა ბახლავაძე დროის მიერ ამოტიპირებული პიროვნებაა, რომ არა, საბჭოთა კავშირის რღვევის პერიოდში არ მღვრიე წყალი, რასაკვირველია, ამ ტიპისა და მებრძოლის ადამიანი ვერ შეაძვალდა საბჭოთა ფინანსების თავმოყვრას.

მეტსაც გეტყვით: მსოფლიო ფინანსური იმპერიების ერთ-ერთი თვალსაჩინო „ვარსკვლავი“ ჯორჯ სოროსი 2 მილიარდ დოლარს ფლობს, ხოლო ქონება დონალდ ტრამპისა, რომლის სახელიც მსოფლიოში ქუსს, 2 მილიარდ 400 მილიონ დოლარს შეადგენს, ეს „ფორბსის“ მონაცემებია. ამ ორ ადამიანზე ნი-

ბიძინა ივანიშვილი, რაც წარმოუდგენელია.

— იქნებ, არც ივანიშვილს აქვს იმდენი ფული, ჩვენ რომ გვგონია?

— რაკი „ფორბსი“ ასე წერს, დაუფეროთ და ვენდოთ, რომ ბიძინა ივანიშვილს ნამდვილად აქვს დიდძალი ფული.

როდესაც პროფესიონალებში გავიკითხე, რა ინოვაციური ბიზნესი აქვს ივანიშვილს, გასაოცარი რამ აღმოვჩინე: მას საშუალოზე დაბალი დონის ბიზნესები აქვს, იგივე ბანკი „ქართუ“ საქართველოშიც კი არ პირველობს.

ბიძინა უყვარს თქმა: „აბა, დამიმტკიცეთ!“. ჩემი და თქვენი ფანტაზია ვერ შესწავლავს იმ მაქინაციებს, რომლებიც პოსტსაბჭოთა პერიოდში ფინანსური მაქინაციებისთვის იყო საჭირო.

ბიძინა ივანიშვილი, რომელიც დღეს მთავრობის საკუთარი ანტიპრემიერობისთვის იჭიკინებს.

ახალი საქართველო

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მაშინ დასრულდა ალასანიას სიყმაწვილე-სიჭაბუკის რომანტიკული ხანა, როდესაც ყველასთვის და, პირველ რიგში, ბატონი ირაკლისთვის მოულოდნელად, მიხეილ სააკაშვილმა გააეროზა ელჩად გაამყვანა. როგორც ჩანს, მაშინ დაიწყო ახალგაზრდა დესპანის სულში ნეოლიბერალური ცვლილებები — ამერიკული პოტომაკის წყალდიდობა, რუსულ-ქართული თერგდაულოებისგან განსხვავებით, ნებათურად მოქმედებს ეროვნული ღირებულებების ტკივილიან განცდაზე და მათ ნელ-ნელა ნეოლიბერალური ფსევდოლიბერალებების უმტკივნეულო განცდა ენაცვლება.

სიძავ, შენ გაუბნები და, დამო, შენს გაიგონა...

ბევრი ვიფიქრე, დამეწერა თუ არა წინამდებარე წერილი, რადგან, თუ ბოლომდე ვიტყვი სათქმელს, უახლოეს სანათესაოზე მომიწევს (მაია ფანჯიკიძე ჩემი დეიდაშვილია, ხოლო ირაკლი ალასანია — სიძე), რბილად რომ ვთქვათ, კრიტიკული საუბარი. ზოგმა მირჩია, ფსევდონიმს ამოფარებოდი, მაგრამ... ჯერ ერთი, ფსევდონიმს ამოფარებული სიტყვა იმ სიმწვავისა არ იქნებოდა; მეორეც, ეჭვი მაქვს, „პორეკზე“ მაინც მიცნობდნენ; მესამეც, ფსევდოდ არც წერა შემიძლია, არც ლაპარაკი, მით უმეტეს, აგერ 60-ს მივუკაკუნე და ფსევდოდ ცხოვრება ვერ ვისწავლე; მეოთხეც, გაცილებით „ნაკლები დანაშაულისთვის“ (მიშისტობისთვის) თავის დროზე საკუთარი ოჯახის წევრებზე კი არ დავინდე და, ეს ამბავი რომ „გავატარო“, რა პირით შევხედო მამაჩემს თავალებში?... ჰოდა, როგორც ჩვენში იტყვიან, საცა იწროა, იქ განყდეს...

იდეურად მონათესავე რესპუბლიკალებსა და „ნაცებთან“ ერთად უსუნ-დისოდ თავს გვავსებენ. დიანს, უსინდისოდ, რადგან 2008 წლის გაყალბებული არჩევნების პარალელურად გამართული ე.წ. პლანისტიტიც გაყალბებული იყო. თუმცა, რომც დავუშვამთ და დასავლური არჩევნების შესახებ პლანისტიტის შედეგები სინაბრთვად მივიჩნეოთ, მას შემდეგ აბიზიტოს მორი განავითანეთ და ქართულ-საზოგადოებაში ნათელ-და დინასა, როგორც დაგვიჩვენა ნათურა-შემდარა ნათურა-აშუ და ანით-აშუ არა მგონია, იმედ-განწყობაში საზოგადოების განწყობა დღეს დასავლეთის მიმართ იგივე იყო. მაგრამ, თუ დასავლეთის ზემოქმედებულ ვიდარსებულ ვენაბებსა გახეიხინებთ, თითქმის შექველად შეიძლება იმის თქმა, რომ საზოგადოების უმრავლესობის არჩევანი დღეს პროდასავლური კურსის სანდისებდებოდა...

გურამ დონაშვილის მარ-შალი ბეტანკურისა არ იყოს, ირაკლი ალასანიამაც კარგად დაიწყო: სრულიად ყმაწვილი გამირ მამას, ჟოლო შარტავასთან ერთად დახვრეტილ მამია ალასანიას, ახლდა აფხაზეთის ომში; შემდეგ, შევარდნის ხელისუფლებაში, როგორც უშიშროების მინისტრის მოადგილე, პანკისში წარმატებით ჩატარებული სპეცოპერაციით დაგვამახსოვრა თავი; „ვარდების რევოლუციად“ წოდებული სახელმწიფო გადართობის გზით მოსულმა ხელისუფლებამ აფხაზეთის მინისტრთა საბჭო ჩააბარა, ამ ამბავს დიდი იმედით შევხვდა ქართველი საზოგადოება, თუნდაც მხოლოდ იმიტომ, რომ აფხაზეთიდან მამის ძელები უნებოდ, ირაკლი ალასანიას გულწრფელად მამის კი ეჭვი არც აფხაზეტს ეპარებოდათ და, თუ ვინმეს დაელაპარაკებოდნენ და ენდობოდნენ იმეთად, პირველ რიგში — ირაკლი ალასანიას. ამ მხრივ კულუარული ნაბიჯებიც გადადგა აფხაზეთის დეცნილი მთავრობის ახალგაზრდა პრემიერმა, მაგრამ...

ხატონად თუ ვიტყვი, ალბათ, მაშინ დასრულდა ალასანიას სიყმაწვილე-სიჭაბუკის რომანტიკული ხანა, როდესაც ყველასთვის და, პირველ რიგში, ბატონი ირაკლისთვის მოულოდნელად, მიხეილ სააკაშვილმა ეპროში ელჩად გამყვანა. როგორც ჩანს, მაშინ დაიწყო ახალგაზრდა დესპანის სულში ნეოლიბერალური ცვლილებები — ამერიკული პოტომაკის წყალდიდობა, რუსულ-ქართული თერგდაულოებისგან განსხვავებით, ნებათურად მოქმედებს ეროვნული ღირებულებების ტკივილიან განცდაზე და მათ ნელ-ნელა ნეოლიბერალური ფსევდოლიბერალებების უმტკივნეულო განცდა ენაცვლება, ამიტომაც „შეიშალა“ ალასანიას დღეს ის, რაც შეეშალა, თუმცა ამბავი ქვემოთ...

რამდენიმე წელიწადი იელჩა და, ალბათ, სააკაშვილის დემოკრატიის შუქურის სიკა-შაკაბით დაბრმავებულმა 2008 წლის აგვისტოს ომამდე ვერ დაინახა, „დანის სამეფოში“

ალასანია შვენივრად იწი, რომ ქართველი ხალხს მიერ არჩეული დასავლური ორიენტაცია, რბილად რომ ვთქვათ, გლეხია, რომელსაც ალასანია, მის იდეურად მონათესავე რესპუბლიკალებსა და «ნახებთან» ერთად უსუნდისოდ თავს გვავსებენ. დიანს, უსინდისოდ, რადგან 2008 წლის გაყალბებული არჩევნების პარალელურად გამართული ე.წ. პლანისტიტიც გაყალბებული იყო

კიდევ ბევრი რამის გახსენება შეიძლება დასტურად იმი-სა, როგორც ნელ-ნელა, მაგრამ შეუქცევადად მიმდინარეობდა ამ ერთ დროს ეროვნულობაში ეჭვმიტანილი კაცის მეგობარი დასცემენ მის რეიტინგს. ისე ავიხედეთ ყველაფერი კარგი, როგორც ეს „წინასწარმეტყველება“ აუხდა ალასანიას: **ქართული უმრავლესობისთვის დღემდე სანამდებარე რესპუბლიკა-ლიზმის ოფიციალური ალიანსის შემდეგ, ალასანიამ იმ უგულო მოქმედებებს დაიწყო, რომელსაც მოყვრის სახელით ხალხს უსწავლავს.** ალბათ, იმდენივე ცნობის დასაფიქრებელია, რომელსაც ირაკლი ალასანიას ატარებდა მისი რეიტინგის დასაცემის მიზნით. ისე ავიხედეთ ყველაფერი კარგი, როგორც ეს „წინასწარმეტყველება“ აუხდა ალასანიას: **ქართული უმრავლესობისთვის დღემდე სანამდებარე რესპუბლიკა-ლიზმის ოფიციალური ალიანსის შემდეგ, ალასანიამ იმ უგულო მოქმედებებს დაიწყო, რომელსაც მოყვრის სახელით ხალხს უსწავლავს.**

ალასანიამ დაარღვია 2009 წლის 9 აპრილს დაწვეული საპროტესტო აქციების ორგანიზატორთა მიერ ქართველი ხალხისთვის მიცემული პირობა — არავითარი დიპლომატიული სააკაშვილთან! მან ე. წ. მოლაპარაკებები გამართა სააკაშვილის სისხლიან რეჟიმთან, რომელსაც მოჰყვა ტელევიზიისთან საკენების ბლოკადის მოხსნა, რეჟიმის მიერ „შემოდგომელი“ სატელევიზიო ჩაყლაპვა — ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნებზე დათანხმება და თბილისის მერის არჩევნებში დამარცხების შემდეგ ალასანიას მიერ გიგი უფლაფავსთვის მილოცვა „დემოკრატიულად“ ჩატარებულ არჩევნებში გამარჯვების გამო!

ბევრი მსგავსი გამონათქვამის მოყვანა შეიძლება, მაგრამ, ვფიქრობ, ზოგადი სურათის წარმომჩენისთვის ესეც საკმარისია. სურათი კი ასეთია — ნეოლიბერალური იდეოლოგია ერთ უფლებრივ სივრცეში კონინილავს ერთსახეობას ქორწინებას, პედოფილია-ინცესტის პროპაგანდასა და ტრადიციულ ოჯახებს, რწმენას ღვთისას და რწმენას სატანის და ა.შ.

მოკლედ, მსოფლიოს ახალი წესრიგი მოქალაქე, უნორვაზე აღმოცენებაში ცივილიზაციის მსოფლიო ცხოველურ ინსტიტუტებზე დასაყრდენობა, ცივილიზაციით შეიძლება უპირატესად დავიხილოთ „ჰეგელის“ მოქალაქე...

მაშ, ვის გასაგონად განაცხადა ალასანიამ საქართველოს საგარეო კურსი იცვლებად?

ვისი და შედეგის ან უკვე ყოფილი საგარეო მინისტრისა და „ნაცებანდის“ ცნობილი დამცველის — კარლ ბოლდტის, ევროპის საბჭოს თავმჯდომარისა და ქართველთათვის სასწავლო ღირებულებების სანაგავებზე მომსროლილი ჰერმან ვან რომპეის გასაგონად. ერთიან და მეორეც მყისიერად გამოვხმაურნენ ყოფილი მინისტრის განცხადებას და მისი და თვდაცვის უწყების პოლიტიკური დევნა დაუდასტურეს...

ანდა რომელი ნათესავე იტებარისსიკან მივყავთ საქართველო, იმ ნათესავე, რომელსაც უპიჯულსოფალი ბენარეობის მხრებზე?

ან როგორ გავიგოთ ალასანიას მიერ კიდევ ერთხელ ჯიუტად გამეორებული რესპუბლიკელებთან (რომლებმაც, ვიმეორებ, ყოველივე ქართულის, მართლმადიდებლობის შეფარული თუ ამკარა მტრების იარაღი ვერაფრით მოიშორეს საზოგადოების უმრავლესობის თვალში), როგორც იდეოლოგიურად ინტენსიურ ლიბერალურ (ანუ ლიბერალ-ტულ) პარტისთან, უნდა ვითანამოროდო?

ალარაფრის ვამბობ „რუსეთის 2“-ის ეთერში წამოცდენილ სურვილზე „ნაცებთან“ თანამშრომლობისთვის მზადყოფნის შესახებ. თუმცა მერე, ალბათ, მიხვდა (ან მიახედერეს), რომ ღრმად შეტოპა და ახლა ხაზგასმით უარყოფს ასეთ ვარიანტს, მაგრამ „ქობლს გაცდენილ სიტყვას ქამანდითაც ვერ დაიბრუნებ“.

ქალბატონი მაია ფანჯიკიძის გასაგონად თუ ვიტყვი: ღვათბერივი „ჩაკრულოს“ (რომელიც კოსმოსში ღმერთის უფალოებს) შემქმნელ ქვეყანას ვილინუსში „შალახოს“ ფონზე რომ მოაწერინეს ხელი, პროტესტის განცდა რატომ არ გაგინდება?

პიტლერი და სტალინი ერთნაირი ბოროტება იყოს... საფლავში რატომ არ გადაბრუნდება ნაღდი ქართველი ვაჟკაცი და შესანიშნავი მწერალი ორიენტაცია, რბილად რომ ვთქვათ, გლეხია, რომელსაც ალასანია, მის

გეგეორდი ონიანის საავტორო გვერდი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

1950 წელს აფხაზეთში ჩასულმა სტალინმა გეგეორდიანს რჩინის ტბის ქეთილმომწყობა დაავალა და სთხოვა, რჩინაზე გაეშენებინა ქართლის გალი, შეუდარებული ბემოტი და არომატიტი განთქმული გორული ვაშლითა და მსხლით.

— მომავალში, როდესაც ამ საბჭოთა კავშირისა და მსოფლიოს სხვადასხვა კუთხიდან ჩამოვლენ დამსვენებლები, მათ უნდა ნახონ და დააგემოვნონ ეს უნიკალური ნაყოფი, — განაცხადა სტალინმა.

საქართველოსთან სტალინის ურთიერთობის ყველაზე საინტერესო ფაქტები აფხაზეთსა და შავი ზღვის სანაპიროსთან არის დაკავშირებული. შავ ზღვისპირეთს სტალინი ათეული წლების განმავლობაში სტუმრობდა. გამონაკლისს მხოლოდ 1941-1944 წლები შეადგენდა (დიდი სამამულო ომის პერიოდი). პირადმა ექიმმა ვინოგრადოვმა სტალინს რამდენიმეჯერ შესთავაზა შვეიცარიის ალპებში დასვენება, მაგრამ ვერაფრით დაითანხმა. შვეიცარიაში დასვენების კიდევ ერთხელ შესთავაზების შემდეგ, სტალინმა ფინანსთა მინისტრი ზვერევი გამოიძახა და სთხოვა, გაეანგარიშებინა, რა დაჯდებოდა ორმოცდახუთი დღით დასვენება ალპებში. მინისტრმა ყველა ხარჯი ზუსტად გამოთვალა (უსაფრთხოების გათვალისწინებით) და სტალინს მოახსენა — ალპებში თქვენი დასვენება სამ მილიონს გადააჭარბებს. რამდენიმე დღის შემდეგ სტალინმა ბერლისთან საუბრისას გამოთქვა ეჭვი, რომ არიან ადამიანები, რომლებსაც სურთ, საბჭოთა კავშირის ეკონომიკას ძირი გამოეთხარონ და მათ შორის თავისი პირადი ექიმი ვინოგრადოვიც დაასახელა, რადგან მან რეკომენდაცია მისცა, სახელმწიფოს კუთვნილი სამი მილიონი უცხოური ვალუტა დაეხარჯა.

კიდევ ბევრი ასეთი მაგალითის მოყვანა შეიძლება სტალინის ცხოვრებიდან — დანებებული დაკემილი „ნასკეები“, დამთავრებული მისი ჯანმრთელობით. სტალინი კომფორტულად გრძობდა თავს თავის ქვეყანაში და მით წვეტიანად — მშობლიურ კუთხეში. მას დასასვენებლად ფუფუნება არ სჭირდებოდა, გარდა სამუშაო და საცხოვრებელი ადგილის შეცვლისა, ამისათვის კი მისთვის ზედგამოჭრილი იყო აფხაზეთი. ყოველი წლის შემოდგომაზე მსოფლიოს ნებისმიერი კუთხიდან ჩამოსული პოლიტიკოსები, მეცნიერები თუ კულტურის მუშაკები აკითხავდნენ იმ ადგილს, სადაც ისვენებდა პლანეტის უდიდესი ადამიანი — იოსებ სტალინი.

1945 წლის შემოდგომის ერთ წვეტიან დღეს გაგრის სახელმწიფო აგარაკზე მყოფმა იხანანდ ახალარჩუელმა სკეპ ცენტრალური კომიტეტის მდივანმა მიხეილ სუსლოვმა თავისთან მიიწვია აფხაზეთის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი აკაკი მგელაძე და მასთან ხანგრძლივი საუბარი გამართა. სტალინის ახლო გარემოცვაში კარგად იცოდა მგელაძისა და ბეღლის ახლო ურთიერთობა.

საკითხვაზე, რომელითა განხილვასაც სტალინის წინაშე ვერ გადავიდნენ, აფხაზეთში ყოფნისას აპაკი გეგეორდიანთან განხილვებზე, რათა წინასწარ გაეგნოთ, რომელი თვალსაზრისით ექნებოდა მათზე სტალინი. რა თქმა უნდა, თუ ეს საკითხი ეხებოდა საქართველოს.

სუსლოვმა შორიდან მოუარა მგელაძეს: — რას იტყვით, აფხაზეთის საკურორტო ზონა სოჭს რომ შეუერთოთ და შეექმნათ ერთიანი საკურორტო მხარე, რომელიც პირდაპირ მოსკოვს დაემორჩილება. დაფინანსებაც მეტი იქნება და ყურადღებაც.

— ამ საკითხზე ფიქრიც კი დაუშვებლად მიმანია. ეს შეუძლებელია, არა მხოლოდ ჩემი, არამედ თელი ქართველი ხალხის თვალსაზრისითაც. როგორ შეიძლება, წარმოვიდგინოთ, რომ ძირძველი ქართული მიწა რუსეთს შეუერთდეს და საზღვარმა ფსოუსად მდინარე კოდორზე გადმოინაცვლოს? — ეს შეუძლებელია, — უპასუხა მგელაძემ.

სახის გამომეტყველებით მიხვდა, რომ საუბარი შეიძლება კატასტროფით დამთავრებულიყო და მან თემა სასწრაფოდ შეცვალა. — სამი წლის შემდეგ, 1948 წლის შემოდგომაზე, გაგრას კვლავ ეწვია სტალინი, რომელსაც ახლდა ცეკას აპარატის უფროსი და სტალინის პირადი მდივანი პოსკრეებივი. ბელადთან შესახვედრად გაგრაში ჩავიდა საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცეკას იმჟამინდელი მდივანი კანდიდ ჩარკვიანი.

რამდენიმე დღის შემდეგ პოსკრეებივიმ დაურეკა მგელაძეს და სთხოვა, მასთან ერთად დაეთვლიერებინა ქალაქი სოხუმი. მასპინძელი სახელმწიფო აგარაკზე მივიდა. პოსკრეებივი, ჩარკვიანი და მგელაძე მანქანით სოხუმის დასათვლიერებლად გაემგზავრნენ. ათვლიერებდნენ გზებსა და ხიდებს, პარკებსა და ახალ მშენებლობებს, იხილავდნენ პერსპექტივებს და გზადაგზა სახავდნენ იმ ნაკლოვანებების გამოსწორების გზებს, რომლებიც ზედაპირულად ჩანდა. ბოლოს ორჯონიკიძის სახელობის აგარაკზე შეჩერდნენ, სადაც მსუბუქად ისაიდეს. მოგვიანებით სამეფის თბილისიდან ჩამოსული ერთ-ერთი მაღალჩინოსანიც შეურთდა.

საუბრისას პოსკრეებივი დაინტერესდა, რას იტყოდნენ ქართველი და აფხაზი ამხანაგები, თუ სოხუმი, ახალ ათონს, გუდაუთას, გაგრასა და სოჭს გააერთიანებდნენ და ერთ საკურორტო მხარედ გადააკეთებდნენ.

— ვის დაემორჩილება ეს მხარე? — იკითხა აკაკი მგელაძემ. — ცოტადენი ყოყმანის შემდეგ პოსკრეებივიმ თქვა: — შეიძლება მოსკოვს. — და ამით რას მოიგებს მოსკოვი? თუ ამ მხარის მეტი კეთილმოწყობა და განვითარება გსურთ, მოგვეცით სახსრები, სამშენებლო მასალები და ჩვენ კარგად შევძლებთ ამ დავალების შესრულებას, — გაიბრძოლა მგელაძემ.

— სოჭს შეიძლება შეუერთდეს გაგრა, რადგან ის უფრო ახლოს არის სოჭთან, ვიდრე სოხუმთან, — ჩაერთო საუბარში თბილისიდან ჩამოსული მაღალჩინოსანი. — როგორ შეიძლება, — არ ცხრებოდა აკაკი მგელაძე, — გაგრა თუ ახლო სოჭთან, გაგრასთან ახლოა გუდაუთას,

გენერალისიგულის პორტრეტისთვის სტალინი და აფხაზეთი

სტალინის აგარაკი

სტალინი კოფორტულად გრძობდა თავს თავის ქვეყანაში და მით შეეძინა — გეგეორდიანს კუთხე. მას დასასვენებლად ფუფუნება არ სჭირდებოდა, გარდა სამუშაო და სახვრებელი ადგილის შეცვლისა, ამისათვის კი მისთვის ზედგამოჭრილი იყო აფხაზეთი. ყოველი წლის შემოდგომაზე მსოფლიოს ნებისმიერი კუთხიდან ჩამოსული პოლიტიკოსები, მეცნიერები თუ კულტურის მუშაკები აკითხავდნენ იმ ადგილს, სადაც ისვენებდა პლანეტის უდიდესი ადამიანი — იოსებ სტალინი.

გუდაუთასთან კიდევ სხვა რაიონი და ასე შემდეგ. რა ხდება, ამხანაგო პოსკრეებივი, თქვენ გინდათ, გააუქმოთ აფხაზეთის რესპუბლიკა, მოხსენიებოთ საქართველოს და შეუერთოთ რუსეთს? ეს არ გამოვა! არაფრით არ გამოვა!

პირში ჩალაგებულ მსოფლიო მსაჯუნებში სწრაფად დატოვა მოსაუბრენი. მას მიჰყვა მაღალჩინოსანი ქართველიც. — ხედავ, რა თქვა ამ მაღალჩინოსანმა? — მიმართა გამხარებულმა აკაკი მგელაძემ კანდიდ ჩარკვიანს. — საქართველოში შადიმანები არ ილევინან, — წარმოთქვა გაფთხებული კანდიდ ჩარკვიანმა. — საქართველოში შადიმანები არ ილევინან, — წარმოთქვა გაფთხებული კანდიდ ჩარკვიანმა. — უფრო მკაცრად აღდგომოდა წინ შემოთავაზებული ნინადგებას. კანდიდ ჩარკვიანმა უპასუხა: — ის მარტო მოსკოვშია, შინაა ურ არის, ის სტალინის უზრუნველყოფის შვიდი-პეტიმუა, ამხანაგო სტალინ, აკაკი ივანიჩი გიპასუხებთ, — იყო პასუხი.

მგელაძემ ზუსტად აღუწერა ბელადს ავადხარის სამ-

იყვანოთ მსოფლიო მნიშვნელობის ღონეა, ის უნდა იქნეს საბჭოთა მოქალაქისა და მოქალაქის მისთვის მისთვის. ჩვენ ამისთვის ყველაფერს გავაკეთებთ და ყველაფერს გავიღებთ.

უცებ სტალინი შეჩერდა და სტუმრებს მიმართა:

— აფხაზეთი თავიანთი არსებით ქართველები არიან. ისინი უფრო ახლოს არიან ქართველებთან, ვიდრე სვანებთან, მაგრამ ვინა ვინმეს მოუწავთ თავში აზრად, რომ სვანები ქართველები არ არიან? ვინც ისტორიას კარგად იცნობს, იცის, რომ აფხაზეთი ყოველთვის იყო საქართველოს ნაწილი. ყველაფერს ნათელია, რომ აფხაზეთი წეს-ჩვეულებები იგივეა, რაც დასავლეთ საქართველოს წეს-ჩვეულებები.

დამაჯივრებელი ტონის სტალინისა და მის მიერ ისტორიული ფაქტების მოხმობა, მინიშნებაა, რომ ავანტიურისტული გეგმა, რომელიც რუსეთთან აფხაზეთის მიერთებას ისახავდა მიზნად, ხუსულსასვით დაიშალა.

ალტაცეული მგელაძე სტალინს უფრო გაუთამამდა და საკურორტო ინფრასტრუქტურასთან ერთად სტალინის სოხუმის ნაპირსამაგრი ჯებირის ამშენების ბრძანების გაცემა სთხოვა.

— ამხანაგო ვოლკოვ, რა სულ ჯებირებსა მთხვო და ავირეზებისა ეს ნაპირსამაგრება, ჯერ გაგრა, ახლა სოხუმი, — სიცილით უპასუხა სტალინი.

— ამხანაგო სტალინ, როდესაც სოხუმში შემოდით დით, ალბათ, შეამჩნევდით, რომ ასაქცივე გზით შემოვიყვანეს. ეს იმითივეა, რომ ზღვის ბოლო შტორმის დროს თითქმის ნახევარი საწარმო, თავისი შემოსავლიანი სოხუმი, ვინა ვინმეს დაჯივრებულად და არ გასწავლებდეთ ამის შესახებ?!

— კარგი, მესმის თქვენი ნუხილი. როდესაც გაგრის ნაპირსამაგრების სამუშაოების მოთხოვნის მოხსენებით ბარათს გამოგიგზავნი, იქვე ჩაამატეთ სოხუმის ნაპირსამაგრება. დაგეგმარებით აუცილებლად, ამხანაგო ვოლკოვ!

მგელაძემ მაღლობა გადაუხადა და კმაყოფილია სტალინი იმის იმედით, რომ მეტს არაფერს მოსთხოვდა, ოლქის მდივანს მიმართა:

— კიდევ ხომ არაფერს მთხოვთ? — ამხანაგო სტალინი, თქვენ, ალბათ, შეამჩნიეთ მდინარე ბესლენისზე წი-

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ქაჩაქაჩი ისტორია

მოგონებების ის ნაწილი, რომელიც კოლი ალნერს, როგორც უდად იყო აღზრდილი ანგელა მერკელი და არ შეეძლო დანა-ჩანგლის სწორად გამოყენება, პრაქტიკულად, ყველა გამოცემაზე გააპრცელა ბერმანიშიც და მის საზღვრებს გარეთაც. აი, მთავარი კი რატომაც არაა მისი უსხენებია — ის, რომ კოლმა პირდაპირ მიუთითა: მისი „ალსაზრდელი“ ამერიკულ სპეცსამსახურებთან თანამშრომლობდა.

«იდეალური ნევილი — კომოსაქსუალი ზაუერი და ლესბოსელი მერკელი»

**ბერმანიის
ყოფილი
კანცლერის —
კელეუტ კოლის
მოგონებებზე
შეიქცევა
მერკელის
ქაჩაქაჩი
დასაგებროს**

გრანდიოზული სკანდალით აღინიშნა გერმანიის ყოფილი კანცლერის, ჰელმუტ კოლის, ახლახან გამოცემული მოგონება „ანდერჰი. კოლთან საზღვრების მოქმედი“.

როგორ გაეხსნა კელეუტ კოლი შარში

სრულიად შესაძლებელია, რომ ჰელმუტ კოლის მოგონებებმა ავნოს არამხოლოდ ანგელა მერკელის კარიერას, არამედ თვით ყოფილ კანცლერსაც. მალე დაიწყება სასამართლო პროცესი — კოლი მეტისმეტად მიენდო მემუარისტ პერიტერტ შვანს, რომლის მიძიმე ხელთადაც გამოქვეყნდა მოგონებები, მიუხედავად იმისა, რომ გამოქვეყნებისთვის მთავარი პირობა პოლიტიკოსის ფიზიკური სიკვდილი იყო. შვანმა დაიფიცა, მონათრობს მხოლოდ კოლის იმპროვიზაციებს, შემდეგ გამოქვეყნდება, მაგრამ თავი ვერ შეიკავა.

2001-2002 წლებში ლუდვიგსჰაფენში მდებარე სახლის სარდაფში განმარტოებულმა კოლმა თავისი მოგონებები მანკიტოფონის კასეტებზე ჩაწერა. უფრანკლისტა და მწერალს — შვანს რედაქტირება უნდა გაეკეთებინა და მოეწესრიგებინა კანცლერის ხელნაწერები.

შვანთან საუბრისას კოლი არცთუ იშვიათად ისროდა არასასიამოვნო რეპლიკებს, რომლებიც თანაპარტიელებს (აგრეთვე, ისეთ „მეგობრებს“, როგორც იყო „გორბაჩოვი“, რომელსაც კოლმა „ნარეპრეზენტატი“ უწოდებდა) აფასებდა. ამასთანავე, ის ყოველთვის იმეორებდა: „ამას ჩვენ არ დავწერთ“, თუმცა აკურატული შვანი იწერდა ყველაფერს, რასაც კანცლერი უყვებოდა. ბოლოს, როდესაც იგრძნო, რომ ლიტერატურული თანამშრომლებს აღარ იმსახურებდა, და, ამასთანავე, არანაირი სურვილი არ ჰქონდა თავისი პარტიისთვის ეწვეოდა, კოლმა პუბლიკაცია დაბლოკა, შვანი კი იძულებული შეიქცა, ყველა, 200-ვე კასეტა 630-საათიანი ჩანაწერით, დაებრუნებინა, თუმცა მანამდე მათი ასლები გააკეთა.

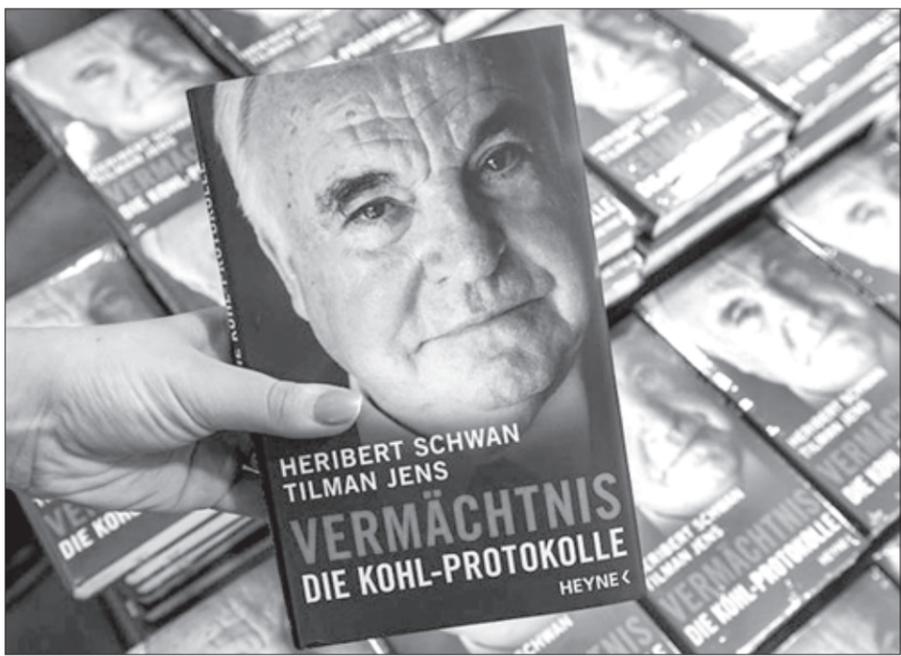
და აი, — გამოაქვეყნა. საქმე გამოქვეყნებულ მხი-

ლებებში არ არის — პოლიტიკური თვალსაზრისით, მათში პრინციპულად ახალი არაფერია. სამაგიეროდ, არის სხვა — ყოფილ კოლეგებზე უკიდურესად არასასიამოვნო რედაქციებს ყველა არა რიგითი მოქალაქე, არამედ გერმანიის გამართიანებული სახელმწიფო მოღვაწე. მისი ნათქვამი არ არის მორალური ხმები და ჭორები, რომლებიც შეიძლება ხელის აქნევით მოიმორო.

მოგონებების ის ნაწილი, რომელშიც კოლი ალნერს, როგორც უდად იყო აღზრდილი ანგელა მერკელი, რომ არ შეეძლო მას დანა-ჩანგლის სწორად გამოყენება, პრაქტიკულად, ყველა გამოცემაზე გააპრცელა გერმანიის და მის საზღვრებს გარეთაც. აი, მთავარი კი რატომაც არაა მისი უსხენებია — ის, რომ კოლმა პირდაპირ მიუთითა: მისი „ალსაზრდელი“ ამერიკულ სპეცსამსახურებთან თანამშრომლობდა.

როგორ სამპულანტობდა კომპაგზირალი ანგელა მერკელი

ის, რომ გერმანიის მომავალი კანცლერი მოცვიტო სპეკულანტობდა და, ამასთანავე, თავისუფალი გერმანელი ახალგაზრდების კავშირის აქტივისტთა რიგებში ირიცხებოდა, მერკელს საკმარისად ახასიათებს. აღმოსავლეთგერმანული „ხილითა და ბოსტნეულით ვაჭრობის ამხანაგობა“ მოსახლეობისგან კილოგრამ კენკრას 4 მარკად ყიდულობდა და მისივე ყიდდა 2 მარკად — კენკრით ვაჭრობა სახელმწიფო დოტაციებით იყო მხარდაჭერილი, საცალო ვაჭრობაში მოცვიტო შესასყიდ ფასზე იფარდებოდა. ცხოვრების კანონებში ნაადრევად ჩახედული მერკელი მოცვის აბარებდა კილოგრამში, იღებდა თავის 4 მარკას, ერთი საათის შემდეგ ბრუნდებოდა და იმავე მოცვის ყიდულობდა, ოღონდ უკვე 2-ჯერ იფარდა. და ასე იქცეოდა კვლავ და კვლავ. „კომპაგზირალი“ შეიქცე-

როგორ გადააბღო მერკელმა თავისი ფიქრები

გაცვალა რა დე მეზიერის მფარველობა კოლის კეთილგანწყობაზე, მერკელმა კოლის მთავრობაში მნიშვნელოვანი პოსტების დაკავება დაიწყო. კერძოდ, სათავეში ჩაუდგა ქალებისა და ახალგაზრდობის საკითხებისა და გარემოს დაცვის უწყებებს. ჰელმუტ კოლს ანგელასთვის არანაირი ენაწილი არაა და მას „ჩემს ნიწილას“ და „გოგოს“ ეძახდა.

ბოროტი ენის უფრანკლისტებმა კი მოხერხებულ ფრანკს „ჰელმუტ კოლის გოგო“ შეარქვეს და ამით რაზეც მინიშნებდნენ, გასაგებია. სხვათა შორის, ბევრი ჭორი დადიოდა იმის თაობაზე, რომ მერკელი კანცლერის საყვარელი იყო და ამის საფუძველზე არსებობდა. ის „გოგო“ ხან აგარაკზე მიჰყავდა სამხედრო ვერტმფრენს, რა თქმა უნდა, ხაზინის ხარჯზე, ხანაც მარტო იჯდა ფედერალური მთავრობის მეთაურის ავტომობილში.

როდესაც ვერტმფრენით მერკელის უფასო მგზავრობის შესახებ უფრანკლისტებმა შეიტყვეს და სკანდალი ავრდა, კოლმა საკუთარ თავზე დაიკისრა დანაშაული და თავისი „გოგო“ სირცხვილისგან იხსნა — აქაოდა, კი დაფრინავდა, მაგრამ ჩემი თანმობით.

1998 წელს კი ქვე არჩევნებში დამარცხდა. ცოტა ხნის შემდეგ გაზეთ „ფრანკფურტერ ალგემაინე ცაიტუნგში“ ანგელა მერკელის სტატია გამოქვეყნდა არა იმაზე, ჰელმუტ კოლის სახით როგორი შესანიშნავი პოლიტიკოსი უარყო უმადურმა გერმანიამ, არამედ „კოლის გოგომ“ მონიშნა, თავისი მფარველი ქრისტიან-დემოკრატიების ლიდერის პოსტიდან გადადგომის მოთხოვნა. „ახალი დროების სიოს ქროლვა ვერ დაიჭირა“. კოლიც გადადგა. მისი ადგილი კი სამართლიანობას მოწყურებულმა მერკელმა დაიკავა. შემდეგ რაც მოხდა, ყველასთვის ცნობილია: თავისი მფარველების იოლად „გადამგდები“ ფრაუ მერკელი სათავეში ჩაუდგა ფედერალური მთავრობას. „ნიწილა“ საბოლოოდ დაფრთხიანდა.

ბოროტი ენის უფრანკლისტებმა კი მოხერხებულ ფრანკს «კელეუტ კოლის გოგო» შეარქვეს და ამით რაზეც მინიშნებდნენ, გასაგებია. სხვათა შორის, ბევრი ჭორი დადიოდა იმის თაობაზე, რომ მერკელი კანცლერის საყვარელი იყო, და ამის საფუძველზე არსებობდა. ის „გოგო“ ხან აგარაკზე მიჰყავდა სამხედრო ვერტმფრენს, რა თქმა უნდა, ხაზინის ხარჯზე, ხანაც მარტო იჯდა ფედერალური მთავრობის მეთაურის ავტომობილში.

მზა კი მერკელი ნარბანული ლანკაფილა თამის ანგელა მერკელი, რომელიც უსხტად ისა იქცეოდა, როგორც თვითონ.

1989 წელს, უკვე 35 წლისა, მერკელი აღმოსავლეთგერმანულ „დემოკრატიულ გამოღვიძებში“ შევიდა და გაერთიანებული გერმანიის არჩევნების საფინანსო ექსპერტად ანგელა მერკელი იქცეოდა, მაგრამ, როგორც კი მიხვდა, რომ არჩევნებში ქვე (ქრისტიან-დემოკრატიული კავშირი) იმარჯვებდა, მერკელმა მათ რიგებში ისკუპა და გაერთიანებული გერმანიის ბუნდესტაგში დეპუტატის სავარძლის დაკავება მოასწრო.

ამბობენ, მერკელი უპერსპექტივო „დემოკრატიული გამოღვიძებიდან“ ქვე-ში სპეცდავლებების ფედერალურმა

მინისტრმა ლოთარ დე მიზიარმა „გადაქანაო“. ცნობილმა პოლიტიკოსმა მერკელი თავის პრესმდივანად დანიშნა. ამ პერიოდში მერკელი აქტიურად მონაწილეობდა „2+4 მოლაპარაკებებში“, რომელშიც ბოლო მოუღია ოთხმხრივ შეთანხმებას ბერლინის სტატუსისა და მის კონტროლზე მოკავშირეთა მხრიდან.

მერკელი, აგრეთვე, მონაწილეობდა მოლაპარაკებებში გერმანიის გაერთიანების თაობაზე, რომლებიც კონდოლიზა რაისის ვაშინგტონიდან მიჰყავდა. ამასთანავე, მერკელმა დაიწყო საბაზრო ეკონომიკისა და მარკის ზონაში გერმანიის დემოკრატიული რეპუბლიკის ინტეგრაციის პროცესი.

ამ პერიოდში მერკელის ოფიციალური საყვარელი იმონიხი ზაუერი ამერიკულმა

ფირმა Biosym Technology-მ დაიჭირა. მან მთელი წელიწადი გაატარა კომპანიის სანდიეგოში (კალიფორნია) მდებარე ლაბორატორიაში, რომელიც პენტაგონის შეკვეთებზე მუშაობდა. იმის დადგენა, რა სამუშაოს ასრულებდა ზაუერი ან რას სწავლობდა, შეუძლებელია. ამის შემდეგ ზაუერის სან-დიეგოში პენტაგონისთვის მომუშავე კომპანია Accelrys-ის ექსპერტი ხდება.

და უცებ — სკანდალი! დე მეზიერს აღმოსავლეთ გერმანიის დაზვერვასთან („შტაზი“) თანამშრომლობაში იქცევა დე მეზიერის პროტიე ანგელა მერკელი? მან საჯაროდ დაგმო თავისი მფარველი! რის შემდეგაც პარტიის თავმჯდომარის მოადგილის პოსტი დაიკავა.

მთავარი

როგორც ო'ნილი — კასი, როგორც №1 ტერორისტი მოკლა

ბრიტანულმა გაზეთმა daily Mail-მა დაადგინა ვინაობა აშშ-ის სამხედრო-საზღვაო ფლოტის სპეცდანიშნულების რაზმის წევრისა, რომელმაც „ალ ქაიდას“ ლიდერი — უსამა ბენ ლადენი სიცოცხლეს გამოასალმა პაკისტანში.

„მსოფლიოს №1 ტერორისტი“ 2011 წლის 2 მაისს მოკლა 38 წლის ყოფილმა სამხედრო მოსამსახურემ რობერტ ო'ნილმა პაკისტანის ქალაქ აბოტაბადში ამერიკის სპეცრაზმ „ზღვის ლომების“ სპეცოპერაციისას. ო'ნილმა „ალ ქაიდას“ ლიდერს თავში სამი ტყვია ესროლა.

ყოფილ კოლეგებზე უკიდურესად არასასიამოვნო რაღაცებს ყვება არა რიგითი მოქალაქე, არამედ ბერმანის გამაერთიანებელი სახელმწიფო მოღვაწე. მისი ნათქვამი არ არის მოარული ხმები და ჭორები, რომლებიც შეიძლება ხელის აქნევით, მოიგორო.

ამის შემდეგ მერკელს საჯაროდ უჭერს მხარს ორი დიდი მედიაკორპორაცია: 1. ფრიდშაჰ-პრინცი-ის, კონცერნ Axel Springer-ის (180 გაზეთი და ჟურნალი, რომელთა შორისაა Bild-ი და Die Welt-ი) მემკვიდრის. აღსანიშნავია, რომ ჰოლდინგის ჟურნალისტებმა ხელი უნდა მოაწერონ ხელშეკრულებას, რომლის მიხედვითაც, ვალდებული არიან, იმუშაონ ტრანსატლანტიკური კავშირების განმტკიცებასა და ისრაელის სახელმწიფოს დაცვაზე;

2. დაქალის (საქპარ-ლის?) — ლიზ მონის ევროპაში უდიდესი კონცერნი Bertelsmann-ი (მასში გაერთიანებულია ჰოლდინგი RTL, ჯგუფი Prisma, ჯგუფი Random House და სხვ.). ქალბატონი მონი, ამ კონცერნის დირექტორობის გარდა, ევროპული ატლანტიკის ინტელექტუალური საყრდენის, ფონდ ბერტელსმანის ვიცეპრეზიდენტის პოსტსაც იკავებს.

კოლი თავის წიგნში, აკრიტიკებს რა ანგელა მერკელის ევროპულ პოლიტიკას, ხაზს უსვამს, რომ „ის, საერთოდ, ვერაფერში ერიკვევა“ და „მხოლოდ პირველი უნდა გადაინერო, როცა მის სისულელებზე ფიქრობ“.

მაგრამ არის კი ასეთი სულელი მერკელი და ვის ინტერესებს იცავს ის?

საქმე ის არის, რომ ბუშების კლანმა მერკელთან გაგზავნა ჯგუფი გედმინი, რომელიც მენარმეობის ამერიკულ ინსტიტუტში (American Enterprise Institute — AEI) რიპარდ პერლისა და დიკ ჩეინის ხელმძღვანელობით სწავლობდა. გედმინი თავგამოდებით უჭერდა მხარს ევროს შექმნას დოლართან პარატიტულ საწყისებზე; AEI-ის ჩარჩოებში ხელმძღვანელობდა პროექტს „ახალი ატლანტიკური ინიციატივა“ (NAI), რომელიც აერთიანებდა ამერიკისადმი სიმპათიით გამსჭვალულ ევროპის ყველაზე ცნობილ გენერლებსა და პოლიტიკანებს; მონაწილეობდა პროექტში „ამერიკული ასნლეულის კეთილდღეობისთვის“ (PNAC) და ნეოკონსერვატორების პროგრამისთვის დაწერა მთელი თავი ევროპის შესახებ. ამ თავში ის მიუთითებს, რომ ევროკავშირი ნატოს ძალაუფლების ქვეშ უნდა დარჩეს, რისთვისაც „ყველაწარად უნდა დაითრგუნოს ევროპელთა მონოღობა ემანსიპაციისკენ“. ბოლოს ის ხდება ორდონიანი გაეროს შექმნის ინიციატორის — დემოკრატიული საზოგადოების საბჭოს (CCD) — ადმინისტრატორი, აგრეთვე, სათავეში უდგება ამერიკელი და გერმანელი მენარმეების გონებრივ ცენტრს — ბერლინის ინსტიტუტ Aspen-ს.

შედეგად, გედმინმა უარი განაცხადა თავისი მეგობრის, ჯონ ბოლტონის, შეთავაზებაზე, გამხდარიყო გაეროში აშშ-ის წარმომადგენლის მოადგილე. ასე იმიტომ მოიქცა, რომ მხოლოდ ანგელა მერკელის მოღვაწეობის ხელმძღვანელობით დაკავებულიყო.

აქ შეიძლება, თუკი ზემოთ თქმულს დავუმატებდით ახალი ინფორმაციის იმის შესახებ, გავლენიანი იანკებიდან ვისთან ჰქონდა ურთიერთობა ანგელა მერკელს, მაგრამ ჰელმუტ კოლი თავის მემუარებში გვარებს არ ასახელებს, მხოლოდ მინიმუმებით შემოიფარგლება.

2003 წელს აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტმა ჯგუფი გედმინსა და კრეიგ კენედის მიანდო ხელმძღვანელობა ფართომასშტაბიანი პროგრამისა „საზოგადოებრივი დიპლომატია“. სინამდვილეში ეს იყო პროპაგანდისტული პროგრამა, რომელიც ითვალისწინებდა ჟურნალისტების მოსყიდვას და დასავლეთ ევროპაში საზოგადოებრივი აზრის „მემკვიდრეობითობის“ გაღრმავებას. ეს მოხდა იმ მომენტში, როდესაც კანცლერი გერპარდ შროდერის ერაყში ანგლოსაქსური ოპერაციის წინააღმდეგ გამოდიოდა, ანგელა მერკელი კი — ევროპის დამოუკიდებლობის შესახებ შირაკისა და შროდერის დოქტრინის წინააღმდეგ. მერკელი, ამასთანავე, მადლიერებას გამოხატავდა აშშ-ის მიმართ და მხარს უჭერდა ომებს ავღანეთსა და ერაყში. აღსანიშნავია, რომ ამ საკითხებზე მერკელის სტატუსი არა ბერმანის პრესაში, არამედ ამერიკულ „ვაშინგტონ პოსტში“.

2004 წლის მაისში მერკელის მხარდაჭერით ჯერ გერმანის პრეზიდენტის პოსტზე დაინიშნა ბანკირი ჰორსტ კიოლერი — მასტრიხტის ხელშეკრულების მთავარი რედაქტორი და ევროს შემქმნელი, შემდეგ კი — მსოფლიო ბანკის პრეზიდენტად და საერთაშორისო სავალუტო ფონდის დირექტორად. ამის შემდეგ მერკელი იწყებს მისი ნათქვამების განხილვას.

მეჩვენი ოფიციალურად დაქორწინებულია იოახიმ ზაუერზე, როგორც პირველი სოლი იმიტომ გავორდა, რომ საჩუხაუნი გააქვსთან წაასწრო. მეჩვენი კი ზაუერი, მიუხედავად იმისა, რომ უკვე მისი სოლი იყო, თავის ინაუგურაციაზე არ მიიწვია

ანგელა მერკელი აღმოსავლეთ ბერმანის ჯარში კომუნისტური იდეების პროპაგანდას ეწეოდა

კელი იწყებს ისლამის სანინა-ალმდეგო კამპანიას.

2005 წელს, წინასაარჩევნო კამპანიის მიმდინარეობისას, მერკელი გომბო უმუშევრობის დონის მომატებას და ამბობს, რომ სოციალ-დემოკრატებს არ შესწევთ უნარი, ეს პრობლემა მოაგვარონ. ამის წყალობით ქრისტიან-დემოკრატიული კავშირის რეიტინგმა, საზოგადოებრივი აზრის გამოკითხვის შედეგების მიხედვით, 21 პროცენტით მოიმატა. სწორედ ამ პერიოდში მიმართა მერკელს მისმა მრჩეველმა ჯგუფი გედმინმა ლია წერილი, რომელიც Die Welt-ში გამოქვეყნდა. ის, გერმანული ეკონომიკური მოდელის გაკრიტიკების შემდეგ, წერდა: „ვიდრე ქვეყნის წინ წაყვანას დააპირებთ, ინტელექტუალური გამარჯვება უნდა მოიპოვოთ ნოსტალგიით შეპყრობილ გერმანელებზე, რომლებიც წარსულს ჯიუტად ებღუშებიან. თუკი სარკოზი დაიკავებს შირაკის პოსტს, საფრანგეთს ეკონომიკური აღმავლობა ელის. სამწუხარო იქნება, თუ გერმანია რეგრესს განაგრძობს“.

ამის შემდეგ მერკელმა თავისი მრჩეველი პაულ კირხოფი გადაიყვანა პროექტის „ინიციატივა ახალი სოციალური საბაზრო ეკონომიკისთვის“ (Initiative Neue Soziale Market — Wirtschaft) გუნდში და გამოაცხადა პროგრესული საშემოსავლო გადასახადის გაუქმების თაობაზე: „განსახადი ერთნაირია მათთვის, ვინც იძულებულია, მხოლოდ აუცილებელი დამაკარგოვებელი და მათთვისაც, ვინც ფუფუნებაში ცხოვრობს“.

ქსკანცლერ შროდერის ცოლმა, დორის შროდერ-კი-ოზმა, გულწრფელად განაცხადა: „ანგელა მერკელის პირადი ცხოვრება ქალების უმრავლესობის ცხოვრებას არ შეესაბამება“. ამის შემდეგ გერმანული პრესის ავტობიოგრაფიულ საშემოსავლო გადასახადის გაუქმების თაობაზე: „განსახადი ერთნაირია მათთვის, ვინც იძულებულია, მხოლოდ აუცილებელი დამაკარგოვებელი და მათთვისაც, ვინც ფუფუნებაში ცხოვრობს“.

საუბრადავთა, რომ ამის გამო პრესას სასამართლოში არავინ უჩინოს. Stringer-news.com

ლატვიის საბარკო საქმეთა მინისტრმა აღიარა, რომ გეი

„ვიცი, რომ ახლა დაიწყება მეგობრული, მაგრამ მემამაეობა, რომ გეი ვარ“, — დაწერა ლატვიის საგარეო საქმეთა მინისტრმა ედარგ რინკევიჩმა სოციალურ ქსელ „ტივტერში“. მანამდე თავიანთი არატრადიციული ორიენტაციის შესახებ განაცხადა რამდენიმე ევროპულმა პოლიტიკოსმა, მათ შორის, გერმანიის საგარეო საქმეთა მინისტრმა გიდო ვესტერველემ და ბერლინის ბურგომისტრმა კლაუს ვოვერაიტმა.

აღსანიშნავია, რომ ლატვიის პრეზიდენტი ანდრის ბერზინში ქვეყანაში ერთსქესიანთა ქორწინების დაკანონების წინააღმდეგა.

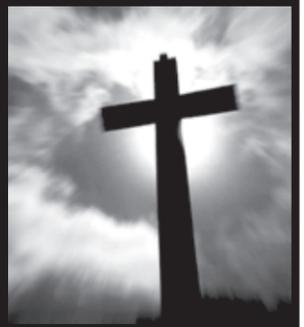

მსოფლიო

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ავტორების გათვლით, აშხაბად დისკრიმინაციის მსხვერპლი 150-200 მილიონი ქრისტიანია მსოფლიოს 140 ქვეყანაში, ქრისტიანობა კი მსოფლიოში ყველაზე დევნილ რელიგიად იქცა.

ქრისტიანობა — ყველაზე რაბრული რელიგია

დაახლოებით 200 მილიონი ქრისტიანი დაუინებოს, დისკრიმინაციისა და აბრეხის მსხვერპლი გახდა

დიდი ხანია, არსებობს ამერიკის სახელმწიფო დეპარტამენტის, უფლებადამცველი ორგანიზაციების, ვატიკანისა და ეკლესიათა მსოფლიო საბჭოს საგანგაშო ანგარიშები, რომელთაგან თითოეულში საბოლოო დასკვნა იმაზე მიანიშნებს, რომ ქრისტიანთა მდგომარეობა მთელ მსოფლიოში დღითიდღე მძიმდება. ამის უმთავრესი მიზეზებია რელიგიური ექსტრემიზმის მასშტაბების გაზრდა (ახლო აღმოსავლეთსა და აფრიკაში — ისლამიზმი, ინდოეთში კი — ინდუიზმი) და ისეთი მეომარი ათეისტური რეჟიმების ქმედებები, როგორებიც არიან ჩრდილოეთ კორეა, ჩინეთი, ვიეტნამი და კუბა.

ქრისტიანობის დისკრიმინაციის შესახებ განცხადებები არაერთხელ გამოუყენებიათ არასასიკეთო მიზნებისთვის. ამგვარ განცხადებებზე ხშირად საცხები სამართლიანად უპასუხებდნენ, რომ მხოლოდ ქრისტიანები როდი აღმოჩნნენ რელიგიის გამო განსაცდელში, რომ ყოველდღიური დევნის მსხვერპლნი არიან ტიბეტელი ბუდისტებიც და ზომიერი მუსლიმანებიც მრავალ არაბულ ქვეყანაში და რომ ქრისტიანობა თავად იქცა მთავარ მჩაგვრელ რელიგიად მსოფლიო ისტორიაში (ჯვაროსნული ბრძოლებითა და ინკვიზიციით, ამერიკისთვის რწმენის ძალადობით თავსმოხვევითა და აღმოსავლეთ ევროპაში ებრაელების დევნით).

დღეს თანდათან ყველა აღიარებს ქრისტიანთა წინააღმდეგ მუქარასა და აგრესიას. ზაფხულში მსოფლიო შეძრწუნებული ადევნებდა თვალს მსოფლიოსა და წინევიში ერაყელი ქრისტიანების ტრაგედიას: ისინი ამ მიწაზე ისლამის გამოჩენამდე დასახლდნენ, მაგრამ ისლამური სახელმწიფოს ფანატიკოსებმა საკუთარი სახლებიდან გაყარეს მხოლოდ იმის გამო, რომ ქრისტიანები იყვნენ. ზუსტად ანალოგიური რამ ხდებოდა ნიგერიაში, სუდანში, კონგოსა და შავი კონტინენტის სხვა მრავალ ქვეყანაში; ყოველდღიურად იზრდება დარბეული და გადამწვარი ტაძრების, გატაცებული, უგზო-უკვლოდ დაკარგული ან მოკლული მღვდლების რაოდენობა.

23 ოქტომბერს გამომცემლობამ XO-მ საფრანგეთში გამოსცა „მსოფლიოში ქრისტიანთა მდგომარეობის შავი წიგნი“ (800-გვერდიანი), რომლის მომზადებაშიც წვლილი შეიტანა 70-მა ფრანგმა და სხვა უცხოელმა ექსპერტმა, ისტორიკოსმა, ჟურნალისტმა, მღვდელმა და უფლებადამცველმა. ახლა წიგნი მრავალ ენაზე ითარგმნება და, სავარაუდოდ, დიდ ყურადღებას მიიპყრობს. ეს უპრეცედენტო მასალაა, რომელიც სავსეა ციფრებით, ანალიტიკით და თვითმხილველთა ნაამბობით. ის ეფუძნება თვის საბაზს აღარცოვებს.

ავტორების გათვლით, აშხაბად დისკრიმინაციის მსხვერპლი 150-200 მილიონი ქრისტიანია მსოფლიოს 140 ქვეყანაში, ქრისტიანობა კი მსოფლიოში ყველაზე დევნილ რელიგიად იქცა.

სპარსეთის ყურის ომამდე, 1991 წელს, ერაყში 1,5 ქრისტიანი ცხოვრობდა. 2003 წელს, ამერიკულ-ბრიტანული ჩარევის შემდეგ, რომლის შედეგადაც სადამ ჰუსეინის რეჟიმი დაემხო, დამკვიდრდა ქაოზი, გაჩნდა „ალ ქაიდასა“ და ისლამური სახელმწიფოს ახალი განშტოებები და აღმოსავლური ქრისტიანობის ამ აკვანში სულ რაღაც 200 ათასი მორწმუნე დარჩა. ერაყის ირგვლივ — სირიაში, ეგვიპტეში, ირანში, პალესტინაში — უკვე რამდენიმე ათწლეულია, ქრისტიანები დევნის მსხვერპლნი არიან. მათთვის უკვე აღარ დარჩა ადგილი არასტაბილურ გეოპოლიტიკურ არენაზე და ისინი განწირულნი არიან დევ-

ზაფხულში მსოფლიო შეძრწუნებული ადევნებდა თვალს ერაყისა და წინევიში ერაყელი ქრისტიანების ტრაგედიას: ისინი ამ მიწაზე ისლამის გამოჩენამდე დასახლდნენ, მაგრამ ისლამური სახელმწიფოს ფანატიკოსებმა საკუთარი სახლებიდან გაყარეს მხოლოდ იმის გამო, რომ ქრისტიანები იყვნენ

ნისთვის. უფრო შორს, აფრიკაში, ბოქროს თალიბების მიმზადებული სექტა „ბოკო ხარამი“, რომელიც ცდილობს, ნიგერიის ჩრდილოეთი ქრისტიანული მოსახლეობისგან გამოათავისუფლოს. ხოცავენ მთელ სოფლებს და მხოლოდ უკანასკნელი ხუთი წლის განმავლობაში დახოცილი ქრისტიანების რაოდენობამ 3 000-ს გადააჭარბა. სუდანში კი ამ დრომდე არცხრება სამოქალაქო ომი, რომელმაც 35 წლის მანძილზე, სულ მცირე, ორი მილიონი ქრისტიანისა და მუსლიმანის სიცოცხლე შეინირა. სუდანის სამხრეთიდან ქრისტიანებისა და ანიმისტების გამოყოფის შემდეგ, ჩრდილოეთიდან გააძევეს ათასობით ქრისტიანი, რომლებმაც ომის დროს იქპოვეს თავშესაფარი. ეკლესიები და სემინარიები დაიკეტა, რელიგიური კონგრეგაციები კი გაარბოდნენ, რაც თავისთავად ნიშნავდა, რომ ქვეყანაში ქრისტიანების არსებობას ბოლო მოეღებოდა.

„შავი წიგნი“ მოცემულია თვითმხილველების მიერ აღწერილი არა ერთი კონკრეტული სულისშემძვრელი ისტორია.

მაგალითად, 2014 წლის ზაფხულზე ახალგაზრდა სუდანელ გოგონას, მერიამ იმაგს, სიკვდილი მოუსაჯეს რელიგიური განდგომილობის გამო. გოგონა მუსლიმანმა მამამ ადრეულ ასაკშივე მიატოვა და მას ეთიოპიელი დედა ქრისტიანულ გარემოში ზრდიდა, შემდეგ ქრისტიან მისთვის, მაგრამ საბოლოოდ სასამართლოს გადასცეს, რადგან, ისლამური კანონების თანახმად, მამის რელიგიას უნდა მიჰყოლოდა.

პაკისტანელი გოგონას, ასია ბიბის, ისტორიამაც შეძრა მსოფლიო. მას ბრალად დასდეს წინასწარმეტყველის შეურაცხყოფა და ქვეებით ჩაქოლვა მიუსაჯეს. სინამდვილეში, დიდი ხანია, მის ქვეყანაში ღვთის გმობის წინააღმდეგ ბრძოლის კანონი გამოიყენება ისედაც მცირერიცხოვანი ქრისტიანული მოსახლეობის წინააღმდეგ.

აქტიუმი

«თალიბანი» ინდოეთში თავდასხმებით იშუქება

პაკისტანის „თალიბანმა“, რომელმაც რამდენიმე დღის წინათ ინდოეთ-პაკისტანის საზღვარზე ძლიერი აფეთქება განახორციელა, განაცხადა, რომ მომდევნო სამიზნე, შესაძლოა, ინდოეთი იყოს. ორგანიზაციის წარმომადგენელმა ექსანულა ექსანმა განაცხადა, რომ მან ინდოეთის პრემიერი მოლალა ადვანიში შესაძლო თავდასხმების შესახებ გააფრთხილა. „მე უკვე შევატყობინე მოდის, რომ, თუ ჩვენ შეგვიძლია თავდასხმების მოწყობა საზღვრის ერთ მხარეს, ამახ ინდოეთის მხარესაც იოლად შევძლებთ. ვუთხარი, რომ მას ქაშირში მოჯაჰედების სისხლში აქვს ხელი გასვრილი, რაზეც პასუხი უნდა აგოს. მოდი ასობით მუსლიმის მკვლელობა“, — განაცხადა მან.

ერის მიერ ბარაკ ობამას არჩევით გადადგმული დიდი ნაზიჯი იმედგაცრუებით მთავრდება და ეს, უპირველეს ყოვლისა, ელიტების იმედგაცრუებაა. არის რა შავკანიანი, იგი ამერიკისთვის პრინციპულად განსხვავებულ ლიდერს წარმოადგენდა.

ანგარიშსწორების მიზნით. ჯერჯერობით, საერთაშორისო საზოგადოების რეაქციის წყალობით, ამ ორი გოგოს წინააღმდეგ განაჩენი სისრულეში არ მოუყვანიათ. რაც შეეხება ინდოეთს, იქ მთავარი საფრთხე ინდუისტური ექსტრემიზმია. ქვეყნის ქრისტიანებს მოსახლეობის სულ რაღაც 2,5% წარმოადგენს, მაგრამ რადიკალი აქტივისტები მათ ადანაშაულებენ, რომ საავადმყოფოებში, სკოლებსა და უნივერსიტეტებში ინდუისტების გადაბირებით არიან დაკავებული.

2008-ში ორისა შტატში დარბაზები მოხდა, რომელთა დროსაც 500 ადამიანი მოკლდა, ათასობით კი — დარბაზი; განადგურდა ასობით ეკლესია და სკოლა. მას შემდეგ ანტიქრისტიანული აქციები მთავარი იმედგაცრუებით ბრძოლადაა.

ჩრდილოეთ კორეაში ქრისტიანების დევნის მიზეზი, უკვე რელიგიური შეუწყნარებლობა კი არა, სახელმწიფოებრივი ათეიზმია. იქ ქრისტიანებს მუდმივად იჭერენ და ციხეში გზავნიან. ეს ყველაფერი ეხება ინდოეთსაც, სადაც პროტესტანტული და კათოლიკური ეკლესიების პოლიტიკური კონტროლი უფრო ძლიერია, რადგან იდეოლოგიურ დაპირისპირებაში ქრისტიანობა აქტიურად იზიდავს ახალგაზრდობას, მეცნიერებსა და ინტელექტუალებს. ფიზიკური და ფსიქოლოგიური რეპრესიები ქრისტიანული თემების საერთო ხვედრია ის, რომ მუდმივად ცდილობენ მათ იზოლირებას საზოგადოებრივი და საგანმანათლებლო სფეროებისგან.

ჩინეთში 30 მილიონი პროტესტანტია. ისინი იკრებიან საოჯახო ტაძრებში, რომელთაც გულდასმით უფრთხილვას პოლიცია, რადგან ხელისუფლება ამ ტაძრებს პოტენციურ საპროტესტო კერებად მიიჩნევს და პერიოდულად კეტავს. რაც შეეხება 12-დან 24 მილიონამდე კათოლიკეს, მათი ტაძრები ორად და გაყოფილი — ქვეყანაში არსებობს ოფიციალური ეკლესია, რომელიც დაკავშირებულია ჩინეთის კათოლიკეთა პატრიოტულ ასოციაციასთან; მეორეც, არსებობს საიდუმლო ეკლესია, რომელიც თავის უდავო ლიდერად რომის პაპს მიიჩნევს. მასში ჯერ კიდევ არიან ეპისკოპოსები და მღვდლები, რომლებიც შრომით ბანაკებში გაამწყვსეს ან შიდა პატიმრობაში ჰყავთ. **უკვე მრავალი წელია, რინეთში კათოლიკეები მძვინვარეობენ და მათი უფლებები და პატივები იმდენად დაზარალებულია, რომ უკვე მათი უფლებების დაცვა უკვე მთავარი საკითხი გახდა.**

ვიეტნამის ხელისუფლებაც ძლიერ ზეწოლას ახდენს კათოლიკურ და პროტესტანტულ თემებზე, რომლებიც პოლიტიკური თავაშუვანებისა და კორუფციის წინააღმდეგ ბრძოლის ავანგარდში

არიან. რეპრესიები, შესაძლოა, ძალზე დაუნდობელიც იყოს. მაგალითად, ხანოიას გარეუბანში შეტაკებები 2008 წლის შემდეგ არ შეწყვეტილა. დისკრიმინაციის შავ წიგნში მოყვანილი სია ძალიან გრძელია. „დარწმუნებული ვარ, დღეს უფრო მეტად დევნიან ქრისტიანებს, ვიდრე ეკლესიის პირველ საუკუნეებში“, — განაცხადა ივნისში პაპმა ფრანცისკამ. რელიგიების საკითხთა ამერიკელი ექსპერტი და Boston Globe-ს მიმომხილველი ჯონ ალენი ლიად უწოდებს მიმდინარე მდგომარეობას რელიგიურ წმენდას და ქრისტიანობის წინააღმდეგ გაჩაღებულ მსოფლიო ომს.

რადიკალური ისლამისა და დასავლური სამყაროს „ცივილიზაციის შეჯახება“ არ მოიცავს დევნის მთელ არეალს. აზიასა და აფრიკაში ქრისტიანობის გავრცელება საფრთხედ აღიქმება. ჩინეთში ევანგელისტური ეკლესიების მომრავლება განიხილება, როგორც დამანგრეველი მოღვაწეობის პოტენციური საფრთხეების ზრდა. ცენტრალურ აფრიკაში, სადაც ქრისტიანები და მუსლიმანები თითქმის თანაბარი რაოდენობით არიან, ქრისტიანთა მომრავლება საზოგადოებაში დომინანტობის მდგომარეობას იწვევს. თვით საუდის არაბეთშიც კი იქ მომუშავე ფილიპინელების, სამხრეთ კორეელებისა და ლიბანელიებისთვის დაძაბულობა იწვევს სამეფოში განმტკიცებული ულტრა-კონსერვატიული ისლამი. ინდოეთში გავლენიანი ნაციონალური მოძრაობები ქრისტიანობის გავრცელებას აღიქვამენ, როგორც ქვეყნის ინდუისტურ თვითშეგნებაზე თავდასხმას.

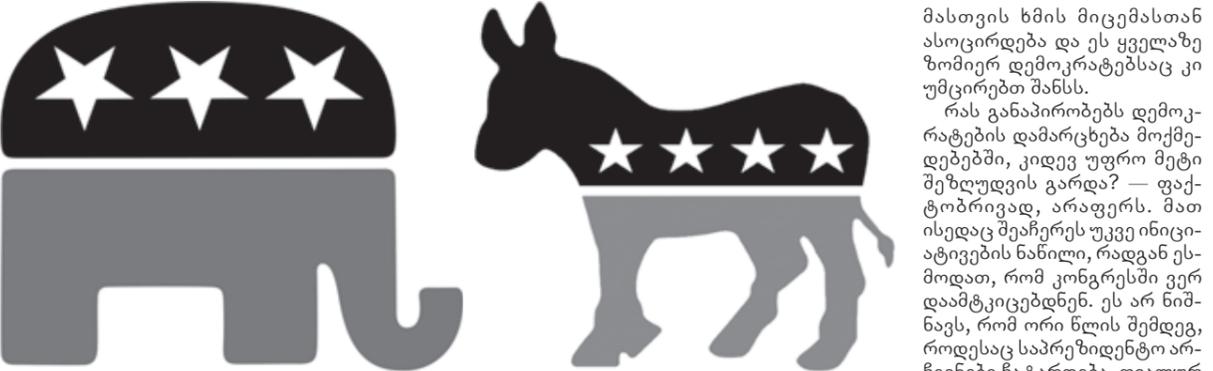
ნიგინის ბოლო ფურცლებზე დომინიკელების ორდენის ყოფილი გენერალური მაგისტრი ტიმოთი რედკლიფი საუბრობს გლობალიზაციაზე, რომელმაც მრავალ ქვეყანაში კულტურული ღირებულებების რღვევა განაპირობა, ძირითადად, ქრისტიანული დასავლეთისგან მომავალ ზეწოლასთან შედარების გამო. მისი თქმით, ისლამი ახალ მიმდევრებს იძენს „გლობალიზებული კულტურის“ მიმართ შეწყნარებლობის გამო.

დასასრულ, წიგნში ინტელექტუალი რეჯი დებერ აღნიშნავს, რომ საერთაშორისო საზოგადოების გულგრილობა და უმოქმედობა ქრისტიანთა დევნის მიმართ შეიძლება აიხსნას შემდეგი მიზეზებით: ქრისტიანთა დევნა არის პრობლემა, რომელიც „შეკადრ კუთხეში“ დგას; მისი მსხვერპლნი „გადაამტკებულად ქრისტიანები“ არიან.

თუნდაც უბრალო ნუსიერებისა და ადამიანთა უფლებების დაცვის გამო პოლიტიკოსებმა და ინტელექტუალებმა უნდა გადახედონ საკუთარ შეხედულებებს.

Slate.fr

«სპილოებმა» სენატორი «პირები» გააპოვეს

ამერიკის მხარეთა კლასიკური პარტიები ახლა სურს და ფონს კლანა დებს, მისთვის გასაგებ, მისაღებ, პოლიტიკური გამოხდომისა და დიდი კავშირების მქონე კლანა

ამერიკა არჩევნებისთვის დაირაზმა, ისევ სამუშაოდ დღეს, როგორც მამა-დამაარსებლებმა დაადგინეს 200-ზე მეტი წლის წინათ. საარჩევნო უბანზე ამერიკელებმა სამუშაოდ დღის დაწყებამდე ან დამთავრების შემდეგ შეირბინეს, აირჩიეს სენატის მესამედი და მთელი წარმომადგენლობითი პალატა. ვადებიც ამერიკის ნარსტიტუციითაა განსაზღვრული და უცვლელია: წარმომადგენლობითი პალატა უნდა იქნეს არჩეული ყოველ ორ წელიწადში ერთხელ, სენატი კი უნდა განახლდეს ყოველ ექვს წელიწადში. მათ შორის კი საპრეზიდენტო არჩევნებია. ობამა ორ წელიწადში წავა, მაგრამ ამერიკაში უკვე აქტიურად განიხილავენ, თუ ვინ მოვა მის ნაცვლად. რაც შეეხება დემოკრატებს, მათ ამ არჩევნებზე უკვე დაკარგეს კონგრესის მეორე პალატა — სენატი. წინასწარი მონაცემებით, იქ 100-დან 51 ადგილი რესპუბლიკელებისაა.

ჯერჯერობით დათვლილი არ არის ყველა შტატის ხმები, მაგრამ უკვე ცნობილია, რომ „სპილოებმა“ (რესპუბლიკელები) „ვირებს“ (დემოკრატების მესახელი) სენატში დასავლეთ ვირჯინიის, სამხრეთ დაკოტას, მონტანას, არკანზასის, კოლორადოს შტატებში მოუგეს და შეინარჩუნეს მნიშვნელოვანი ადგილები ისეთ შტატებში, როგორებიცაა კანზასი და კენტუკი.

ამერიკის ისტორიაში ასეთი რამ რეგულარულად ხდება — პრეზიდენტი კარგავს კანონმდებლებს. მათი უმეტესობა სხვა პარტიის წარმომადგენელია და პრეზიდენტი ვეღარ ახერხებს საკუთარი ინიციატივების, განსაკუთრებით საშინაო პოლიტიკასთან, გადასახადებთან და ბიუჯეტის თანხების განაწილებასთან ერთ სურვილად — დაერღვიო დაკავშირებული მდგომარეობის, დაკანონებას. ეს პოპულარულ პრეზიდენტებსაც კი დამართვიათ, მაგალითად, ფრანკლინ რუზველტს.

ოღ კარგები არიან საიმისოდ, რომ ჰქონდეთ მმართველობის თავისუფალი ფორმა, მაგრამ საკმაოდ კარგები არ არიან, განახლდეს ის ვარდაუფალი.

თუ ურნაში ბიულეტენის ჩაშვებამდე და შემდეგ მოქალაქეებს არ შეუძლიათ, რაიმე გავლენა მოახდინონ საკუთარ რჩევებზე, ეს დემოკრატია კი არა, საარჩევნო შოუა. მედისონმა სხვა საფრთხეც განჭვრიტა წინასწარ — ხელისუფლების თამაში მასებთან. იგი თვლიდა, რომ მთავრობა რაღაც დისტანციას უნდა ინარჩუნებდეს ხალხთან, რათა მასების მყისიერ ახირებებზე რეაგირების სურვილი არ ჰქონდეს, მაგრამ ამავე დროს ანგარიშგაღებულ იყოს ხალხის წინაშე, რათა ავტორიტარული მმართველობისა და თვითნებობის ცდუნებას არ გადააწყვეს.

მას შემდეგ ნაცია პერიოდულად კონსოლიდირებულია ლიდერის ფიგურის ირგვლივ. ასე იყო სამოქალაქო ომის დროს აბრაამ ლინკოლნის შემთხვევაში, ასე იყო ფრანკლინ რუზველტის პრეზიდენტობისას და ასე იყო 11 სექტემბრის ტერაქტების შემდეგაც, როდესაც ჯორჯ ბუშის რეიტინგმა 90%-ს მიაღწია.

მაგრამ ამის შემდეგ, როგორც წესი, ქვეყანა უბრუნდება პარტიებისა და ინტელექტუალების ბალანსს, რაც ახლაც ხდება. მიუხედავად იმისა, რომ ეკონომიკაში მდგომარეობა თითქოს გამოსწორდა, ადამიანებს ეს საკუთარ ხელფასებზე არ უგრძობიათ, რომლის გამოც დემოკრატების რეიტინგი არც თუ სახარბიელოა. უფრო მეტიც, დემოკრატებისთვის ხმის მიცემა ობამა

მასთვის ხმის მიცემასთან ასოცირდება და ეს ყველაზე ზომიერ დემოკრატებსაც კი უმცირებთ შანსს.

რას განაპირობებს დემოკრატების დამარცხება მოქმედებებში, კიდევ უფრო მეტი შეზღუდვის გარდა? — ფაქტობრივად, არაფერს. მათ ისედაც შეაჩერეს უკვე ინიციატივების ნაწილი, რადგან ეს მოდათ, რომ კონგრესში ვერ დაამტკიცებდნენ. ეს არ ნიშნავს, რომ ორი წლის შემდეგ, როდესაც საპრეზიდენტო არჩევნები ჩატარდება, ოვალურ კაბინეტს რესპუბლიკელი პრეზიდენტი დაიკავებს.

შესაძლოა, ყველაფერი პირით იქნეს, ამიტომაც უწოდებენ ჰილარი კლინტონს პრეზიდენტობის მთავარ პრეტენდენტს.

კლინტონების ოჯახის ირგვლივ უკვე კონცენტრირდებიან მომხრეები და უკვე იკრიბება სპონსორების მილიონობით დოლარი. ორივე პოლიტიკოსი აქტიურად დადის შტატებში, სადაც დემოკრატებს ჯერ კიდევ აქვთ რაღაც შანსი.

ერის მიერ ბარაკ ობამას არჩევით გადადგმული დიდი ნაზიჯი იმედგაცრუებით მთავრდება და ეს, უპირველეს ყოვლისა, ელიტების იმედგაცრუებაა. არის რა შავკანიანი, იგი ამერიკისთვის პრინციპულად განსხვავებულ ლიდერს წარმოადგენდა.

ობამა აბსოლუტურად განსხვავებული ტიპაა იყო და ეს ერისა და ელიტის სიამაყეს განაპირობებდა. მაგრამ სიამაყე მალე იმედგაცრუებამ და გაღიზიანებამ ჩაანაცვლა და ახლა, როგორც ჩანს, ისტებლიშმენტში მზადაა, გამოასწოროს შეცდომას.

ოჯახური კავშირები ამერიკას არ აშინებს — ამ ქვეყანაში უკვე სამი ოჯახის ორ-ორი წევრი პრეზიდენტობადაა ადამსები, რუზველტები და ბუშები. ახლა, შესაძლოა, ასეთივე ოჯახად იქცენ კლინტონებიც. ამერიკელებს არ ეშინიათ, რომ ეს შეიძლება მონარქიად ან მონოპოლიად იქცეს. ისინი არაფერს მისცემენ საშუალებას, ქვეყანაზე სრული კონტროლი ჩაიდონ ხელთ.

მართალია, ჯერ კიდევ ადრეა და კიდევ ბევრი რამ შეიძლება შეიცვალოს, მაგრამ ჩანს, რომ ამერიკის მმართველ კლასს ექსპერიმენტები აღარ სურს და ფონს კლანზე დებს, მისთვის გასაგებ, მისაღებ, პოლიტიკური გამოცდილებისა და დიდი კავშირების მქონე კლანზე. mk.ru, globalaffairs.ru

ჯორჯ ბუშმა არჩევნებში გაიმარჯვა
ამერიკის 41-ე პრეზიდენტის შილიშვილმა და 43-ე პრეზიდენტის ძმისშვილმა ჯორჯ პრესკოტ ბუშმა ტეხასის შტატში ადგილობრივ არჩევნებში გაიმარჯვა და მინების კომისიის წევრი გახდა. ეს კომისია განკარგავს შტატის მიწებს და მინერალურ რესურსებს. ნავთობითა და მინებით მდიდარ ტეხასში ამ პოსტს განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა აქვს. წინასწარი შედეგებით, ბუშმა მორს ჩამოიტოვა კონკურენტები და ხმების 60% მოიპოვა. აღსანიშნავია, რომ ის ბუშების დინასტიის ერთადერთი წარმომადგენელია, რომელმაც პირველსავე არჩევნებში გაიმარჯვა. საარჩევნო კამპანიის დროს ჯორჯ პრესკოტ ბუშმა განაცხადა, რომ მამამისი ექსპრეზიდენტი ჯორჯ ბუშის ძმა ჯეი ბუში, დიდი ალბათობით, 2016 წლის საპრეზიდენტო არჩევნებში მიიღებს მონაწილეობას.

რიტორიკის ნაცვლად უშიშროების საბჭო უნდა კონცენტრირდეს კონფლიქტებისა და კრიზისების ალაგების სტანდარტულ პროცედურებზე ადრეული გაფრთხილებისა და ინფორმირების გაუმჯობესებელი მექანიზმების საშუალებით.

არჩევნების წინ ობამას რეიტინგი ჩაკორდულად დაეცა

ამერიკის პრეზიდენტ ბარაკ ობამას ნამდვილად გაუმართლა, რომ მის ქვეყანაში 4 ნოემბრის საარჩევნო ბიულეტენებში მისი სახელი არსად ეწერა. საზოგადოებრივი აზრის ახალი გამოკითხვის შედეგების თანახმად, აშშ-ის პრეზიდენტის მიმართ სიმპათია მოსახლეობის რადიკალურად მცირე რაოდენობამ — სულ რაღაც, 44%-მა გამოხატა.

ამჟამად პრეზიდენტ ობამას რეიტინგი ორ უკანასკნელ საარჩევნო ციკლთან დაკავშირებით მკვეთრად უარესდება. იგივე შეიძლება ითქვას მისი მოღვაწეობისადმი მოსახლეობის დამოკიდებულებაზე. ახლა ობამას ამერიკელთა ნახევარი აღარ იწონებს — ეს სულ 2%-ით ნაკლებია იმ რეკორდზე, რომელიც მან გასული წლის ნოემბერში დაამყარა ჯანდაცვის სისტემაში სიახლეების დანერგვის ფონზე. ამჟამინდელი განსხვავება მოსახლეობის მხრიდან მონონებრებასა და მოუწონლობას შორის სულ რაღაც ექვსი პუნქტი და ეს ობამასთვის ყველაზე უარესი მაჩვენებელია, რაც ნაციონალურ სტენდარტზე შედგა ფეხი.

პოპულარული ამომრჩევლის 53%-ს ობამა არ მოსწონს, მის მიზარტყელი მხარდობის მხოლოდ 43%-ია განწყობილი. გამოკითხვის მონაცემების თანახმად, ის ამერიკელები, რომლებიც ინარჩუნებენ მკაფიო დამოკიდებულებას ობამას პოლიტიკის მიმართ, დიდი ალბათობით, მონანილეობას მიიღებენ არჩევნებში.

იმ რესპონდენტების რაოდენობა, რომლებიც გადაჭრით არაკეთილგანწყობილნი არიან ობამას მიმართ, 24%-ს აღემატება. დაახლოებით სა-

გამოსდა გაეროს უშიშროების საბჭოსთვის

2015 წელს გაეროს უშიშროების საბჭოს შემადგენლობა ხელახლა ფორმირდება, მაგრამ ამით თითქმის არაფერი შეიცვლება. მეორე მსოფლიო ომის გამარჯვებულები — აშშ, დიდი ბრიტანეთი, საფრანგეთი, რუსეთი და ჩინეთი კვლავაც შეინარჩუნებენ ადგილებს VIP-ლოჯში და ვეტოს დადების უფლებას. ხუთი ახალი არამუდმივი წევრი — ახალი ზელანდია, ესპანეთი, ანგოლა, მალაიზია და ვენესუელა საბჭოში ორი წლით გაერთიანდებიან და ჩაანაცვლებენ ავსტრალიას, ლუქსემბურგს, რუანდას, სამხრეთ კორეასა და არგენტინას. ტრიბუნებზე დანარჩენ ხუთ ადგილს კიდევ ერთი წლით დაიკავებენ ჩადი, ჩილი, იორდანია, ლიტვა და ნიგერია.

თუ არ ჩავთვლით ნიგერიას, XXI საუკუნის დანარჩენ უდიდეს მსოფლიო მოთამაშეებს, მათ შორის ბრაზილიას, გერმანიას, ინდოეთს, იაპონიასა და სამხრეთ აფრიკას, ბილეთები არ შეხვედბათ. უშიშროების საბჭოს სტრუქტურის რეფორმირების ყველა მცდელობა იბლოკება.

უშიშროების საბჭოს გარდაქმნა, რომელიც შესაძლებელს გახდის, მაგიდის ირგვლივ ადგილები დაეკავებინათ მსოფლიოს გაცვლიანი სახელმწიფოებს, ყველაზე სასწრაფო რეფორმა არ არის, მაგრამ კვლავაც რჩება ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანესად. უშიშროების საბჭოს ამჟამინდელი სტატუსი, როგორც მშვიდობისა და გლობალური უსაფრთხოების საკითხებში უმაღლესი ინსტანციისა, არ შეიძლება თავისთავად იგულისხმებოდეს. თუ საბჭო მომავალშიც ასეთივე სახის იქნება, როგორც ახლა, საუკეთესო შემთხვევაში, თხოთმედველი წლის შემდეგ მისი ავტორიტეტიც და მსოფლიოს უდიდეს ნაწილში მის მიმართ ნდობის მანდატიც სახიფათოდ დროის საკითხია.

უპირველესი ამოცანა ისაა, რომ უნდა გამოინახოს უშიშროების საბჭოს გლობალური რეპუტაციის ამაღლების საშუალებები. საბჭოს წინაშე მდგარი გამოწვევები, დიდი ხანია, არ ყოფილა ესოდენ მწვავე, როგორც დღესაა. რამდენიმე ათწლეულის მანძილზე არ ყოფილა ამ რაოდენობით კრიზისები მსოფლიოს ამდენ ადგილას, საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართლის ნორმებისა და ადამიანთა უფლებების ამდენი დარღვევა, კონფლიქტების შედეგად დევნილებად ქცეული ამდენი ადამიანი.

ამ გამოწვევებზე საპასუხოდ უშიშროების საბჭო ყო-

უშიშროების საბჭოს გარდაქმნა, რომლის უენსაკლავს გახდის, გაიღოს იკვლივ ადგილები დააკავშირებინათ მსოფლიოს გავლენის სახელმწიფოებს, ყველაზე სასწრაფო ჩაუოკებ არ არის, მაგრამ კვლავაც რჩება ერთ-ერთი უშიშროების საბჭოსთვის

ველთვის ძალზე ცუდად არ მოქმედებდა. მიუხედავად ამისა, მოსახლეობის უსაფრთხოების საკითხი მკვეთრად გამწვავდა აფრიკისა და დასავლეთ აზიის მიმდებარე რეგიონებში. საბჭო კი ძალიან ხშირად არიდებს თავს უსაფრთხოებისა და ადამიანის უფლებათა დაცვის საკითხების გადამწყვეტად, რადგან მას აკავებს „რეალური პოლიტიკის“ დებულებები, მოძველებული აზროვნება, ინსტიტუციონალური შეზღუდვები და არააღიარებული რესურსები. ბოლო დროინდელ ყველაზე საგანგაშო კრიზისებში უშიშროების საბჭო თითქმის სრულად პარალიზებული აღმოჩნდა.

უშიშროების საბჭოს ავტორიტეტის აღდგენისა და გაფართოებისთვის ამჟამად საჭიროა ფოკუსირება ცვლილებებზე, რომლებიც არ საჭიროებს შესწორებების შეტანას გაეროს წესდებაში. კარგი სასტარტო ნერტილი იქნებოდა არსებული წესდების გამოცდილების უფრო აქტიური გამოყენება. განსაკუთრებული შემთხვევების ნორმად უნდა იქცეს. საბჭოს შეუძლია, შედეგადად იმოქმედოს. ეს დამტკიცებულ იქნა სირიის ქიმიურ იარაღთან დაკავშირებული პრობლემის გადაჭრისას, როდესაც დადგინდა იქნა მკაფიო მოთხოვნები და მათი მოგვარების ერთმნიშვნელოვანი ვადები, შემოღებულ იქნა აქტიური მონიტორინგის მექანიზმები და რეგულარუ-

ლი ანგარიშვალდებულება, განისაზღვრა გარკვეული შედეგები ადგილი ვალდებულებების შეუსრულებლობის შემთხვევისთვის.

რიტორიკის ნაცვლად უშიშროების საბჭო უნდა კონცენტრირდეს კონფლიქტებისა და კრიზისების ალაგვის სტანდარტულ პროცედურებზე ადრეული გაფრთხილებისა და ინფორმირების გაუმჯობესებელი მექანიზმების საშუალებით. უშიშროების საბჭომ უნდა აღიაროს, რომ მისი ერთ-ერთი საბაზისო ამოცანაა ადამიანის უფლებათა მასობრივი დარღვევების შესახებ გაფრთხილება და ამ დარღვევებზე რეაგირება. საბჭო უნდა დაეხმაროს გაეროს გენერალურ მდივანს, გაათავისუფლდეს ზედმეტი შფოთვისგან გაეროს წესდების 99-ე მუხლით მინიჭებული უფლებამოსილების აქტიური გამოყენებასთან დაკავშირებით. ეს არის უფლება, გაეროს უშიშროების საბჭოზე განსახილველად გაიტანოს საკითხები საკუთარი შეხედულებისამებრ.

ახლა გაჩნდა მწვავე საჭიროება კონსენსუსის აღდგენის იმასთან დაკავშირებით, თუ კონკრეტულად როგორაა მოქმედება საჭირო იმდენად მძიმე მასობრივი დანაშაულების შემთხვევაში, რომლებიც, შესაძლოა, სამხედრო ჩარევის საჭიროება წარმოშვან. საფრანგეთმა მართლაც რადიკალური ცვლილებების ვა-

რიანტი წარმოადგინა: უშიშროების საბჭოს მუდმივი წევრები, უკიდურეს შემთხვევაში მამინ, როდესაც საქმე არ ეხება მათთვის სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვან ნაციონალურ ინტერესებს, უარს აცხადებენ ვეტოს უფლებაზე, თუ მასობრივი დანაშაულებრივი ბოროტმოქმედება დასტურდება რაიმე მისაღები ფორმით, მაგალითად, გაეროს გენერალური მდივნის მიერ, მაგრამ ამ წინადადების მიღება ადვილი საქმე არ იქნება. ბრიტანეთმა განაცხადა, რომ მზადაა ამ წინადადების განსახილველად, მაგრამ რუსეთმა ლიად გამოხატა წინააღმდეგობა, ჩინეთი დუმს, აშშ კი ხმაურს არ ტყვის, მაგრამ თავადაც არ უჭერს მხარს ამ ვარიანტს.

ამგვარი რეაქცია კიდევ ერთხელ ადასტურებს, რომ მთავარი ცვლილებები უნდა მოხდეს უშიშროების საბჭოს მუდმივი წევრების მენტალიტეტში. მათ უნდა გაიხსენონ, თუ რამხელა პასუხისმგებლობა აქვთ მთელი მსოფლიოს წინაშე, რომ მათი პირველი რიგის ამოცანა თანამშრომლობისთვის ნიადაგის მოძებნაა. წინააღმდეგ შემთხვევაში, გაეროს უშიშროების საბჭოს გლობალური ავტორიტეტი ნელ-ნელა გაქრება, საბჭო პირისპირ შეეჯახება მარგინალიზაციისა და უკან დახვევის — ცივი ომის უძღურების პერიოდთან დაბრუნების საფრთხეს.

Project Syndicate

კატალონია ხანტარული ხელისუფლებას არ ეპოჩილავს

კატალონიის ხელისუფლებამ მიიღო გადაწყვეტილება, არ დაემორჩილოს ესპანეთის საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილებას და მიინც გამართოს 9 ნოემბრისთვის დაგეგმილი პლენისციტი, რომელზეც კატალონიის დამოუკიდებლობის საკითხია გამოტანილი. „ყველაფერი მზადაა გამოკითხვისთვის. კატალონიის მთავრობამ გადაწყვიტა, გააგრძელოს ეს პროცესი, რადგან უნდა უზრუნველყოს ადგილობრივი მოსახლეობის სიტყვის თავისუფლება“, — განაცხადა კატალონიის მთავრობის პრესმდივანმა. მან აღნიშნა, რომ კატალონიის მთავრობამ უმალეს სასამართლოში შეიტანა სარჩელი, რომელშიც ესპანეთის ხელისუფლებას „მონანილეობისა და აზრის გამოხატვის უფლებების“ დარღვევაში სდებს ბრალს. ბოლო გამოკითხვებით, კატალონიელთა 49%-ზე ოდნავ მეტი დამოუკიდებლობას დაუჭერს მხარს.

აშშ-ის შეიარაღებული ძალების ინფორმაციით, „ნოდონები“ დამზადებულია იაპონიაში განლაგებულ აშშ-ის სამხედრო ბაზებზე. კორეის სახალხო დემოკრატიულ რესპუბლიკაში სულ 200 ამგვარი რაკეტაა მწყობრში.

ფსენიანება კონტინენტთაშორისი ბირთვული რაკეტა შექმნა?

როგორც ჩანს, კორეის სახალხო-დემოკრატიულმა რესპუბლიკამ მოახერხა, ბირთვული ქობინით აღჭურვა დიდი დაშორების ბალისტიკური რაკეტა, რომელსაც აშშ-ის ტერიტორიაზე შეუძლია მიღწევა. რამდენიმე დღის წინათ ეს ვარაუდი გამოთქვა სამხრეთ კორეაში ბაზირებული ამერიკის ჯარების მეთაურმა, გენერალმა კურტის სკაპაროტიმ. მან აღნიშნა, რომ ეჭვგარეშეა, ჩრდილოეთ კორეა მუშაობს ბირთვული ქობინების ზომისა და წონის შემცირებაზე. თუ ის ამ საქმეში წარმატებებს მიაღწევს, პროგრამა გაცილებით სახიფათო გახდება.

უფრო კომპაქტური ბირთვული ქობინები ნიშნავს, რომ იაპონია კორეული რაკეტების მიღწევის არეალში მოექცევა, რომელიც აუცილებლად მეცხვის განლაგებებს უსაფრთხოების სფეროში.

სკაპაროტიმ პრესკონფერენციაზე განაცხადა: „კორეის სახალხო-დემოკრატიულმა რესპუბლიკამ შეიმუშავა მომცრო ზომის ქობინები საშუალო და შორი მანძილის ბალისტიკურ რაკეტებზე დასაყენებლად. ჩრდილოეთ კორეა უკვე ფლობს ბირთვული ქობინების საშუალო და შორი მანძილის ბალისტიკური რაკეტების გაშვების ტექნოლო-

გიებს. დიდი ალბათობით, მას აქვს ამგვარი რაკეტების გადანიშნვის საჭირო სატრანსპორტო საშუალებები“. მიუხედავად ამისა, ჩრდილოეთ კორეას ჯერ არ განუხორციელებია საშუალო და შორი მანძილის ბირთვულ ქობინების გაშვება. „მე, როგორც მთავარსარდალი, მივინიშნე, რომ არ გვაქვს უფლება, გვეჯეროდეს, რომ ჩრდილოეთ კორეამ ჯერ კიდევ ვერ მიაღწია მიზანს“, — აცხადებს ოფიცერი.

არსებობს ალბათობა, რომ ჩრდილოკორეული ბირთვული რაკეტები არის კონტინენტთაშორისი ბალისტიკური რაკეტები „KN08“ (ამერიკული კლასიფიკაციით).

სკაპაროტის განცხადებით, ჩრდილოეთ კორეას ჯერჯერობით არ აქვს ბალისტიკური რაკეტები მომცრო ბირთვული ქობინებით, რომლებიც მზადაა გასაშვებად, მაგრამ, თუ შემთქმელიდან გამოდინარე ვიმჯელებთ, აშშ-ის შეიარაღებული ძალები მიიწვევენ, რომ ჩრდილოეთ კორეას აქვს ბირთვული ქობინების ზომისა და წონის შემცირების აუცილებელი ტექნოლოგიები.

ამ სიტყვებისადმი სერიოზული მიდგომაა საჭირო, რადგან ისინი ოფიციალურად წარმოთქვა ჯარების მთავარსარდალმა, რომელიც ჩრდილოეთ კორეისგან მომავალ სამხედრო საფრთხეს პირისპირ შეპყრებას. დიდი ალბათობით, ეს ნიშნავს, რომ კორეამ უკვე შექმნა საშუალო და შორი მანძილის ბირთვული ბალისტიკური რაკეტები.

ამრიგად, აშშ-მა მაინც ვერ შეუშალა ხელი კორეის სახალხო-დემოკრატიულ რესპუბ-

ლიკას საკუთარი ბირთვული იარაღის შექმნაში. გადაჭარბებული არ იქნება, თუ ვიტყვით, რომ ყველა მცდელობა ამაოდ ჩაიარა.

ეს ასევე ნიშნავს, რომ ჩრდილოეთ კორეა ოფიციალურად იქცა ბირთვულ სახელმწიფოდ, ანუ შეიძლება ითქვას, რომ მისი ბირთვული პროგრამის პრობლემამ შეუქცევადობის ზღვარი გადალახა.

კორეის სახალხო დემოკრატიულმა რესპუბლიკამ ბირთვული გამოცდები სამჯერ ჩაატარა — 2006-ში, 2009-ში და 2013-ში. გამოცდების მთავარი მიზანი იყო ბირთვული ქობინების ზომისა და წონის შემცირება ბალისტიკურ რაკეტებზე მათ დასაყენებლად. იგულისხმებოდა, რომ შემცირებული ბირთვული ქობინი დაყენდებოდა „ტეპოდონ-2“-სა და „ნოდონ“-ზე. „ტეპოდონ-2“ არის კონტინენტთაშორისი ბალისტიკური რაკეტა, რომელსაც აშშ-ის ტერიტორიაზე შეუძლია მიღწევა.

ბოლო „ნოდონი“ არის საშუალო სიშორის რაკეტა, რომლის მოქმედების რადიუსიც მთლ-

იანად ფარავს ყაზახეთის რესპუბლიკისა და იაპონიის ტერიტორიებს.

აშშ-ის შეიარაღებული ძალების ინფორმაციით, „ნოდონები“ დამზადებულია იაპონიაში განლაგებულ აშშ-ის სამხედრო ბაზებზე. კორეის სახალხო დემოკრატიულ რესპუბლიკაში სულ 200 ამგვარი რაკეტაა მწყობრში. სკაპაროტის ნათქვამი ნიშნავს, რომ ჩრდილოეთ კორეამ პრაქტიკულად წარმატებას მიაღწია ბალისტიკურ რაკეტებზე ბირ-

თვული ქობინების დაყენების საკითხში. და ეს რაკეტები მთავრებულია იაპონიისკენ და სერიოზული მასშტაბებით ცვლის იაპონიის უსაფრთხოების უზრუნველყოფის სფეროში არსებულ განლაგებას.

სავარაუდოდ, ფსენიანი ფართოდ გამოიყენებს ბირთვულ მუქარას არა რეალური, არამედ პოლიტიკური მიზნების მისაღწევად. იაპონიას ისლა დარჩენილა, გულმოდგინედ ადევნოს თვალი მის ქმედებებს.

JB Press

როგორც ახალი კვლევის შედეგებმა ცხადყო, პლანეტის მოსახლეობის ზრდის შეჩერების ყველა მცდელობა წარუმატებლობისთვისაა განწირული. მაშ, რა ვქნათ? რაოდენ ძნელიც უნდა იყოს ჩვენთვის ამის დაჯერება, არსებობს დადასტურებული მონაცემები, რომელთა თანახმადაც ამჟამად პლანეტაზე ცხოვრობს ყველა იმ ადამიანთა 14%, რომლებიც დედამიწაზე ოდესმე გაჩენილან.

ჩვენ ძალიან ბევრი ვართ. ზოგიერთების აზრით, წარმოუდგენლად ბევრიც. და, როგორც ავსტრალიის ადელაიდის უნივერსიტეტის მეცნიერთა მიერ ჩატარებული კვლევის შედეგები ადასტურებს, კაცობრიობას არ შეუძლია შეაჩეროს მოსახლეობის ზრდა.

ახალი კვლევის თანახმად, მეცნიერებმა მსოფლიო ჯანდაცვის ორგანიზაციისა და აშშ-ის მოსახლეობის აღწერის ბიუროს მიერ მიწოდებული ინფორმაცია პლანეტის მოსახლეობის შესახებ ჩატვირთეს კომპიუტერულ მოდელში, რომელშიც ცვლილებებსაც შემდეგ შეისწავლიდნენ სხვადასხვა ცვლილების შესაბამისი სცენარების შემთხვევებისთვის. ამ ცვლილებებს პოტენციურად მოსახლეობის რაოდენობის შემცირება უნდა გამოეწვია. კვლევის შედეგები აბსოლუტურად უიმედოდ აღმოჩნდა. მაგალითად, საზოგადოებაში ქალთა პოპულაციის გამყარება და რეპროდუქციის საკითხებში მათთვის

სრული თავისუფლების მინიჭება პლანეტაზე მოსახლეობის შემცირებას ხელს არ შეუწყობს. გლობალური პანდემიაც კი ვერ შეამცირებს პლანეტის მოსახლეობას გონივრულ მაჩვენებლებამდე.

მეცნიერთა პროგნოზების თანახმად, 2100 წელს დედამიწაზე ადამიანთა რაოდენობა 10,4 მილიარდს გასწვრივ — ეს არის რამდენადმე ოპტიმისტური შეხედულება პრობლემაზე, ვიდრე ის, რაც სხვა კვლევის ავტორებმა გაახმოვანეს. ამ უკანასკნელთა მტკიცებით, უკვე საუკუნის დასასრულს დედამიწაზე 11 მილიარდი ადამიანი იცხოვრებს და ეს განსაკუთრებით სერიოზული პრობლემაა, რადგან ამგვარი მონაცემები მოწმობს, რომ მოსახლეობის ზრდა, რომელიც უკვე ემუქრება პლანეტას და განაპირობებს კლიმატის ცვლილებას, შესაძლოა, გადაუჭრელ პრობლემად იქცეს.

ამ ყველაფერთან დაკავშირებით მეცნიერებმა აღნიშნეს: „ჩვენ გაცილებით დაფრთხილნი, როდესაც გავარკვეით, რომ ერთ-ერთი სცენარის მიხედვით, თვით ხუთწლიანი მსოფლიო ომიც კი, რომლის შედეგადაც პროცენტული თანაფარდობით იმდენივე ადამიანი მოკვდება, რამდენიც ბირთვული და მეორე მსოფლიო ომებისას ერთად, მხოლოდ

ძალიან ბევრი ვართ

უმნიშვნელოდ შეცვლის 21-ე საუკუნეში მოსახლეობის ზრდის მაჩვენებელი მრუდის ტრაექტორიას.“

„მიუხედავად გატარებული ზომებისა, აქამდე მოსახლეობის რაოდენობა ისეთი სისწრაფით იზრდება, რომ ჩვენ უკვე აღარ შეგვიძლია ამ ზრდის შეჩერება, რათა შემდგომ ასწლეულში კაცობრი-

ბის გადარჩენის პრობლემა გადავჭრათ“, — აღნიშნა კვლევის ავტორმა კორი ბრედლოუმ.

სხვაგვარად რომ ვთქვათ, უკვე ძალზე გვიანაა, თუმცა კვლევის ავტორები ამ სიახლეს ოპტიმისტური კუთხით აღიქვამენ. მათი აზრით, საჭირო ალარაა, ადამიანებს აუკრძალონ ერთზე მეტი შვილის

გაჩენა, რადგან ეს აკრძალვა მთელი კაცობრიობის მასშტაბითაც რომ დაწესდეს, მისი შედეგი მხოლოდ მრავალი წლის შემდეგ შეიძლება იგრძნონ ჩვენმა შთამომავლებმა. მათივე აზრით, ახლა ჩვენთვის აუცილებელია, ძირფესვიანად შევცვალოთ ცხოვრების წესი — მასშტაბურად დაინერგოს ტექნოლოგიური სიახლეები, გამოყენებულ იქნეს განახლებადი ენერჯის წყაროები, შემცირდეს ბუნებრივი რესურსების მოხმარების მასშტაბები, გაიზარდოს წარჩენების გადაამუშავება.

დაახლოებით ანალოგიურ დასკვნებამდე მივიდნენ ზაფხულში ჩატარებული კვლევის ავტორებიც. მინესოტას უნივერსიტეტის მეცნიერთა აზრით, აზოტოვანი სასუქის რაციონალური გამოყენება და ხორცის ნაკლები გამოყენება დამატებით სამილიარდ ადამიანს უზრუნველყოფს სურსათით. ასე რომ, ბუნებრივი რესურსების რაციონალურად მოხმარებაზე გადასვლა კაცობრიობისთვის ბევრად უფრო იოლი და მომგებიანია, ვიდრე პლანეტის მოსახლეობის რაოდენობის კონტროლი...
Salon

აქაჩა

ნატო პენტაგონს ეპრობაში ჯარების გაზარდვას სთხოვს

ევროპაში ნატოს ჯარების მთავარსარდალი, გენერალი ფილიპ ბრიდლავი პენტაგონს რუსული საფრთხის გამო ევროპაში დამატებითი ჯარებისა და შეიარაღების გადასროლას სთხოვს. როგორც გენერალმა განაცხადა, მან აშშ-ს სთხოვა ამერიკული კონტინენტის გაზრდა ბალტიისპირეთში, პოლონეთსა და რუმინეთში. ბრიდლავმა დასავლეთი გააფრთხილა, რომ ნატო და მოსკოვი „სტრატეგიულად გარდამტეხი მომენტისკენ“ მიექანებიან. გენერლის განცხადებით, საქმე „დემარკაციისა და უკრაინა-რუსეთის მოქმედი საზღვრის გადასინჯვისკენ მიდის“. მისი თქმით, „ასეთ პირობებში, შესაძლოა, გაყინული კონფლიქტის ჩამოყალიბება“.

გეგუნი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მართალია, სოლომონ ისაკიჩი ლიტერატურული პერსონაჟია, მაგრამ იმნაირი კაცი, თავისი მილიონებით დღევანდელ საქართველოში რომ ეცხოვრა, უეჭველად გახდებოდა პრეზიდენტი ან პრემიერი. სამწუხაროდ, საქართველოში ყველაფერი უსაძლებელია.

ღმერთო გვიხველე...

თავისუფლების წყარო დამოუკიდებლობიდან იღებს სათავეს, მაგრამ მხოლოდ დამოუკიდებლობის მოპოვება არ ნიშნავს თავისუფლებას. მთავარი მაინც არის ის, რას ემიჯნები და რისგან ხდები დამოუკიდებელი. სხვადასხვა ქვეყნისა და ადამიანის პიროვნული თავისუფლება. ქვეყანას საკუთარი თავი თუ თავითონ ეკუთვნის (როგორც ილია ბრძანებდა „მგზავრის წერილებში“), მაშინ ის დამოუკიდებელია, მაგრამ დამოუკიდებელ სახელმწიფოში პიროვნება შეიძლება სულაც არ იყოს თავისუფალი, მიუხედავად იმისა, მას ეს უფლება კანონით აქვს თუ არა გარანტირებული. თუ ადამიანის ბუნება მიდრეკილია გაუცნობიერებელი ვნებების მორჩილებისკენ, ვერანაირი კანონი და თავისუფლების ქადაგება ვერ იხსნის მას მონობისგან.

შეიძლება არც ისე სასიამოვნო შედარება იყოს, მაგრამ მაინც უნდა ითქვას, რომ დღევანდელი „ქართული თავისუფლება“ ეზოში დაბმული ძაღლის ყოფას მაგონებს. ძაღლს დღისით აბამენ, საღამოს კი აუშვებენ ხოლმე და მთელი დღის განმავლობაში სივრცეში ზღუდული ძაღლი „თავისუფლებას“ რომ იგრძნობს, დარბის, ლობე-ყორეს ედება და ასე ხარჯავს მოზღვავებულ ენერჯიას. მერე ბეზრდება ეს უაზრო მოძრაობა და დღუნდება. დამით ძაღლს არ აქვს ვინაობა და გამთენიისას, რომ მოშივდება, თვითონ მიდის დასაბამელთან, რადგან ინსტიქტით ხვდება, რომ იქ საკვებს მიუტანენ.

ზემოთ „ქართული“ თავისუფლება ვახსენე, მაგრამ აქვე ვსვამ კითხვას — არის კი სხვაგან ადამიანის თავისუფლების პრობლემა უფრო პუმიანურად გადაწყვეტილი? ვეჭვობ, არა! ოღონდ, განსხვავება ის არის, რომ დემოკრატიულ ქვეყნებში „ძაღლს“ უფრო გრძელი ჯაჭვით აბამენ და რიცხვით აუშვებენ, იმდენს არ ირბენს, რამდენსაც ჩვენებური „ძაღლი“, რადგან თავიდანვე უფრო ვრცელი არეალი ჰქონდა დათმობილი და, შეზღუდულობის განცდა ნაკლებად აწუხებს. ამგვარი თავისუფლება იმედგაცრუების და მორცხვით განცდით შერყეული პროტესტის ტალ-

ღებზე იწყებს ქანაობას. თავისუფლებამ ვერ იკმარა მატერიალური კეთილდღეობა. დემოკრატიული სამყარო კი ჯიუტად ამტკიცებს, რომ მინიმალური ბედნიერება და ადამიანის თავისუფლება მეტწილად მატერიალურ კეთილდღეობაზე დაფუძნებული და ყველაფერს აწესრიგებს პური და ხანაზობა. თანამედროვე სამყაროში თავისუფლებას შინაარსი შეუცვალა და ადამიანები მიუშვა იმ ვნებების დაკმაყოფილებისაკენ, რომლებიც მათ თავიანთი და ცემული ბუნებისგან მოსდგამდათ. ამ გზით თუ ვივლით, ყველაფერი მარტივია და აღარ გვჭირდება ეგოიზმისგან თავის დანებება, მანკიერი ჩვევებისგან გათავისუფლება, თავის დაცვა არასწორი წარმოდგენისა და ამპარკავიზმისგან. არადა, სრულყოფილ პიროვნულ თავისუფლებას სწორედ სულის ამ მომავლედინებელ ჩვევებთან ბრძოლაში უნდა მოვიპოვებდეთ. თავისუფლების არსის თანდათანობითი შეცვლა და მისი გადაყვანა მიშვეტულობის შენიღბულ კალაპოტში, კარგა ხანია, მიმდინარეობს ქართველი ხალხის ცნობიერებაში. ბევრი რამ, რაც აქამდე მიუღებელი იყო ჩვენს საზოგადოებაში, დღეს უკვე ჩვეულებრივ მოვლენად იქცა.

მანკიერებაა, აგრეთვე, სხვათა ჩვევების განუსჯელად აყოლა. ჩვენი ახალგაზრდობა,

პეკაიჩი გვასწავს იმის თქმას, რომ ჩვენ არ ვაპირებთ ნაესკულიდან მოწყობას, არ ვაპირებთ ჩვენს კულტურულ მემკვიდრეობაზე უარის თქმას. ჩვენ არ ვივლით მოგვიანდელ უნაესკულად და «თავისუფალი პიროვნება» ყველაფერს ვერ ვიძლევათ განუსჯელად. არ ვაპირებთ ხალხს გააყენოთ პიროვნებას და გააყენოთ, რამდენსაც უნდა, უფლებათა დახვის ნიღბით, უნდათ, შემოგვაპარონ

ქალაქში თუ სოფლადა, დახვეწილ ფინსს იცვამს. ასევე ევროპაში და აქაურებიც ბაძავენ მათ. ერთი მეხედვით ამაში გასაკვირი არაფერი უნდა იყოს, მაგრამ განსხვავება არის ის, რომ ევროპაში მოზებრდა ახალი, დაუხვეწელ-დაუკერებელი ტანსაცმლის ჩაცმა, მოყიჭი და სიმდიდრე და, ფუფუნებამ სულიერი სიმშვიდე რომ ვერ მოუტანა, პროტესტის ნიშნად სიმდიდრეს მოგონილი სილატაკე დაუპირისპირა. ჩვენს ახალგაზრდებს და მათ მშობლებს არ გაუფლავია ფუფუნებით მოყიჭების პერიოდი, არ გაუცვლეთათ ახალი ტანსაცმელი, ევროპიდან შემოტანილი ე. წ. მეორადებით შეიმოსნენ და როგორ უნდა მიბაძონ

ევროპელებს? ეს სიტუაცია მაგონებს მართლაც მეჯობისას ერთი წლით ჩამორჩენილ მხედარს, რომელსაც ხელმეორედ დაეწინევენ და ასე საქმიანობდნენ მოჩინდა მონინავეთა რიგებში. არაბუნებრივ მდგომარეობაში ყოფნა სულიერად ამახინჯებს ადამიანს და ის უნებურად კარგავს პიროვნულ თვისებებს.

დამოუკიდებლობის გამოცხადების დღიდან ორ ათეულზე მეტი წელი გავიდა. ისტორიისთვის ეს წამიც არ არის, მაგრამ საკმარისი უნდა იყოს იმისთვის, რომ შევიცნოთ, რა გვინდა, სად მივდივართ და რატომ მივდივართ იქ, სადაც მივდივართ. ჩვენ ამ კითხვებთან არც ერთს პასუხი არ გვაქვს: არ მივით, რა გვინდა, არ მივით, სად მივდივართ და არც ის ვიცით, რატომ მივდივართ იქ, სადაც მივდივართ. ჩვენ ამ კითხვებთან არც ერთს პასუხი არ გვაქვს: არ მივით, რა გვინდა, არ მივით, სად მივდივართ და არც ის ვიცით, რატომ მივდივართ იქ, სადაც მივდივართ.

ერს იცნობს და დოლარაჟში გვაბანავესო. მან კი თავისი კლანი გააბაძინა, ხალხი კი სისხლში აბანავეს.

ჩვენ (ხალხმა) რამდენიმეჯერ ჩავატარეთ არჩევნები და, პირველის გარდა, ყოველთვის დავმარცხდით. დავმარცხდით მაშინაც, როცა თავი გამარჯვებული გვეგონა, ვინაიდან, ვინც ერის წინამძღოლად წარმოგვიდგინეს, „არაქართულად იყო განვრთნილი“.

მაცხოვარი სიკეთის მარცვალს ღარიბებში ეძებდა. ღარიბებს არ აქვთ ქონება, მაგრამ შერჩენილი აქვთ გულწრფელობა და თავმდაბლობა; მათში უფრო იპოვება ის ღვთიური სულიერი საგანძურები, სოფელს კი არ უშვარს ჭკვიანი ღარიბი. ფიქრობენ, ჭკუა რომ ჰქონდეს, მდიდარი იქნებოდაო. პოლიტიკურ არენაზე გამოჩნდა ცხონებული ბადრი პატარკაციშვილი და ლამის მთელი საქართველო აიყოლია, ფიქრობდნენ, მილიარდერია და გვიშველისო. მერე გამოჩნდა ბიძინა ივანიშვილი და ის გახდა „მხსნელი და გადამარჩენი“. მინისტრებს, სოლომონ ისაკიჩს დაჯდუნაშვილს ჩვენს დროში რომ ეცხოვრა, უარს იტყობდა თანამედროვე რაინდიო მისი ძალიან შვილის შერთვაზე? მართალია, სოლომონ ისაკიჩი ლიტერატურული პერსონაჟია, მაგრამ იმნაირი კაცი, თავისი მილიონებით დღევანდელ საქართველოში რომ ეცხოვრა, უეჭველად გახდებოდა პრეზიდენტი ან პრემიერი. სამწუხაროდ, საქართველოში ყველაფერი უსაძლებელია.

უცნაური „ჩვენული“ მონანიებაც... საქართველოს პირველი პრეზიდენტი მოკლეს თუ თავი მოკლევინეს (სულერთია), ამით უმძიმესი ცოდვა ჩაიდინეს ღვთისა და ერის წინაშე. ისინი, ვინც მას ებრძოდნენ, ახლა ურცხვად ამბობენ, შეცვლით და მოვიწინითო. თურმე რა ადვილი ყოფილა ცოდვისგან განთავისუფლება... ტელევიზიით იტყვი, — მოვიწინითო და მორჩა! შეგიძლია ისევე ჭკუის მასწავლებლად მოველინო ხალხს, ისევე იბოროტო და ასევე აკრიტიკო, ერთი სიტყვა „მოვიწინითო“ რომ ნამოცედა, ამით ცოდვა მოგეხსნა და უკვე „განმენდილს“ შეგიძლია თავანული დადიოდე, არაფრის გრცხვენოდე და არავის გერიდებოდე.

ღმერთო, გვიშველე! შენ მოგვამდღე საკუთარ ცოდვებზე გლოვის ნიჭი, ▶

არ ვიხით, რა გვინდა, არ ვიხით, სად მივდივართ და არც ის ვიხით, რატომ მივდივართ იქ, სადაც მივდივართ

ბრიუსელში საპროტესტო აქციაში არაულობაში გადაიხარდა

ბელგიაში მიმდინარეობს საყოველთაო გაფიცვა ქვეყნის მთავრობის მიერ გამოცხადებული მკაცრი ეკონომიკის პოლიტიკის წინააღმდეგ. 6 ნოემბერს ბრიუსელში გამართული დემონსტრაციისას, რომელშიც ბელგიის სხვადასხვა კუთხიდან ჩამოსული მოქალაქეებიც მონაწილეობდნენ, შეტაკება მოხდა დემონსტრანტებსა და პოლიციელებს შორის. დემონსტრანტებმა სამართალდამცველებს ქვები დაუშინეს. პოლიციელებმა კი ცრემლმდენი გაზი და წყალსატყორცი

მონყოლობა გამოიყენეს. შეტაკების შედეგად დაშავდა რამდენიმე ადამიანი, მათ შორის, პოლიციელები. საპროტესტო აქციაში, რომლის ორგანიზატორები არიან ბელგიის სამი დიდი პროფკავშირული გაერთიანების ხელმძღვანელები, 100 ათასზე მეტი ადამიანი მონაწილეობდა. დემონსტრანტთა შორის იყვნენ საზოგადოებრივი ტრანსპორტის, სკოლების, ანტეერპენის პორტის, აგრეთვე, სამრეწველო კომპანიების თანამშრომლები.

WORLD

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ჩვენ არაფერი გავითვალისწინეთ, ისევე ისა ვართ, რაც ოდეს ვიყავით: გათითოებად ვართ, ერთმანეთს დაპირისპირებული, მოყვასის წარმატებით დაპოვნისთვის. ლეჩხაუბი, სიმაღლიანი, ანდაზები კი მამაკაცის უარყოფითი გზამკვლევი; მშვენიერ სიყვარულზე და გულში სიძულვილი გვაქვს ჩაკრივით; სიკეთეს ვაძაბავთ და ძვირად იმსახურებთ საპირისპიროს ჩვენი ვართ. წარმატებას ვეძებთ, მთელი ჩვენი არის, მთელი იმას ვერ ვხედავთ, რომ დიდი ხანია, ის ალარ არის ჩვენი. ვერა ვხედავთ, რომ გული კალხის ზეგავლენის ქვეშ ვიმყოფებით — სატანა მიდის იმ, სადაც მთელი არ ეგულება.

მონანიების ნიჭი, საკუთარი სულის დახსნის ნიჭი და ბევრი სხვა ლეიტორი ნიჭი, რომლებიც ჩვენში მოკვლევინებენ სატანას ამპარტავნობისა და მედიდრობის სანაცვლოდ.

რატომ გვინდა, ასე ნეტარებით ვიცხოვროთ ჩვენ მიერ გამოგონილ ილუზიურ სამყაროში? რატომ ვეძებთ მეგობრებს მტრებს და მტრებს მეგობრებს?

იქნებ გვეცისა და უნდობლობის ჭია შევპაროთ ამ სტრიქონების ავტორს და რეალობის ალქმის უნარი აღარ აქვს? გამოორცხული არავფერია, მაგრამ რა ვქნა, როცა ვერ ვხედავ მეგობარ ქვეყნებს ჩემი ქვეყნის გარშემო? რუსეთსა და აფხაზეთს და სამაჩაბლოს თუ ჩამოგვატყდა, „მეგობარი“ თურქეთს რატომ არ ვეუბნებით, რომ არტანუჯი, ტაო-კლარჯეთი და ტრაპიზონის მხარე დაპირისპირების საინგლო რატომ შეგატოვებთ აზერბაიჯანს ან რად გაეშუმებულენარ სომხური აგრესიის ნინაზე?

სხვისი ქვეყნის ძლიერებისთვის კი, მოგვცათ ლხენა, თავი არ დაუზოგავთ ქართველებს, სამშობლოს კი ცოტანი თუ გამოადგინენ. **გაპირსა-ნა-ნოთ შპს-ს ხაზის კარზე უნდა წავიკაინოთ და სახაპის დვანლი, ეპიკატაში — მამლეძენი, რუსეთში — პატრი გუბარათიანი, სტალინი, ორჯონიძიძე, ბერიანი და სხვანი... ნიჭიერება არ გვაქვს, მაგრამ შევძლებთ, პირველკაცი ვიყოფით და ვეძებთ მთელი ჩვენი ვართ.**

«მეგობარ» თუჩვეთ რატომ არ ვეუბნებით, რომ არტანუჯი, ტაო-კლარჯეთი და ტრაპიზონის მხარე დაპირისპირებულია უნდა წავიკაინოთ და სახაპის დვანლი, ეპიკატაში — მამლეძენი, რუსეთში — პატრი გუბარათიანი, სტალინი, ორჯონიძიძე, ბერიანი და სხვანი... ნიჭიერება არ გვაქვს, მაგრამ შევძლებთ, პირველკაცი ვიყოფით და ვეძებთ მთელი ჩვენი ვართ.

თავისუფლება და დამოუკიდებლობა, უნიწარესად, ფიქრისა და განსჯისთვის უნდა გამოგვეყენებინა. ვითარდებიან ისინი, ვინც წარსულის შეცდომებს არ იმეორებენ. **ჩვენ არაფერი გავითვალისწინეთ, ისევე ისა ვართ, რაც ოდეს ვიყავით:** გათითოებად ვართ, ერთმანეთს დაპირისპირებული, მოყვასის წარმატებით დაპოვნისთვის. ლეჩხაუბი, სიმაღლიანი, ანდაზები კი მამაკაცის უარყოფითი გზამკვლევი; მშვენიერ სიყვარულზე და გულში სიძულვილი გვაქვს ჩაკრივით; სიკეთეს ვაძაბავთ და ძვირად იმსახურებთ საპირისპიროს ჩვენი ვართ. წარმატებას ვეძებთ, მთელი ჩვენი არის, მთელი იმას ვერ ვხედავთ, რომ დიდი ხანია, ის ალარ არის ჩვენი. ვერა ვხედავთ, რომ გული კალხის ზეგავლენის ქვეშ ვიმყოფებით — სატანა მიდის იმ, სადაც მთელი არ ეგულება.

თავისუფლება და დამოუკიდებლობა, უნიწარესად, ფიქრისა და განსჯისთვის უნდა გამოგვეყენებინა. ვითარდებიან ისინი, ვინც წარსულის შეცდომებს არ იმეორებენ. **ჩვენ არაფერი გავითვალისწინეთ, ისევე ისა ვართ, რაც ოდეს ვიყავით:** გათითოებად ვართ, ერთმანეთს დაპირისპირებული, მოყვასის წარმატებით დაპოვნისთვის. ლეჩხაუბი, სიმაღლიანი, ანდაზები კი მამაკაცის უარყოფითი გზამკვლევი; მშვენიერ სიყვარულზე და გულში სიძულვილი გვაქვს ჩაკრივით; სიკეთეს ვაძაბავთ და ძვირად იმსახურებთ საპირისპიროს ჩვენი ვართ. წარმატებას ვეძებთ, მთელი ჩვენი არის, მთელი იმას ვერ ვხედავთ, რომ დიდი ხანია, ის ალარ არის ჩვენი. ვერა ვხედავთ, რომ გული კალხის ზეგავლენის ქვეშ ვიმყოფებით — სატანა მიდის იმ, სადაც მთელი არ ეგულება.

კლვარი მყოფოდა, მამრამ ვერსად ვპოვი ისეთი, რომელიც სრულიად დამამაყვრებელია... წინდა ეგნატუსი, ეტყობა, სხვა სატიკივარი ანუხებდა. მას, ალბათ, ზოგიერთი მოძღვრის განათლების დონე არ აკმაყოფილებდა, ჩვენს სინამდვილეში კი აღნიშნულთან ერთად სხვა პრობლემებაც იჩინებდა თავი. მატერიალური უზრუნველყოფის სწრაფვა არანაკლებ მნიშვნელოვანია გახდა ეკლესიის მდგომარეობა. სამწუხაროდ, თუ ძალიან მოინდომებთ, ლუარსაბ თათქარიძის მიაგნებთ მოძღვრის ანაფორაში. ნუთუ, ადამიანი მხოლოდ ამ სოფლისთვის არიან შექმნილი და მხოლოდ იმ საგნებისთვის ზრუნავენ, რომლებსაც ვეღარ ნაიღებენ უკუბო კარს იქით. რა შეგრძობა სულს, ზოგჯერ გაყრის შემდეგ? — ამ კითხვაზე პასუხი იძულება მხოლოდ სახარებასა და წმინდა მამების წერილებში, რომლებსაც ბერეულდ კითხულობენ წარმატებულები მოჩვენებით სიამტკებლობას გამოდევნილები ნაყროვანი მამები (ღმერთმა დაგვიფაროს, ყველანი ასეთები იყვნენ, მაგრამ ისიც ცხადია, რომ არიან ასეთებიც). მართალია, უარყოფითი მოვლენებზე რეაგირებას ხშირად ახდენს ქართული ეკლესია, მაგრამ ეს რეაგირება ისე უსუსტა და უნიათოა, მხოლოდ მოვალეობის მოხდის საშუალებად თუ გამოადგებათ. ვაჭრობა სულიერ მოძღვრების საქმე არ არის. მაცხოვრებელი თვითონ გამოყარა საყდრიდან მოვჭრენი, სულიერი მოძღვრები შეინირულობებით უნდა კმაყოფილდებოდნენ. არ უნდა იყოს შეჯობება, ვის უფრო ახალი და ძვირად ღირებული

ავტომანქანა ეყოლება. გადადგილების თანამდებროვე საშუალება ყველასთვის აუცილებელია, მაგრამ ის უნდა იყოს მხოლოდ გადაადგილების საშუალება და არა კმაყოფილებისა და სიხარულის მომნიჭებელი ნივთი. ხალხის თვალში სისადავემ და უბრალოდ უნდა გამოარჩიოს სულიერი მოძღვარი. მაცხოვრებელი უნდა გამოარჩიოს იმარსაწარმოში ჩართულნი იმარსაწარმოში. ჩართულნი, მაშინ „ვიპები“ არ იქნები, მაგრამ ქვ ღვთისას ბანა გაუჭირებოდა გაერთიანების გზაზე.

იმის თქმას, რომ ჩვენ არ ვაპირებთ წარსულიდან მოწყვეტას, არ ვაპირებთ ჩვენს კულტურულ მემკვიდრეობაზე უარის თქმას. ჩვენ არ ვივლით მთავრისკენ უნდა წავიკაინოთ და სახაპის დვანლი, ეპიკატაში — მამლეძენი, რუსეთში — პატრი გუბარათიანი, სტალინი, ორჯონიძიძე, ბერიანი და სხვანი... ნიჭიერება არ გვაქვს, მაგრამ შევძლებთ, პირველკაცი ვიყოფით და ვეძებთ მთელი ჩვენი ვართ.

სიკეთის მამულები კი, ალბათ, ნახევარ საქართველოს მოიცავს. ეტყობა, დაწინაურებისგან განსხვავებით, სომხეთის ეკლესიამ ქართული მინების მითვისების მიზნით ახალი, „მშვიდობიანი“ გეგმა მოიფიქრა. საქართველოს პატრიარქმა კი სომხური მხარის პრეტენზიების შესწავლა და სიბრძნის დადგენა ისტორიკოსებს მიანდო. ვნახოთ, რა პასუხს გასცემენ „მოძმე“ სომხებს ჩვენი მთავრობა, საპატრიარქო და IX საუკუნის იქით გასახვდად თვალდაცხველი მისტიკიონი.

„მეგობარი“ ვეროპა და აშშ რატომ ნერგავს ჩვენს საზოგადოებაში გარყვნილებას და უზნეობას? რატომ ებრძვის ჩვენს ტრადიციებსა და ჩვენს მართლმადიდებლურ რწმენას, რომელზეც დაფუძნებულია ჩვენი ეროვნულობა და ენობა? ცხადია, ყოველ მათგანს თავისი ინტერესები ამოძრავებს. ჩვენ კი რატომ უნდა დავუკრათ კვერი ყველაფერზე, რატომ უნდა ვთქვათ ყოველგვარ შემოთავაზებაზე თანხმობა?

ჩვენ რომ გავიტანოთ, ამისათვის მეტი სიმტკიცეა საჭირო, მაგრამ როგორ ვიქნებით მტკიცეები, როცა ქვეყნის მიგნით ერთმანეთს ურთიერთობა ვერ დაგვილაგებია, ერთი დედამამის შვილები ვერაფერში მოვიგებულვართ და მუდმივად ომის, დავა-კამათისა და აურზაურის რეჟიმში ვვიხდებთ ცხოვრება?

დასავლეთელი პოლიტიკოსები ჩვენი მთავრობის წარმომადგენლებს იქედნურად ეკითხებიან — თქვენ მომავლისკენ ორიენტირებულ ქვეყანას ამ მდგომარეობით თუ წარსულით შევყვებით ხართო. სამწუხაროდ, არავინ იძლევა სწორ პასუხს. **ვიპები გეგმას**

დასავლეთელი პოლიტიკოსები ჩვენი მთავრობის წარმომადგენლებს იქედნურად ეკითხებიან — თქვენ მომავლისკენ ორიენტირებულ ქვეყანას ამ მდგომარეობით თუ წარსულით შევყვებით ხართო. სამწუხაროდ, არავინ იძლევა სწორ პასუხს. **ვიპები გეგმას**

დასავლეთელი პოლიტიკოსები ჩვენი მთავრობის წარმომადგენლებს იქედნურად ეკითხებიან — თქვენ მომავლისკენ ორიენტირებულ ქვეყანას ამ მდგომარეობით თუ წარსულით შევყვებით ხართო. სამწუხაროდ, არავინ იძლევა სწორ პასუხს. **ვიპები გეგმას**

დასავლეთელი პოლიტიკოსები ჩვენი მთავრობის წარმომადგენლებს იქედნურად ეკითხებიან — თქვენ მომავლისკენ ორიენტირებულ ქვეყანას ამ მდგომარეობით თუ წარსულით შევყვებით ხართო. სამწუხაროდ, არავინ იძლევა სწორ პასუხს. **ვიპები გეგმას**

ჩვენი უბედურება ურთიერთდაპირისპირებაა, რომელიც შორეული წარსულიდან მოედინება. სხვადასხვა ეპოქაში ჩვენ ერთმანეთს ვუჩიოდით რომში, თერანში, კონსტანტინოპოლში, მეურ სტამბოლში, კრემლში და ახლა კი ვაშინგტონსა და სტრასბურგში დავრბობართ...

აშკარაა, რომ მართლმადიდებლური სარწმუნოების წინააღმდეგ სასტიკი ომია გაჩაღებული. ჩვენ ამ ომისათვის ცუდად ვართ მომზადებულნი. არ მინდა, ვინმე განესაჯოს, მხოლოდ მხილების უფლებას მივცემ საკუთარ თავს. ვწუხვარ, რომ ჩემსავით ცოდვილია ჩვენი მოძღვრების გარკვეული ნაწილი და არ ვიცი, აქვს თუ არა მადლი ცოდვილის მიერ დალოცვის ცოდვილს. ჩვეულებრივი მოკვდავი კი არა, თვით წმინდანებიც ჩიოდნენ ამ ვითარებაზე. **წმინდა ეგნატე ბერიანჩანი-ნოვი ახალგაზრდობაში წერდა: „მინდოდა, წინა-**

თანადავრობა საყვარო თაყიშულაგას უნდაჩვი უმუხალ და აღაშიანები ვიუვა იმ ვნებების დაჰაყოფილებასკენ, როლეებისათ თაყიანთი დახეველი გუნებისგან მოსდგაფათ. ამ გზით თუ ვივლით, ყველაფერი მარტივია და აღარ გვჭირდება ეგოიზმისგან თავის დაღწევა, მანქიერი ჩვეებისგან ბათაყიშულაგა, თაყის დახვა არასწორი წარმოდგენისა და ანგარტაპნობისგან, არადა, სკულყოფილ პიროვნულ თაყიშულაგას სწორად სულის ამ მოყვრინება ჩვეებისგან ბრძოლაში უნდა მოვიპოვაფათ

წარსულზე უარის თქმა ნიშნავს მშობლიურის განცდის დაკარგვასა და ემიგრანტული უფესუცო ცნობიერების ჩანერგვას.

ასეთ მომავალს ვერავინ შესაფერვებს ჩვენს მუხობელ სომხებს და, მიუხედავად იმისა, რომ ისინი საკუთარი ისტორიით ამაყობენ დანარჩენი მსოფლიოს წინაშე, არავინ ეუბნება წარსულით შეპყრობილი ხართო. ეს იმიტომ, რომ სომხებმა, ჩვენგან განსხვავებით, მოახერხეს ამ პლანეტაზე ერთ-ერთ უძველეს ერად წარმოეჩინათ თავი. ჩვენ კი პირიქით ვავაკეთებთ: მიზანმიმართულად ვგავებთ ჩვენს სულს და ინერტად ვგავებთ სხვისს. ეგრისის მნიშვნელოვან ნაწილს აფხაზეთი და ვარკის და აქტიურად ვადავებთ ვსონოდ. ნუთუ ჩვენც ამ გზას დავადექით?

პირველ რიგში, მე მაინც „მშვიდობის“ იმედი მაქვს. მაძრებს არაფერი უკეთესიათ ამ ცისქვეშეთში. **მაქლარე ვერ ამოკვეთდა კლვარი ვარკიას, მამლარი კაცნი ვერ დაწერდა „მეფის-ტყაოსასს“, მაქლარი ვერ შექმნიდა ქართულ ანბანს, მაქლარნი და ნაჭროვანნი ვერ მოიპოვებდნენ დიდბოროს ომს... ისე იგი ვამიგებთ, თითქოს სიღუფების მქადაგებელი ვიყო. არა და არა! უბრალოდ, ერთი ჭკვიანი კაცის ნათქვამი, მინდა, გავიმეორო: „დაბრძნობილი ვიღებ-რიან მაშინ, როცა მას არა აქვს საფუფრე მითი“. სიხარბისგან დავიცვათ სული და მაშინ გვეყვება ღმერთი, სამშობლო და მოყვასი.**

დასავლეთელი პოლიტიკოსები ჩვენი მთავრობის წარმომადგენლებს იქედნურად ეკითხებიან — თქვენ მომავლისკენ ორიენტირებულ ქვეყანას ამ მდგომარეობით თუ წარსულით შევყვებით ხართო. სამწუხაროდ, არავინ იძლევა სწორ პასუხს. **ვიპები გეგმას**

დასავლეთელი პოლიტიკოსები ჩვენი მთავრობის წარმომადგენლებს იქედნურად ეკითხებიან — თქვენ მომავლისკენ ორიენტირებულ ქვეყანას ამ მდგომარეობით თუ წარსულით შევყვებით ხართო. სამწუხაროდ, არავინ იძლევა სწორ პასუხს. **ვიპები გეგმას**

კოსოვოელთა სარკვევა უკრაინისა და კოსოვოს დროშების დაწვით აღნიშნეს

2014 წლის 2 მაისს ოდესში სამიწილი ტრაგედია დატრიალდა. უკრაინის დასავლეთ რეგიონებიდან ჩასული ნაციონალისტები — „მეზარჯვენი სექტორისა“ და ე. წ. მაიდნის თავდაცვის „ბოვიკები“ მშვიდობიან მოსახლეობას დაესხნენ თავს. გააფთრებულმა ნაციონტებმა მოქალაქეები იმიტომ დახვრიტეს, რომ ისინი მხარს უკრაინის ფედერალიზაციას უჭერდნენ. მაიდნელმა აქტივისტებმა უიარაღო ადამიანები ოდესის პროფკავშირების სახლში შეყარეს, ჩაკეტეს და შენობას „მოლოტოვის კოქტეილებით“ ცეცხლი გაუჩინეს. დაიღუპა 48 ადამიანი, 200-ზე მეტმა კი მძიმე დაზარალება მიიღო.

უკრაინაში მიმდინარე მოვლენები წვეთი წყალივით ჰგავს 1990-იან წლებში საქართველოში მომხდარ სახელმწიფო გადატრიალებას. კანონიერი ხელისუფლების დახმობა, მსხვერპლი, ეკონომიკის გაპარტახება, უმუშევრობა, უცხოეთში მოსახლეობის გადასახლება ლუკსემბურის საგარეო უწყისებების დახმობით, გარყვნილების აბიტირაცია-პროკაბანდა-ნახალისება, მართლმადიდებლობის დისკრედიტაცია, რელიგიური საძებნის მფარველობა, ტერიტორიების დაპარტახება — აი, არასრული ჩამონათვალი იმისა, რაც „დიტატორ“ ზვიად გამსახურდიასა და უკრაინის კანონიერი ხელისუფლების დახმობაში მოუტანა ერთ დროს მდიდარ, ეროვნულ ფასეულობაზე ორიენტირებულ რუსულ ელემენტს.

მოყვარეს პირში უპრასხე...

„მაგრამ მამულო, ჩემი ტანჯვა მხოლოდ ის არის, ის არის მხოლოდ სავალალო და სამწუხარო, რომ შენს მიწაზე, ადგილზე ხალხში კაცი არ არის, რომ ფიქრი ვანდო, გრძობა ჩემი გავუზიარო!“ — გულიტყვილით წერდა მეცხრამეტე საუკუნეში დიდი ილია ჭავჭავაძე. ილია ამ სიტყვებს წერდა იმ დროს, როცა მას მხარში ედგნენ იაკობი, აკაკი, ვაჟა... თერგდალეულთა მთელი პლეადა, მწერლები, პოეტები, სამღვდელთა... ილია ამას წერდა იმ დროს, როდესაც საქართველოს, ქართველ ერს გადაგვარების, გადაჯიშების, გაქრობის საფრთხე არ ემუქრებოდა; პირიქით — ერი მრავლდებოდა, განათლებას იღებდა, ქართული მწერლობა და თეატრი ძველ დიდებას იბრუნებდა. ქართველი კაცი უზარმაზარ იმპერიაში სამეცნიერო, სამხედრო თუ ხელოვნების ასპარეზზე ტოლს არავის უდებდა და თავისი ნიჭით მშობლიურ ერს სახელს ჰმატებდა.

ესადა, დაკარგეს ტერიტორიები, ახრობოთ მილიარდობით ვალი, გაჩინა მათი ეკონომიკა, უმუშევრობის მიზეზით მოსახლეობის მიგრაცია კატასტროფულ ზღვარს უახლოვდება. „ერთ დროს აყვავებული მოლდოვა მილიონზე მეტმა მოქალაქემ დატოვა, მათგან 700 ათასი რუსეთში მუშაობს; ისინი სამშობლოში ყოველწლიურად 2 მილიარდამდე დოლარს გზავნიან.“ — აღნიშნავს ბატონი ალექსანდრე. ჩვენს პოლიტიკოსებს უკვირთ, — რატომ არის რუსეთი ასეთი აგრესიული საქართველოს მიმართ. თქვე კაიდედმამიშვილებო, ნუთუ ვერ ხვდებით, რომ რუსეთის დასა-და-სუსტების შემთხვევაში საქართველო მუსლიმანთა სათარეშო არენად იქცევა; ვინც არ გამაჰმადიანდება და ეროვნებას არ დაკარგავს მოკლავს, უკეთეს შემთხვევაში — გაყვანილი (ახალგაზრდა გოგონებსა და ლამაზ ქალებს გადარჩენის მეტი შანსი აქვთ, შეიძლება ხალიფატის რომელიმე გავლენიანი ტერორისტის პირველ ცოლობასაც კი გამოჰკრან ხელი)!

საქართველოზე? ან იქნებ თურქეთმა, ჩვენმა ისტორიულმა „მეგობარმა“, გამოგვინდოს დახმარების ხელი? რუსეთის დასა-და-სუსტების შემთხვევაში საქართველო მუსლიმანთა სათარეშო არენად იქცევა; ვინც არ გამაჰმადიანდება და ეროვნებას არ დაკარგავს მოკლავს, უკეთეს შემთხვევაში — გაყვანილი (ახალგაზრდა გოგონებსა და ლამაზ ქალებს გადარჩენის მეტი შანსი აქვთ, შეიძლება ხალიფატის რომელიმე გავლენიანი ტერორისტის პირველ ცოლობასაც კი გამოჰკრან ხელი)!

ქართველებს ერთი კარგი ანდაზა გვაქვს: „ნუ დაკარგავ ძველსა გზასა, ნურცა ძველსა მეგობარსა!“

ნუ დაგვავინწყდება ის, რომ მუსლიმანური აგრესიული სახელმწიფოების მიერ ალყაში მოქცეული საქართველო მართლმადიდებელმა რუსეთმა გადაარჩინა ფიზიკურ და სულიერ განადგურებას!

არიან ადამიანები, რომლებიც ეროვნულ-გამათავისუფლებელ მოძრაობას, საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენას დიდ შეცდომად მიიჩნევენ, უმადურობად რუსი ხალხის მიმართ.

ეროვნული ხელისუფლება, პრეზიდენტი ზვიად გამსახურდიას რუს ხალხს, რუსულ კულტურას პატივს სცემდა, რუსეთი მტრად არ მიიჩნდა და მასთან კეთილმეზობლური ურთიერთობა სურდა.

პუტინისტიკები ზვიად გამსახურდიას იზოლაციონიზმში სდებდნენ ბრალს, მიზეზად კი იმას ასახელებენ, რომ გამსახურდიას არ სურდა ნატოში გაწევრება.

დაიხ, ზვიად გამსახურდიას არა სურდა საქართველოს ტერიტორიაზე არათუ ნატოს, არამედ რუსეთის ჯარების დისლოკაცია.

კანონიერი ხელისუფლების დამხობისთანავე პუტინისტიკებმა მორთეს ყვირილი: „ნატო გვიშველის!“, ეს დღემდე გრძელდება.

2012 წელს ხელისუფლების შეცვლა დიპლომატიისთვის კარგი საბაზი იყო რუსეთთან ურთიერთობის ნორმალიზებისა და ნატო-ევროკავშირთან მგზნებარე ლტოლვის დაცხრომისთვის...

„უცხოეთიდან დაფინანსებული არასამთავრობოებისგან ქართველი ერი სიკეთეს არ უნდა ელოდოს.“

არც სოროსის ძუძუნანოვი „ნახლებნიკებისგან“, რომლებიც ხელისუფლებაში ბევრი არიან და ზოგიერთი მათგანი „ოცნებაშიც“ თავისებურად იცნებობს.

საჭიროა ახალი პოლიტიკური ძალა, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობის მოგვარებას შეეცდება, არჩევნებში მიიღებს მონაწილეობას და გაიმარჯვებს. ამ წინაპირობების გარეშე აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს დაბრუნება განუხორციელებელი იქნება.

ფიქრობ, ასეთია ბატონ ალექსანდრე ჭავჭავაძის საუბრის მორალი. სალი აზრი ამას გვეკარნახობს.

კარგია, როცა მოყვარეს მწარე სათქმელს პირში ეუბნები, მაგრამ... ვაი, თუ კედელს ცერცვს ვაყრი.

თავიზო კუბალაშვილი, უზენაესი საბჭოს დეპუტატი

რუსეთის დასა-და-სუსტების შემთხვევაში საქართველო მუსლიმანთა სათარეშო არენად იქცევა; ვინც არ გამაჰმადიანდება და ეროვნებას არ დაკარგავს მოკლავს, უკეთეს შემთხვევაში — გაყვანილი (ახალგაზრდა გოგონებსა და ლამაზ ქალებს გადარჩენის მეტი შანსი აქვთ, შეიძლება ხალიფატის რომელიმე გავლენიანი ტერორისტის პირველ ცოლობასაც კი გამოჰკრან ხელი)!

გამოჩნდნენ ქართველი მეწარმენი, ეროვნული ბურჟუაზიის პირველი მერცხლები, რომლებიც კონკურენციას უწევდნენ უცხოელ (ძირითადად, სომეხ) ვაჭრებს, მენარმეებს და მოგების უდიდეს ნაწილს სამშობლოს კეთილდღეობას ახმარდნენ.

ენა, მამული, სარწმუნოება ყოველი ქართველისთვის დეოლოგიური, წმიდათაწმიდა, საფიცარი ხატი იყო...

ქართველი ერი სულიერად ემზადებოდა ეროვნული დამოუკიდებლობისთვის, დაკარგული სახელმწიფოებრიობის აღდგენისთვის!

ასეთ ვითარებაში ილიას თითქოს სასაყვედურო არავისთან უნდა ჰქონოდა, მაგრამ მან კარგად იცოდა, რომ არსებობდნენ მტრების მიერ მოსყიდული, მარიონეტი, ანტიეროვნული, გადაგვარების მოსურნე ქართველებიც, რომლებიც უცხოთაქეზებითა და ფინანსური მხარდაჭერით საქართველოს გადამწყვეტ მომენტში ლახვარს ჩასცემდნენ!

ქართველებისთვის არახალია. არც სექსუალური მანია, განდიდებისა და დევნის მანია, სადიზმი, აკვიტებული წარმოსახვები არის უცხო ნაცების ლიდერებისთვის.

ბატონი ელიზბარი ამ მოვლენებს შემდეგნაირად ხსნის: მსგავსი პიროვნებები ადვილი სამართავეები არიან და მამამარჩენალთა ნებისმიერ ბრძანებას უსიტყვოდ ასრულებენ.

კარგად იცის ფსიქოლოგია მამამარჩენალთა სიბრძნისა და მისი კანტორამ!

ბატონი ალექსანდრე ჭავჭავაძის ცდილობს, ახალ ხელისუფლებას დაანახვოს დაშვებული შეცდომები არა ნიშნის მოგებით, ბოროტი სიხარულით, არამედ „მოყვარეს პირში უძრახეს“ მორალით: „ხალხი ექვამა მსხნელს და იპოვა იგი ივანიშვილის სახით, ხმაც, შესაბამისად, მხოლოდ მას მისცა. ივანიშვილმა კი თან მოიყვანა ადაბიანები ნუმოვანის რეიტინგით, შამილა კი ხელისუფლებიდან წავიდა და მოსახლეობას ბუტაფორული პრაქტიკაში და „ნაციონალ-რუსიზმ-ლიკალებს“ პარტია შეატოვა“.

ეს გრძელდება დღესაც, ხოლოდ ჯერჯერობით უსისხლოდ!

მადლობა ღმერთს, არიან ადამიანები, რომლებიც ობიექტურად, რეალურად აღიქვამენ საქართველოს და ქართველი ხალხის სავალალო ყოფას, ყოფილ ხელისუფალთა მოღალატურ, ანტიეროვნულ პოლიტიკას, არსებული ხელისუფლების სრულ უსუსურობასა და არაკომპეტენტურობას.

ამ ანალიტიკოსთა შორის გამოირჩევა პოლიტოლოგი, პოლიტიკურ მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი ალექსანდრე ჭავჭავაძე.

მისი საუბარი „საქართველო და მსოფლიოსთან“ (№36 (271) მიმართა პოლიტიკური ანალიზის ქრესტომათიურ ნიმუშად.

ბატონი ალექსანდრე სვამს კითხვას — „ორი წელი გავიდა. სად არის პროგრესი?“

პროგრესი და წინსვლა არ არის. არც იქნება, ვიდრე „ოცნება“ კვლავ ნირვანაშია, სხვათა (ევრო-ამერიკელთა) ხელისშემწყურე იქნება და მათ დაკარგულზე შალახოს იცეკვებს.

ბატონმა ელიზბარ ჯაველიძემ თავის შესანიშნავ ნაშრომში „აჯაპში, ჩემო მამულო!“ (თბ., 2007 წ. გვ. 42) მთელი თავი მიუძღვნა კადრების შერჩევის პრინციპს.

ძლიერნი ამა ქვეყნისანი, რომელთა ძალისხმევითაც ამხობენ ხალხის მიერ არჩეულ ეროვნულ ხელისუფლებას, კადრების შერჩევისას, ძირითადად, ხელმძღვანელობენ დეგენერაციის ხარისხის პრინციპით. მათ მიერ დანიშნული პრეზიდენტები, პრემიერები, მინისტრები, პოლიტიკური ლიდერები უნდა იყვნენ: 1. გარყვნილები; 2. ფსიქიკურად ავადმყოფები; 3. თანდაყოლილი დეფექტებით.

მგლისპირა, კურდღლისტუჩა, ელამი, თვალბის უაზროდ მოტრიალე, ყბაჩუკა, ენაბლუ... ასეთი პოლიტიკოსები

ქართველებს ვაჟაქაცუ-რად გადაიტანენ, ლიდერის გარეშე დარჩენილები თავს გაართმევენ პრობლემებს და როგორც საშინაო, ასევე საგარეო პოლიტიკას ქვეყნის ინტერესების შესაბამისად წარმართავენ!

ამგვარი ხალხი არც პარლამენტში და არც მთავრობაში არ შეიშლება. ოცი წელიწადია, ნატოსა და ევროკავშირის გავიძახით, მაგრამ ახლოს არ გვიკარებენ, ჩვენ კი ვახელებული მიჯნურივით სასიკვდილო საფრთხეს ვერ ვხვდებით.

სასიკვდილო საფრთხე კი ნამდვილად არსებობს.

უკვე ალაპარაკდნენ მესამე ომის გარდაუვალობაზე. იმ შემთხვევაში, თუ საქართველო ნატოს წევრი გახდება, ომის შემთხვევაში, მერნმუნეთ, ერთ ატომურ ბომბს ჩვენთვის არავინ დაინანებს. ეს საკმარისი იქნება საქართველოს მოსახლეობის ამოსანწყევლად.

მეტყვიან, მესამე მსოფლიო ომი არ იქნება, ნატოსა და ევროკავშირში გაწევრება კი გავგაზიანდებებს, სიკეთეს მოგვიტანს.

ბატონ ალექსანდრე ჭავჭავაძის მოწყალებს იმ ქვეყნების სტატისტიკური მონაცემები, რომლებიც, დიდი ხანია, ნატოსა და ევროკავშირის წევრები არიან. მაგალითად, რუმინეთში უმუშევრობა 40%-ს აჭარბებს, ამ ქვეყნის საგარეო ვალი 50 მილიარდი დოლარია; სავალალო მდგომარეობაა ბულგარეთშიც, სადაც დუხჭირი ცხოვრების გამო მთავრობა წელიწადში ორჯერ მაინც იცვლება.

იმ ქვეყნებმა, რომლებმაც ევროპისკენ მიმავალი გზა აირჩიეს, ნატოში გაწევრიანება სურთ, საქართველოს მსგავ-

ბატონი ბიძინა ივანიშვილი ხელისუფლებიდან წავიდა, მაგრამ ამბობენ, რომ, ფაქტობრივად, იგი მართავს როგორც საკანონმდებლო, ასევე აღმასრულებელ ხელისუფლებას.

ღმერთმა კარგად გვიმყოფოს ბატონი ბიძინა, რომელმაც „ნაციონალიზმი“ — ეს „ვარდისფერი ჭირი“, მოგვაშორა, მაგრამ დავეუშვათ, რაღაც დაემართა — სახელმწიფოს მართვა ვეჩლარ შეძლო, ამის გამო ქვეყანა ხომ არ უნდა დაიქცეს? ხომ უნდა იყვნენ ხელისუფლებაში ისეთი ადამიანები, რომლებიც თავს დატე-

დღეს უკრაინაში მიმდინარე მოვლენები წვეთი წყალივით ჰგავს 1990-იან წლებში საქართველოში მომხდარ სახელმწიფო გადატრიალებას. კანონიერი ხელისუფლების დახმობა, მსხვერპლი, ეკონომიკის გაპარტახება, უმუშევრობა, უცხოეთში მოსახლეობის გადასახლება ლუკსემბურის საგარეო უწყისებების დახმობით, გარყვნილების აბიტირაცია-პროკაბანდა-ნახალისება, მართლმადიდებლობის დისკრედიტაცია, რელიგიური საძებნის მფარველობა, ტერიტორიების დაპარტახება — აი, არასრული ჩამონათვალი იმისა, რაც „დიტატორ“ ზვიად გამსახურდიასა და უკრაინის კანონიერი ხელისუფლების დახმობაში მოუტანა ერთ დროს მდიდარ, ეროვნულ ფასეულობაზე ორიენტირებულ რუსულ ელემენტს.

ჩვენი ღორები მართონი არ არიან. მათ უკან დგანან ქლირი მტაცებლები, რომლებიც ანგელოზის ნიღაბით ეჩვენებიან ჩვენს ბრძოლას საზოგადოებას და ბრძენის მანტიამოსხმული გვემოქვრებიან: თქვენს ხელისუფლებას, მართალია, ღორული სიფათები და საქციელი აქვთ, მაგრამ სინამდვილეში დემოკრატიის შუქურები არიან, რომლებიც ნარბიჭვებიან გადენიერი მომავლისკენ, ანუ ნატოსკენ.

ღორიგაბარების ზეიზი საქართველოში

გაზეთი «საქართველო და მსოფლიოს» ჩაქაჩიას

რამდენიმე ხნის წინათ თქვენს გაზეთში გამოქვეყნდა ჩემი წერილი „ღორები“. მას შემდეგ იმდენი ღორობა მოხდა საქართველოში, რომ, ვფიქრობ, ეს მოვლენა ჩვენში პოლიტიკური მმართველობის ნიშნად იქცა. ამის დასტურია პოლო მოვლენა: პროკურატურამ თავდაცვის სამინისტროს მალაჩინოსნებს ოთხ მილიონზე მეტი ლარის გაფლანგვის ბრალდება წაუყენა, თავდაცვის ან უკვე ყოფილმა მინისტრმა კი პროკურატურა უაპელაციოდ დაადანაშაულა პოლიტიკურ(?) დევნაში. ჩემი ღრმა რწმენით, ჩვენში სრულიად აშკარაა მმართველობის ახალი, უპრეცედენტო ფორმა — ღორიგარქია. პატივისცემით, **ზურაბ ცუცყირია**, პედაგოგიკის დოქტორი, განათლების მეცნიერებათა აკადემიის წევრი

იმისათვის, რაც ახლა უნდა ვთქვა, ბოდიშს ვუხდით ბიოლოგიურ ღორებს. მათზე აუცი არ მაქვს სათქმელი. ამჯერად სოციალურ ღორებზე უნდა ვილაპარაკო. სანყალ, ნამდვილ, ანუ ბიოლოგიურ ღორებს სხვა ოთხფეხებზე ცოტა მეტი მდა აქვთ, თორემ სოციალურ, ანუ ორფეხა ღორებთან შედარებით უმადლოა სჭირთ ნამდვილად.

რატომ დამჭირდა ამ მეტად სასარგებლო მინაური ცხოველის გახსენება და თანაც მათთვის ბოდიშის მოხდა? იმიტომ, რომ ახლახან ადამიანთა ისეთი საქციელის მოწმეები გახდით, რომელიც ტრადიციული და არატრადიციული წესების ყველა ნორმასა და წესს სცილდება...

ადგილობრივი მმართველობის ორგანოების არჩევნების კვირპაღვთა თბილისის საკრებულოს დეპუტატებმა, ანუ ხალხის რჩეულებმა, მათ უფლებამოსილებას შეწყვეტდნენ მოასწრეს და ხელფასების სამმაგი(!) ოდენობის პრემიები გამოიწერეს!

ჩვენი ხელისუფლებისგან, ძველია ის თუ ახალი, ყველაფერს უნდა მოელოდეთ კაცი, მაგრამ ამგვარი ღორობა ნამეტანია! როცა მოსახლეობა სულს ღაფავს, პენსიონერებს შუქისა და განის გადასახადებისთვის ძლიერს ჰყოფნით უზადრეუკი 150 ლარი და თქმა უნდა, ჯანმრთელი არიან და ნამალი არ სჭირდებათ), მათ კი არჩეული დეპუტატები კი სამიათასიანი ხელფასების სამმაგი ოდენობის პრემიებს იწერენ, ღორების ბარბა, რა ეწოდება ამას?

არა, შეიძლება, უფრო უარესი სახელიც მოეძებნოს ამგვარ საქციელს, მაგრამ გაზეთში ამის დანერა არ ივარგებს, ისინი თუ არა, ჩვენ ხომ მანაც ვართ ხალხი?!

ღორობა ღორობა, მაგრამ თავიანთი ღორობის გამართლებად როგორ სცადა საკრებულოს (ჰმ!) თავმჯდომარემ, თუ იცით? იცით, აბა, რა! ვის არ დაამახსოვრებოდა მისი ღრმად ინტელექტუალური (ჰო, ნიჭიერი!) ახსნა: ამხელა პრემიები რომ ამავე რიგით, ჩვენივენი კი არ გვიწოდებ, გაჭირვებულების დასახმარებლად ძველმომადევეს ვაპირებდით. ესაქ არ იყოს,

საქმე. პრემიებზე უარი კითხვის (ჯერჯერობით) მერიის მალაჩინოსნებმა, მაგრამ არც თუ ისე ახალი მერის — დავით ნარმანიას განკარგულებით, დედაქალაქის მერიის — 3540, მერის მოადგილეს — 3360, მერიის ადმინისტრაციის უფროსს — 3180, მის პირველ მოადგილეს — 2000, „უკრალ“ მოადგილეს 1800 ლარის ოდენობის ყოველთვიური სახელფასო დანამატი დაუნიშნეს...

ცნობისათვის: ექიმისა და პედაგოგის ხელფასი 400 ლარს არ აღემატება, სპანსიო ახალის ხელფასი პენსიონერის ხელფასს უდრის. ის სახელფასი 150 ლარი ყოველთვიური შიშვითაა, მათხოვრებს რომ უწყალოვანებენ, მათხოვრებს რომ უწყალოვანებენ, მათხოვრებს რომ უწყალოვანებენ, მათხოვრებს რომ უწყალოვანებენ...

ახლა საჯაროდ ვსაუბრობ კითხვას: ასე გადორებული ხალხი რომ არის ხელისუფლებაში, რა ეწოდება მმართველობის ამ ფორმას, დღემდე არსებულ არც ერთ ფორმას რომ არ ჰგავს? ეს არც მონარქიაა, არც დიქტატურა, არც ოლიგარქიაა, არც დემოკრატია, არც დემოკრატია. აბა, რა არის? — რა არის და ღორიგარქია! დიხს, საქართველოში დღეს ღორიგარქია უფროა!

ჩვენი ხელისუფლების ქმედებებს კი მოუძებნენ, მგონი, ზუსტი სახელი, მაგრამ ჩვენ თვითონ ვინ ვართ, რა ჯიშისა და ჯილდოსანი, ვინ მეტყვის ამას? ხალხი ვართ, ვითომ? კი გვითხრა დიდა ილიამ საუკუნე-ნახევრის წინათ, ვინც ვიყავით, მაგრამ მას შემდეგ დიდად შევიცვალეთ? ღირსება გაგვიქრა და განათლებასა და განსწავლულობას ვუწოდებთ იმას, რაც ჩვენი ლიბერალური უზადრეუკობითა და დემოკრატიული კრეტიზიზმით გამოიხატება.

ილიას პერიოდში თუ ქართველთა 80%-მა წერა-კითხვა არ იცოდა, ტელევიზორი და რადიო არავის ჰქონდა, მაგრამ ახლა ხომ ამდენივე პროცენტით ინტერნეტშია ჩართული და ნუთუ მანაც ისეთივე ურუბლები და ბნელები ვართ, როგორც საუკუნე-ნახევრის წინათ იყვნენ ჩვენი წინაპრები? სამი ქართველი, ერთად თავი რომ მოიყაროს, ოთხ პარტიას შექმნის. ვერ ვხედავთ ამას ათქმობისა და 1%-იანი რატიონების მიწოდება პარტიათა პოსტს 20-30 ათასლარიანი ხელფასებით რომ აქვთ, იმათ აქციებზე სიარულითა და ტანისკვრით ვიკლავთ თავს?

ვინ არიან ეს მანაკი გოგოები და შაშუ-ბემა ბიჭები, რომლებმაც პოლიტიკოსები დაირქვეს და ჩვენს წინამძღოლობას ირემებენ? რატომ არ ვკითხვობთ, ვისი ფულით დადიან უცხოურულ და რას ლაპარაკობენ ჩვენი სახელით? არ ვკითხვობთ და, ამ „პოლიტიკოსებმა“ რაც დაგვმართეს 1990-1992 წლებში, 2008-

ჩიტლასი ამოკრათ იმ ღორებს და კალღივილას, რომლებიც ადენი წლის განმავლობაში გაატყუებდნენ, თვითონ და მათი ნაშიკანი კი სრასასხლებს იღებდნენ აქ თუ სხვაგან!

ბით, ვიდრე ჩვენს დიდ წინაპრებს არ დავუბრუნებ ყურს და ვიდრე ეშტონი თუ რასხსანი იქნებიან ჩვენი საქმის გამრიგები. შოთა რუსთაველსა და ილია ჭავჭავაძეს, დავით გურამიშვილსა და ვაჟა-ფშაველას მივუკითხო და იქნებ მიხვდეთ, რომ ჩვენი თავი „ჩვენ უნდა გვეყუდნოდეს“, იქნებ ვირწმუნოთ, რომ „ვინც არ არის კახაბერი“, მას ნუ ვიტყვით კახაბერად; იქნებ დავიჯეროთ ბოლოს და ბოლოს, რომ „სუჯოს სიცოცხლესა ნაზრახსა, სიკვდილი სახელოვანი“, რომ „თავია სიკრუე, ყოვლისა უზადობისა“ და ჭიტლასი ამოკრათ იმ ღორებსა და ძაღლებს, ამდენი წლის განმავლობაში რომ გვატყუებდნენ, თვითონ და მათი ნაშიკანი სრასასხლებს იღებდნენ აქ თუ სხვაგან!

ვინც სრულ ჭაშუაზეა და კაცობაც არ დაუპარბავს, ალბათ, დინასტია, რომ ჩვენი ხელისუფალნი (და, სპარტოვ, ხელისუფლებანი) არა მხოლოდ გადორდნენ, არამედ გაბიჭვდნენ კიდეც ან ჩვენ გვითვლიან ბიჭებად. აი, მაგალითად, „ოცნების“ ბლოკის ერთ-ერთი ლიდერი ქალბატონი, თითქმის მთლად ლიდერი ვაჟბატონის ცოლი და დეპუტატი დღემდე ცხრაჯერ, კაპასი ბიცილაშვილის მსგავსად, გაპყვირის ტელეეთერში: არჩევნებმა აჩვენა, რომ „ნაციონალური მოძრაობა“, როგორც ჩვენი ოპოზიცია, გაქრა პოლიტიკური სივრცედანო. ფაფუ, გაქრაო! სააკაშვილის ყოფილი ნიჭიერი ვაჟბატონი, ანუ პარლამენტის ყოფილი სპიკერი დასცილდა იურისტ ქალბატონს, — 27 მეტიოცა წუთი. დასცილდა, აბა, რა! „ნაციონალურმა“ მეორე ადგილი აიღო და არჩევნებზე — ხმების 27%-ით; მესამე ადგილზე გასულმა, მგონი, 7% მოაგროვა

ანდა ეს რად ღორს: ძველად დასახევი გზა, ანუ მოსაცდელი დრო უკვე აღარ გვაქვს! როგორც 1941 წლის დეკემბრის ერთ სუსხიან დღეს ლეგენდარულმა სამხედრო მოხარისხის მისაღამებთან სანგარში მყოფ 28 ჯარისკაცს მიმართა: „რუსეთი დიდა, მაგრამ უკან დასახევი გზა არ გვაქვს. არც ერთი ნაბიჯით უკან! ჩვენ უკან მოსკოვია!“, ანუ სამშობლო და არც დაუხევი: 28 ჯარისკაცმა 25 ტანკით ააფეთქა, თვითონაც დაიღუპნენ, მაგრამ სამშობლო გადაარჩა!

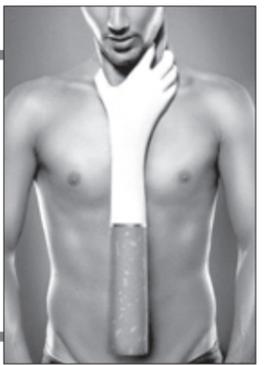
ასე თუ არ მოვიქცევით, ჩვენც ისეთვე ღორები ვიქნებით, როგორც ჩვენი ახალი თუ ძველი ხელისუფლებანი! ასეა ჩვენი საქმე ახლა! **ზურაბ ცუცყირია**

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

თამბაქოს მავნებლობის შესახებ კაცობრიობამ მსოფლიო გასული საუკუნის 50-იან წლებში შეიტყო. მანამდე თვით ექიმებსაც არ ეპარებოდათ ეჭვი თამბაქოს უვნებლობაში.

ცნობილი მწერალი მარკ ტვენის წერდა: „მონვეისთვის თავის დანებება ძალიან ადვილია. მე უამრავჯერ გამოკეთებია ეს“. იმავეს თქმა შეუძლია ნებისმიერ მწველს, რომელსაც ამ ჩვევისგან თავის დაღწევა სურს, რადგან თამბაქოზე დამოკიდებულება საკმაოდ რთულად დასაძლევია სენია. ძალზე იშვიათია ადამიანი, რომელსაც შეუძლია, ამ ამოცანას პირველივე ცდაზე წარმატებით გაართვას თავი. მიუხედავად სირთულისა, ამის გაკეთება ნამდვილად ღირს და ამას ყველა მწველი გრძნობს თამბაქოს გარეშე ცხოვრების დაწყებისთანავე.

თამბაქო (Nicotiana) ძალ-ყურძენასებრთა ოჯახის მცენარეა. ამერიკასა და ავსტრალიაში გავრცელებულია მისი 60-ზე მეტი სახეობა; კულტივირებულია 2 სახეობა: კულტივირებული, ანუ მოსაწვეი თამბაქო (Nicotiana tabacum) და ნეკო (Nicotiana rustica). დეკორატიულ მებაღეობაში თამბაქოს ისეთ სახეობებს იყენებენ, რომლებსაც დიდი ფოთლები და სურნელოვანი ყვავილები აქვს.

მოსაწვეი თამბაქო მრავალწლოვანი მცენარეა, მაგრამ მოჰყავთ, როგორც ერთწლოვანი. აქვს სწორი, მოძირგვლო, 2,5 მ-მდე სიმაღლის ღერო, რომელიც ზემოთ დატოტვილია. ფოთლები ღეროზე მორიგებითაა განლაგებული, ყვავილები ვარდისფერი, წითელი ან თეთრია, ნაყოფში კი დიდი რაოდენობითაა წვრილი, მუქი ყავისფერი თესლი.

თამბაქოს ფოთლის ნაწარმის ხარისხი დამოკიდებულია მათში ცილებისა და ნახშირწყლების შეფარდებაზე, ნიკოტინისა და ეთეროვანი ზეთების შემცველობაზე.

თამბაქოს სამშობლოდ სამხრეთ ამერიკა ითვლება. ევროპაში (ესპანეთი, პორტუგალია, საფრანგეთი, გერმანია, იტალია) ამერიკიდან შემოიტანეს XV საუკუნის ბოლოსა და XVI საუკუნის I ნახევარში; პირველად მოაშენეს დეკორატიულად სამკურნალო მცენარედ. რუსეთში თამბაქო გავრცელდა XVII საუკუნის დასაწყისში, საქართველოში კი — XVII საუკუნის ბოლოსა და XVIII საუკუნის დასაწყისში. ეს იყო დაბალი ხარისხის ნეკო. მაღალხარისხიანი საპაპიროსე თამბაქოს კულტურა კი ჩვენში XIX საუკუნის პირველ ნახევარში გავრცელდა. პირველად იგი აფხაზეთში გააშენეს, შემდეგ — აჭარაში და მოგვიანებით — აღმოსავლეთ საქართველოს რაიონებშიც.

თამბაქო თავდაპირველად სამხრეთ ამერიკაში მცხოვრებმა მაიას ტომმა აღმოაჩინა და დააგემოვნა. ეს ადამიანები დაქუცმაცებულ თამბაქოს ამავე მცენარის ფოთლებში ახვევდნენ და რელიგიური დღესასწაულებზე ეწეოდნენ.

„ამერიკის აღმოჩენამდე, — წერდა ერთ-ერთი ისტორიკოსი, — თამბაქოს შესახებ ცნობები არ არსებობდა. პირველად აბორიგენებმა თამბაქო კოლუმბს შესთავაზეს“.

თამბაქო ოცდაათამდე ინგრედიენტს შეიცავს. ფარმაკოლოგიურად აქტიური ძირითადი ნივთიერებებია ნიკოტინი და ფისი. ერთ ღერ სიგარეტში 9 მგ-მდე ნიკოტინი და თითქმის ორჯერ მეტი ფისია. მონვეისას ადამიანის ორგანიზმში 90-დან 100 პროცენტამდე ნიკოტინს შეინიჭებს.

პირველად კოლუმბმა თამბაქო საფრანგეთში შეიტანა.

მსუბუქი ყოფაქცევის ფრანგი ქალები აღმოჩნდნენ პირველები, რომლებმაც სიგარეტი დააგემოვნეს. სწორედ თამბაქოს ექსპორტმა გადაარჩინა ჯეიმსტაუნი — მკვიდრი ინგლისელებით დასახლებული პირველი ქალაქი ჩრდილოეთ ამერიკაში. კოლუმბმა ფრანგებს უამბო, როგორ დახვდნენ აბორიგენები თამბაქოს ფოთლებით ხელში.

თამბაქოს ისტორია კიდევ ორ სახელთანაა დაკავშირებული. პირველი, როდრიგო დეჯირეზი, ლარიბი ახალგაზრდა იყო. თამბაქოს ნევა ევროპაში პირველმა მან დაიწყო. როდესაც პორტუგალიის სამღვდელთა დანახა, როგორ უშვებდა კვამლს როდრიგო ცხვირ-პირიდან, ეშმაკურულად ჩათვალა. ის დააპატიმრეს და მხოლოდ შვიდი წლის შემდეგ გაათავისუფლეს. ამ ხნის განმავლობაში მას ბევრმა მიზაძა, თუმცა ოფიციალურად თამბაქოს ნევა კიდევ დიდხანს იყო აკრძალული. მხოლოდ 1691 წლიდან დაიწყო მისი ოფიციალურად გატანა ევროპაში.

მეორე ადამიანი, რომლის სახელთანაც თამბაქო ასოცირდება, ფრანგი ჟან ნიკო გახლავთ. იგი საფრანგეთის სამეფო კარმა ქორნილის ორგანიზაციისთვის ლისაბონში გაგზავნა. სწორედ იქ შეიტყო მან თამბაქოს სამკურნალო თვისებების შესახებ და მცენარე დედოფალ ეკატერინე მედიჩის გაუგზავნა, რომელსაც შაკივი სტანჯავდა. თამბაქომ დედოფალს შეება მოჰგვარა. ამის შემდეგ ეს მოსაწვეი საფრანგეთშიც პოპულარული გახდა.

1828 წელს ფრანგმა ქიმიკოსებმა მისი აქტიური ინგრედიენტი გამოიყვეს და ნიკოს პატენტსაცემად ნიკოტინი დაარქვეს.

მხოლოდ 80 წლის შემდეგ დაამტკიცა ექიმმა ლეგარმმა (საკუთარ თავზე ჩატარებულ ექსპერიმენტის წყალობით) თამბაქოს სამკურნალო ფუნქციის მოჩვენებითობა. **თამბაქოს მავნებლობის შესახებ კაცობრიობამ მხოლოდ გასული საუკუნის 50-იან წლებში შეიტყო. მანამდე თვით ექიმებსაც არ ეპარებოდათ ეჭვი თამბაქოს უვნებლობაში.**

მაღე თამბაქო იმდენად პოპულარული გახდა, რომ მისით ვაჭრობამ ხელი შეუწყო ამერიკის რევოლუციის დაფინანსებას. ეს მცენარე ამერიკის პრეზიდენტებს — ჯორჯ ვაშინგტონსა და თომას ჯეფერსონს საკუთარი ხელით მოჰყავდათ და მოიხმარდნენ კიდევ. უფრო ახლო წარსულში პოლივუდი სიგარეტს რომანტიკულობის მიზიდვლობისა და ვაჟკაცობის სიმბოლოდ იყენებდა. ამერიკელი ჯარისკაცები სიგარეტს იმ ქვეყნის ადამიანებს აძლევდნენ, რომლებშიც ომიმდებდა. ამბობდ-

გამოკვლევაზე ხსაფო, რომ საქართველოში მოსახლეობის იმ ნაწილის ხარჯზე, რომელიც ამაჟამად 0-დან 19 წლამდე ასაკობრივ ჯგუფშია, მწველთაგან 800 ათასი ადამიანი იქნება დაღუპული, რომელთაგან 400 ათასი დაიღუპება თამბაქოს მავნე ზემოქმედების შედეგად, მათ შორის 200 ათასი — საშუალო ასაკში, ამდენივე კი — ხანში შესული. 35 წლის ქართველ მამაკაცებს შორის 5-დან ერთი თამბაქოსგან გამოწვეული პრობლემებით გარდაიცვლება.

ნენ, რომ მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ წლებში სიგარეტის პარიზიდან პეკინამდე გაცვლა-გამოცვლის საგნად იყენებდნენ.

მოგვიანებით მდგომარეობის ბოლომდე მოწვევის შემცველმა ამერიკის სახელმწიფო ჯანდაცვის მთავარმა ექიმმა 1964 წლის 11 იანვარს გამოაცხადა 387-გვერდის ნაშრომი „მოწვევის გამოწვეული დაავადებების შესახებ“. სწორედ ამის შემდეგ ჯანდაცვის სამინისტრომ აუცილებელი გახადა გაფრთხილება: „ჯანდაცვის სამინისტრო გაფრთხილებით, მოწვევა მავნებელია თქვენი ჯანმრთელობისთვის“, რომელიც ამერიკაში სიგარეტის ყველა კოლოფს დააწერეს. დადგინდა, რომ შტატებში წლიურად 434 000 ადამიანის სიკვდილის გამოწვევი მიზეზი მოწვევაა.

12 წლის წინათ კოლორადოში, საზოგადოებრივი თავშეყრის ადგილებში მოწვევა აიკრძალა. როცა ნიუ იორკის რესტორნებში მოწვევა ოფიციალურად აკრძალეს, მეპატრონეების მხრიდან ამას საპროტესტო აქციები მოჰყვა.

ასეა თუ ისე, თამბაქოს მოწვევა, ძირითადად, მაინც XX საუკუნის ფენომენია. ამას მსოფლიოს მოსახლეობის დასახლოებით მესამედს აკეთებს. მოზარდები თამბაქოს ჩუმად ეწევიან, ამიტომ სწრაფად ისუნთქავენ ბოლს, ასეთ დროს კი თამბაქოს კვამლი

მავნე ნივთიერებები უფრო მეტია (ნელი მოწვევისას კვამლი ნიკოტინის დაახლოებით 20% გადადის, ხოლო სწრაფი მოწვევისას — 40%-ზე მეტი).

ყველაზე მეტ შხამს სიგარეტის ბოლომდე მოწვევის შემცველში ჩავისუნთქავთ. როგორც გამოკვლევები აჩვენებს, ადამიანები, რომლებიც მოწვევას მოზარდობის პერიოდში იწყებენ (ასეთი კი მწველთა 70%-ია), 20-25 წლით უფრო ადრე იღუპებიან, ვიდრე ისინი, ვისაც არასოდეს მოწვევიათ.

თამბაქოს მსხვერპლი გახდა ცნობილი მუსიკოსი, ჯგუფ „ბითლზის“ წევრი, 58 წლის ჯორჯ ჰარისონი, აგრეთვე, ამერიკელი რეჟისორი და ანიმატორი უოლტ დისნეი. ორივეს სიკვდილის მიზეზი მოწვევისგან გამოწვეული ყელის კიბო იყო.

ბოლო დროს ნიგნებისა და ფსიქოლოგების დახმარებით ბევრმა შეძლო სიგარეტისთვის თავის დანებება. ბევრისთვის კი სიგარეტზე უარის თქმა ძალიან ძნელი და შეუძლებელიც კია.

1988 წელს თამბაქოზე უარის თქმის დღედ მსოფლიოში 31 მაისი გამოცხადდა. ამჟამად ითვლება, რომ თამბაქოს მოხმარება ერთ-ერთი ყველაზე დიდი საფრთხეა ჯანმრთელობისთვის. ჯანმრთელობის მსოფლიო ორგანიზაციის მონაცემებით, ამჟამად მსოფლი-

ოში 15 წლისა და ამაზე უფროსი ასაკის დაახლოებით 1.3 მილიარდი მწველია. მათი 4/5 დაბალი და საშუალო შემოსავლის ქვეყნებში ცხოვრობს.

არსებული მონაცემებით, დღეს თითქმის 5-ჯერ მეტი მამაკაცი ეწევა, ვიდრე ქალი. თუმცა ეს მონაცემები სხვადასხვა ქვეყანაში სხვადასხვაა. ჩინეთში, მაგალითად, მამაკაცების 63% ეწევა, ქალებისა კი — 3,8%. და მაინც, ასეთი გენდერული განსხვავება თურმე ეპიდემიის ადრეული

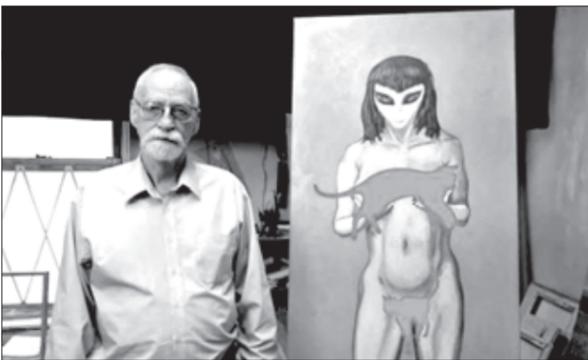
ბით გამოწვეული დაავადებების მკურნალობისთვის განეულ უზარმაზარ ხარჯებთან ერთად (პირდაპირი ხარჯები) თამბაქოს მოხმარებასთან დაკავშირებული სიკვდილიანობა მიზეზია უზარმაზარი ეკონომიკური ზრდის შეწყვეტის და ნაკარგისა (არაპირდაპირი ხარჯები) — ამ სიკვდილიანობის ნახევარი ხომ საუკეთესო, ყველაზე ნაყოფიერ წლებზე მოდის.

თამბაქოს მოხმარებით გამოწვეული გლობალური ეკონომიკური დანაკარგი არ არის განსაზღვრული (არასრული მონაცემების გამო), მაგრამ ცნობილია, რომ ის ყოველწლიურად რამდენიმე ასეულ მილიარდ დოლარს შეადგენს. ნიკოტინური დამოკიდებულება ქრონიკული დაავადებისთვის მატარებელია.

საქართველოში სადღეისოდ თამბაქოს ეწევა მოსახლეობის დაახლოებით 37-40%. მამაკაცებს შორის მწველია 50-65%, ხოლო ქალებს შორის — 16-22%. სავარაუდოდ, ქალებსა და მამაკაცებს შორის არსებული სხვაობა თანდათან შემცირდება, რადგან მწველ ქალთა რაოდენობა იზრდება. და თუ ეს პროცესი სასწრაფოდ არ შეჩერდება, კატასტროფაც კია მოსალოდნელი.

გამოკვლევებმა ცხადყო, რომ საქართველოს მოსახლეობის იმ ნაწილის ხარჯზე, რომელიც ამაჟამად 0-დან 19 წლამდე ასაკობრივ ჯგუფშია, მწველთაგან 800 ათასი ადამიანი იქნება დაღუპული, რომელთაგან 400 ათასი დაიღუპება თამბაქოს მავნე ზემოქმედების შედეგად, მათ შორის 200 ათასი — საშუალო ასაკში, ამდენივე კი — ხანში შესული. 35 წლის ქართველ მამაკაცებს შორის 5-დან ერთი თამბაქოსგან გამოწვეული პრობლემებით გარდაიცვლება.

XX საუკუნეში თამბაქოს მოხმარების შედეგად 100 მილიონი ადამიანი გარდაიცვალა. მსოფლიოში თამბაქოს გამო ყოველწლიურად საშუალოდ 5.4 მილიონი ადამიანი კვდება, ანუ ყოველ 6 წამში — ერთი. ყოველი 10 მოზრდილი ადამიანიდან ერთის სიკვდილის მიზეზი თამბაქოს მოხმარებაა. თამბაქო მწველთა ნახევარზე მეტის სიკვდილის მიზეზია (დანარჩენი „ილბლიანები“ სხვა მიზეზებს უფრო ადრე ეწევიან, ვიდრე საბოლოოდ თამბაქოს ემსხვერპლებოდნენ). რვა ყველაზე გავრცელებული დაავადებიდან, რომლებიც მსოფლიოს მასშტაბით სიკვდილის წამყვან მიზეზებს წარმოადგენს, ექვსის რისკფაქტორი თამბაქოს მოხმარებაა. თამბაქოს მოხმარებით გამოწვეული დაავადებებითა და გართულებებით გაცილებით მეტი ადამიანი იღუპება, ვიდრე შიდსის, ავტოკატასტროფების, მკვლელობების, თვითმკვლე-

პიკაპალი სექსი უსოკლანდელთა

„ზევრი არაფერი ვიცი, მაგრამ ის ვიცი, რომ ვაჟიშვილობა უცხოპლანეტელ ქალთან დაკავრავს“, — ამბობს მხატვარი დევიდ ჰაგინსი. 70 წლის ჰაგინსი თავის გამოცდილებას ნახატებში ასახავს. იგი ირწმუნება, რომ უცხო ცივილიზაციის მრავალი წარმომადგენელი უნახავს წლების განმავლობაში. ზოგი ნაცრისფერი იყო, ზოგი — თმისანი, ზოგი — მწერის მავკარი. ჰაგინსი ამბობს, რომ არც ერთი ეს შეხვედრა საშიში არ ყოფილა, ხოლო რამდენიმე მათგანმა სექსუალური ხასიათიც კი შეიძინა. უცხოპლანეტელებთან შეხვედრის სცენების ხატვით ჰაგინსი კათარზის განიცდის.

ქრონოპრაუი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ლობების, ინფექციური დაავადებების, სხვა ნარკოტიკული ნივთიერებების მოხმარების შედეგად. გარდაცვლილ ონკოლოგიურ ავადმყოფთა 30% თამბაქოს მოხმარება, ფილტვის კიბოთი დაავადებულთა შორის კი მწველთა ხვედრითი წილი 80%-ს აღწევს.

ეს სურვილი შეიძლება იმდენად ძლიერი იყოს, რომ ადამიანმა სხვაზე ველარაფერზე იფიქროს.

მონევა როგორც ფიზიკურ, ისე ფსიქიკურ დამოკიდებულებას განაპირობებს. თამბაქოს მწარმოებლებმა იცინან, რომ ეს მათ პროდუქციის რეალიზებაში ეხმარება. თანამედროვე სიგარეტები მეტ ნიკოტინს შეიცავს და დანამატები, რომლებსაც მწარმოებლები აქტიურად იყენებენ, სიგარეტზე დამოკიდებულებას კიდევ უფრო აძლიერებს.

არ არსებობს მეცნიერული საბუთი იმისა, რომ ნაკლები კუპრის შემცველი, მსუბუქი, ფილტრისანი სიგარეტები ნაკლებსახიფათოა. მეცნიერებმა დაამტკიცეს, რომ ისინი იწვევენ მიჩვევას და ძლიერ ანალიზებზე არანაკლებ საშიშია.

საფუძველშივე მცდარია აზრი, თითქოს თამბაქოსთან განმორება შეუძლებელი იყოს ანდა შხამით ერთხელ და სამუდამოდ დაბინძურებულ ორგანიზმს ჯანმრთელობას ველარაფერი უბრუნებს.

პირველივე ცდაზე მონევისთვის თავის დანებება ნიკოტინის მოხმარებელთა მხოლოდ მცირე ნაწილი თუ ახერხებს. ეპიდემიოლოგიური მონაცემები მიუთითებს, რომ აშშ-ში, დღევანდელი მონაცემებით, 45 მილიონი მწველიდან 70%-ზე მეტს სურს მონევისთვის თავის დანებება და დაახლოებით 44% აცხადებს, რომ ყოველწლიურად ცდილობს ამას. სამწუხაროდ, მცდელობა უმეტესად წარუმატებელია.

მწველთა დიდი უმრავლესობა ცდილობს, თავი დანებდეს და მწველს მეტი და მეტი ნიკოტინის სურვილი უჩვენს.

ბის მდგომარეობა, მატერიალური პრობლემები, გარეგნული იერის გაუმჯობესების სურვილი, ორსულობა, შვილის შექმნა და სხვ. სტატისტიკის თანახმად, მათი დაახლოებით 70% სამი თვის განმავლობაში ისევ უბრუნდება ამ მანკიერ ჩვევას, თუმცა ყოველი მომდევნო ცდისას თავის დანებების ალბათობა იზრდება. რაც შეეხება ნიკოტინისადმი დამოკიდებულების ფარმაკოლოგიურ მკურნალობას, დასავლეთის ქვეყნებში ბოლო ხანს პოპულარულია ნიკოტინოვანი სალექტი რეზინი და ნიკოტინოვანი პლასტიკური, რომლებიც ასუსტებს ნიკოტინის აღკვეთის სინდრომს და, შესაბამისად, თამბაქოს მოწევის სურვილს. აღკვეთის სინდრომს ამცირებს სხვა თანამედროვე სამკურნალო პრეპარატებიც. დეპრესიული ფონისა და გაღიზიანებადობის შესამცირებლად შესაძლებელია ანტიდეპრესანტების გამოყენებაც.

თუ ადამიანს სურს, თავი დაანებოს სიგარეტის წევის ამ მანკე ჩვევას, პირველ რიგში, უნდა გააცნობიეროს, თუ რა დადებითი შედეგები შეიძლება მოჰყვას თან ამ ფაქტს.

თავს დაანებებს თუ არა სიგარეტის მოწევის, მაშინვე იწყება ორგანიზმის განმედიის პროცესი. პირველი 24 საათის განმავლობაში ნიკოტინისა და კარბონატის მონოქსიდის დონე სისხლძარღვებში სწრაფად ეცემა. ნიკოტინის განმეორებითი დოზების მიუღებლობის შემთხვევაში გულისცემა რეგულირდება და სისხლის წნევა მცირდება. იმის გამო, რომ კარბონიმონოქსიდი აღარ ხვდება ორგანიზმში, სისხლძარღვებში მატულობს ჟანგბადის შემცველობა. ორი-სამი დღის შემდეგ ნიკოტინის დიდი ნაწილი გამოიდეგნება ორგანიზმიდან.

რამდენიმე დღის შემდეგ მცირდება მწვევის ქრონიკული ხველება, რამდენიმე კვირაში კი სულ ქრება. ადამიანს ფილტვები უსუფთავდება და სუნთქვა უადვილდება.

თამბაქოს წევის შეწყვეტიდან ორი წლის შემდეგ ყოფილი მწველისთვის გულისა და ფილტვების დაავადებების განვითარების რისკი იგივეა, რაც არამწველთათვის.

რაც შეეხება ამ პროცესის სხვა დადებით მხარეებს, სიგარეტის თავის დანებების შემდეგ ადამიანს უჭრება პირის ღრუში უსიამოვნო გემო, უმჯობესდება ყნოსვა, ძილი უფრო მშვიდი აქვს და გაღვიძებისას კარგად გრძობენ თავს. თამბაქოს წევის დანებება აუმჯობესებს ადამიანის გამოშვებულ სისხლის ცირკულაციის მოწესრიგების გამო კანი უფრო ჯანმრთელად გამოიყურება. მისი სუნთქვა და ტანსაცმელი თამბაქოს სუნს აღარ აფრქვევს.

სიგარეტის მოწევის თავს ვერ დაანებებთ, თუ არ იცით, ეს როგორ გააკეთოთ. ზოგი ადამიანი სიგარეტს თავს ანებებს ერთბაშად და, როგორც ამბობენ, ეს ყველაზე ეფექტური გზაა. ამ პროცესისთვის დამახასიათებელი სიმპტომები, მართალია, მეტი ინტენსიურობით იჩენს თავს, მაგრამ მალე ქრება. ზოგი ამჯობინებს, სიგარეტის მოწევის თავი დაანებოს თანდათანობით. ასეთ დროს ამ პროცესისთვის დამახასიათებელი სიმპტომები ნაკლებად აწუხებს მას, მაგრამ უფრო დიდი ხნის განმავლობაში.

გზა, როგორც დღე-ღამეში ორჯერ იძირება

საფრანგეთში მდებარე დიუ გუას პასაჟი არის გზა, რომელიც ბურნოფის უბის ფსკერზე მდებარეობს. იგი კონტინენტურ საფრანგეთს კუნძულ ნუარმუტესთან აკავშირებს. დღე-ღამის განმავლობაში ორჯერ, ზღვის მიქცევის დროს, ის რამდენიმე საათის განმავლობაში მოძრაობისთვის გამოსადეგი ხდება. დანარჩენი დროის განმავლობაში მოქცევის გამო გზა წყალში იძირება ოთხი მეტრის სიღრმეზე.

ცევა-მოქცევის ზუსტი დრო და მკაცრი გაფრთხილება დაწერილი, რომ არ დაარღვიონ ეს გრაფიკი, მაგრამ ადამიანები, რომლებიც ჩქარობენ მეორე ნაპირზე გადასვლას და იმედი აქვთ, რომ ზღვის მოქცევას გაასწრებენ, ძალზე საშიშ საფრანგეთში ემბედა.

ასეთი ჯიუტი და საფრთხეში ჩაგარდნილი ადამიანებისთვის აგებულია სამაშველო კოშკები, რომლებშიც მათ შეუძლიათ, მშვიდად დაელოდონ ზღვის მიქცევას და უსაფრთხოდ იგრძნონ თავი, მაგრამ მათი მანქანების გადარჩენა უკვე შეუძლებელია: მათ ზღვის ფსკერზე დაიდეს ბინა.

ეოდელი, როგორც სასხეზე ვერ ხსოვან

37 წლის ეული კოვინგტონი არის პროფესიონალი მოდელი, რომელსაც სახით ვერასოდეს ნახავთ. მისი პროფესიონალიზმი მთლიანად იმალება მის ხელეში, რომელიც უამრავ რეკლამაში შეხვედებით. ეული ერთ-ერთი წარმატებული მოდელია, რომლის მხოლოდ ხელეებს ნავაწყლებთ პუბლიკაციებსა და რეკლამებში. სწორედ ასე გამოიშვავებს მოდელი დიდ თანხას, რომლისთვისაც მას მხოლოდ ხელეებით უწევს პოზირება სხვადასხვა სარეკლამო სააგენტოში.

ერთ რესტორანში მუშაობდა მიმტანად. სწორედ მისი უწინდელი სამსახური გახდა დღევანდელი წარმატების საწინდარი, რადგან იმ რესტორანში მოვახშე ერთ-ერთმა სარეკლამო აგენტმა შეამჩნია მისი მშვენიერი ხელეები და გადაწყვიტა, გარკვეული მიზნებისთვის გამოეყენებინა იგი. როგორც წინასწარ, ეულიც მოიხილავდა ნაწილებს და დღეს ისეთი ცნობილი ბრენდების რეკლამებშიც მონაწილეობს, როგორებიცაა Dior, Maybelline, Rolex და Sephora.

ლამაში. ჰოდა, ალბათ, ეს ხელები მეც მემკვიდრეობით მერე მისგან, — ამბობს სიცილით.

მიხეილ სააკაშვილს ბრალი დაუბრალდა

საქართველოს ყოფილ პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილს და სხვა მაღალჩინოსნებს ვალერი გელაშვილის ცემის ფაქტზე ბრალი დაუბრალდა.

„საქართველოს პარლამენტის წევრ ვალერი გელაშვილზე 2005 წელს მომხდარი შეიარაღებული თავდასხმის და მისი ცემის საქმეზე საქართველოს ყოფილ პრეზიდენტს — მიხეილ სააკაშვილს, შინაგან საქმეთა ყოფილ მინისტრს

— ივანე მერაბიშვილს, სპეციალური ოპერატიული დეპარტამენტის ყოფილ უფროსს — ერეკლე კოდუას და ამივე დეპარტამენტის სამმართველოს ყოფილ უფროსს — გაია სირაძეს ბრალდებები დაუბრალდა.

სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის პირველადი დასკვნით, ვალერი გელაშვილს ჰქონდა ჯანმრთელობის ნაკლებად მძიმე დაზიანება. დაზარალებულის მიერ ლიტვარში ჩატარებული ალტერნატიული სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით და შემდგომში ლიტველი და ქართველი ექსპერტების ერთობლივი კომისიური საექსპერტო კვლევის შედეგად, ვალერი გელაშვილს დაუდგინდა სიცოცხლისთვის საშიფათო სხეულის მძიმე ზარისხის დაზიანება. გამოიძიებამ მოიპოვა მტკიცებულებები, რომლებიც ადასტურებს, რომ ვალერი გელაშვილზე განხორციელებული ყინვითი თავდასხმის შემდეგ, დაზარალებულს განუვადი ტრავმატიული დაზიანება და დიდი ოდენობით ფულს ერეკლე კოდუა და გაია სირაძე მართლსაწინააღმდეგოდ დაეუფლნენ. ამასთანავე ფაქტობრივად გამოიხატა გამოიხატა ბრალდებების დამძიმება. საზოგადოებას შეეახსენებთ, რომ ვალერი გელაშვილის მიმართ მომხდარი ძალადობის ფაქტზე გამოიძიება დაინიშნა 2005 წლის 14 ივლისს, თუმცა იმ პერიოდში საქმეზე ობიექტური ჭეშმარიტების დასადგენად არ განხორციელებულა არც ერთი ქმედითი საგამოძიებო მოქმედება და 2013 წელს საქმეზე გამოიძიების განახლებაზე აღნიშნული ფაქტი გაუხსნელი იყო.

30 წლის ქალი 9 წლის ბიჭს სასიყვარულო წერილებს უგზავნიდა

გულებით მორთულ წერილებში სკოლის თანამშრომელი მოზარდის მიმართ სიყვარულზე, მასთან ერთად გაქცევაზე, შვილების ყოლასა და მთელი ცხოვრების ერთად გატარებაზე წერს.

ფრანგი სამართალდამცველები იძიებენ 30 წლის სკოლის სასაბავშვო თანამშრომელი ქალის საქმეს, რომელიც 9 წლის ბიჭს ერთი წლის განმავლობაში სასიყვარულო წერილებს უგზავნიდა, თუმცა პასუხი არ მიუღია. გასული წლის დეკემბერში ბიჭის მშობლებმა, რომლებმაც შვილის ოთახში წერილების დასტაიპოვეს, განგაში ატყვეს და სამართალდამცველებს მიმართეს.

თეს. მაგრამ სასამართლოს აკრძალვამ ქალი ვერ შეაჩერა. ფსიქიატრები ამბობენ, რომ წერილების ავტორი ჯანმრთელია. 2014 წლის ოქტომბერში ბიჭის მშობლებმა სასამართლოში კვლავ შეიტანეს სარჩელი, რომელშიც მოზარდის მიმართ სექსუალურ ძალადობაზეა ლაპარაკი.

თეა წულუკიანი «თავისუფალი დემოკრატების» წევრი აღარ არის

იუსტიციის მინისტრმა, რომელსაც სამინისტროს ჩაბარების შემდეგ პარტია „თავისუფალი დემოკრატების“ წევრობა შეჩერებული ჰქონდა, პარტია დატოვა.

თეა წულუკიანი ამ გადაწყვეტილების მიზეზი კიდევ ერთხელ განმარტა და ხაზი გაუსვა, რომ კოლეგებთან ერთად ევროატლანტიკური კურსის სასარგებლოდ იმუშავებს. „მგონია, რომ გადაწყვეტილება, რომელიც მივიღე, სწორია. მჯერა, რომ რაც უნდა ხარვეზები იყოს მთავრობის მუშაობაში, მას აქვს ერთადერთი კურსი — ეს არის ევროატ-

ლანტიკური კურსი. ჩემი გადაწყვეტილებაა, რომ ევროატლანტიკური კურსის სასარგებლოდ, მთავრობასთან და კოლეგებთან ერთად, პრემიერმინისტრის ხელმძღვანელობით გაავაგრძელო ისეთივე დაუღალავი შრომა, როგორსაც იუსტიციის სამინისტრო, თითოეული თანამშრომელი ახორციელებდა ბოლო ორი წლის მანძილზე“, — განაცხადა თეა წულუკიანი.

ფერმერებმა ქალაქ შარტრის მერიას ნებსით ააფხან

საფრანგეთში, ქალაქ შარტრში, 300 ფერმერი მონაწილეობდა საპროტესტო აქციაში, რომელიც გაიმართა

თა პროდუქტებზე ფასების შემცირების გამო. პროდუქტების გაიაფება კი რუსეთისთვის სასურსათო ემბარგოს

დანესებამ გამოიწვია. ფრანგმა ფერმერებმა ნებსითა და დამპალი ბოსტნეულით სავსე 30 ტრაქტორი შარტრის მერიისა და სოფლის მეურნეობის დეპარტამენტის შენობებთან დაკალეს.

საბერეო საქმეთა მინისტრად თამარ ბერუჩაშვილი დაინიშნა

საქართველოს პრემიერმინისტრმა, ქვეყნის საგარეო საქმეთა მინისტრად თამარ ბერუჩაშვილი დაინიშნა.

მიუხედავად იმისა, რომ სამი მინისტრი შეიცვალა, მინისტრთა კაბინეტის შემადგენლობა ხელახალი ნდობის მოსაპოვებლად პარლამენტს არ წარედგინება. მინისტრთა კაბინეტს პარლამენტისგან ხელახალი ნდობის გამოცხადება იმ შემთხვევაში სჭირდება, თუკი მთავრობის წევრების ერთი მესამედი შეიცვლება. თამარ ბერუჩაშვილი 1990-1992 წლებში საქართველოს მეცნიერებისა და ტექნოლოგიების სამინისტროს საერთაშორისო თანამშრომლობის დეპარტამენტის მთავარი სპეციალისტი იყო. 1998

წელს საქართველოს ვაჭრობისა და საგარეო ეკონომიკური ურთიერთობების სამინისტროში მინისტრის მოადგილის პოსტს იკავებდა. 2000-2003 წლებში საგარეო საქმეთა სამინისტროში მინისტრის მოადგილის პოზიციაზე დაინიშნა. 2004-2010 წლებში იყო ევროპულ და ევროატლანტიკურ სტრუქტურებში ინტეგრაციის საკითხებში სახელმწიფო მინისტრის პირველი მოადგილე იყო ევროპულ და ევროატლანტიკურ სტრუქტურებში ინტეგრაციის საკითხებში. თამარ ბერუჩაშვილი მოქმედი ხელისუფლების გუნდის

წევრი 2013 წლის პირველი აპრილიდან გახდა, როდესაც მან საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილის პოსტი დაიკავა.

მილიონი ნიღბის აქცია მსოფლიოს 5 ქვეყანაში

აქცია, რომლის მონაწილეებმა კორუფციის, არსებული წყობისა და ხელისუფლების წინააღმდეგ ბრძოლის სიმბოლო გაიფიქსირეს, შეერთებულ შტატებში, კანადაში, გერმანიაში, კამბოჯაში და დიდ

ბრიტანეთში ერთდროულად ჩატარდა. ყველაზე ხალხმრავალი დემონსტრაცია გაიმართა ლონდონში, სადაც სამართალდამცველებთან დაპირისპირების გამო 5 პირი დააკავეს. გაიფიქსირეს ლამე ყოველი წლის 5 ნოემბერს აღინიშნება.

სიალლუმი სრავი ზრდა

2-დან 25 წლამდე სიმაღლის 3-5 მმ მომატებით, ვიტამინებისა და ამინომჟავების კომპლექსით: ვარჯიშები, ზრდის ზონების გააქტიურებით, ეფექტური გენეტიკური სიდაბლის დროს.

ბასდომბა-ბასუშაბა — თვეში 5-15 კგ. დიეტის და ვარჯიშების გარეშე, ცხიმების აქტიური წვა, ნივთიერებათა ცვლის მონესრიგება. მიღებული შედეგის შენარჩუნება. ასევე ძველ სახსართა პათოლოგიების, კოქსარტროზების, ოსტეოპოროზის, ოსტეოპოროზის და ა.შ. მკურნალობა, სითხის დაბალანსება სახსარში, ტკივილის სინდრომის მოხსნა. მკურნალობა ტარდება ნაოპერაციულ-საოპერაციო სახსრებზე მცენარეული პრეპარატებით, უკურნებების გარეშე.

ტელ. 558-15-63-33;
218-46-08 ქაიხი ნინო
მის.: ალავენილის №154 «მწვანე ოფისი»

მკურნალობა მათემატიკის

აოტანციის დაქვეითება, პროსტატიტი, ადენომა, სპირი შარდვა, შარდვის შიპაება, უნებლიე შარდვა, წვა-ტკივილი შარდვისას, ორბანიზმის წმენდა უჭრადულ დონეზე სოკოვანი და მიკრობული ინფექციებისგან, რეპროდუქციული ფუნქციის აღდგენა-შენარჩუნება, ალკოჰოლიზმისა და ნარკოტიკებისაგან სრავი განთავისუფლება, დამოკიდებულების მოხსნა, ნარკოტიკული სინდრომის მოხსნა (უძილობა, შიშვები, აგრესია, ნევროზი) ღვიძლის ფუნქციის აღდგენა-მკურნალობა მცენარეული პრეპარატებით უკურნებების გარეშე.

მკურნალობა — ინდივიდუალური დანიშნულებით, იმუნიტეტის გაძლიერებით, 100%-იანი შედეგით.

ტელ. 558-15-63-87;
218-14-90 ქაიხი ქ-ნი ნინო
მის.: ალავენილის №154 «მწვანე ოფისი»

საქართველო **ესტუბრათი** **ჩვენს სანტს**

პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

<http://www.geworld.ge>

მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოდუა
გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით.
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: gazeti@inbox.ru

